

E DIN NOU VARĂ !

A cum, când m-am hotărât să scriu câteva rânduri pentru revista școlii, e iulie, e perioada examenului de admitere. Încă un an a mai trecut, cu bune și mai puțin bune, dar, într-o proporție covârșitoare, cu realizări de excepție, datorate dascălilor, instructorilor, celorlalte cadre militare și personal civil și, nu în ultimul rând, elevilor.

A fost un an foarte bun, har Domnului! cum spune românul atunci când izbândește, un an în care au fost derulate foarte multe activități școlare și extracurriculare, toate acestea contribuind din plin la îndeplinirea misiunii de bază a colegiului militar, aceea de a forma un caracter și o personalitate care să le ofere absolvenților succesul în carieră și în viață, în general. Desigur că, pe lângă aceste aspecte, rămân pregnante și acele acțiuni educative care le asigură o pregătire științifică solidă, conferindu-le posibilitatea obținerii de succese la examenele școlii și ale vieții.

Așa că, la finele studiilor liceale și ale examenului de bacalaureat, pot să declar cu mândrie „Misiune îndeplinită!”, adică toți 98 de absolvenți au promovat clasa a XII-a, precum și examenul de bacalaureat, fapt ce denotă seriozitate în pregătirea și abordarea celor două obstacole. Dar, bucuria trecerii peste aceste momente poate fi și mai mare, dacă absolvenții promoției a 65-a „Andrei Mureșanu – 200” vor fi admiși în rândul studenților academiilor categoriilor de forțe ale Armatei Române. După cum îi cunoaștem, noi, cei ce ne-am ocupat de pregătirea lor, putem anticipa că rezultatele vor fi pe măsura muncii lor, adică avem speranța că cei mai

mulți dintre ei, poate chiar toți, vor deveni studenții oștirii. O merită ei, cei ce au înțeles că numai printr-o pregătire constantă pot ajunge departe, precum și cei care le-au fost mentori pe parcursul celor patru ani, profesori și cadre militare deopotrivă.

În acest sens, în momentele actuale, putem spune că „vara fierbinte precede o toamnă liniștită”, adică, acum, când perioada examenelor este în toi, dacă va fi exploatată cu succes, urmează o perioadă de relaxare și de refacere binevenită. Așa cum spuneam, suntem încrezători în puterile lor, în forța, în tinerețea lor și așteptăm cu speranță finele examenelor pentru a ne putea bucura împreună de o mare reușită.

La fel ca și celelalte promoții, suntem convinși că promoția a 65-a nu ne va dezamăgi, iar reușita lor va adăuga tradiției Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” o nouă pagină de glorie și valoare.

Tuturor, mult succes!

*Comandantul
Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”
Colonel Marcel DOMȘA*

INIMI
SUB DRAPEL

ISSN 1844-4857

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE
COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR
„MIHAI VITEAZUL”

CUPRINS

4 PAȘI SPRE SUCCES

- 4 Țintește sus, fii educat!
- 5 Garanția reușitei
- 6 Un nou început
- 8 Lecția de matematică
- 9 Stimularea motivației pentru cariera militară
- 10 Un cititor vânător de metafizici

13 ÎN AFARA ORELOR DE CURS

- 13 Prima excursie ca elevi militari
- 14 Balului bobocilor
- 15 O oportunitate de perfecționare a cadrelor didactice prin Erasmus Plus
- 16 Sărbătorind armata
- 17 Bursierii performanței
- 18 Formarea tinerilor elevi militari în contextul social actual
- 20 Ziua patronului spiritual
- 22 Experiența cercurilor pedagogice
- 23 Eșarfa relațională
- 24 Din pasiune pentru matematică
- 25 Recunoștință
- 26 Cartea cu miros de ceară și structură de atom

30 ÎN PRAG DE SĂRBĂTORI

- 30 Ziua Națională sărbătorită de elevii militari
- 31 Darul bucuriei
- 32 Prietenia L.M.-iștilor
- 33 Cartea cu suflet

36 TRADIȚII ȘI CULTURĂ

- 36 Dincolo de poveste
- 37 Pe urmele lui Constantin Brâncuși
- 38 Ocrotiți de Eminescu
- 39 Mica unire
- 40 Școala – „laborator de spirit”
- 41 Cărțile lumii – biblioteca sufletului

45 INTERSECȚII

- 45 Pași spre cariera militară
- 46 Martirii Horea, Cloșca și Crișan
- 47 Acolo unde se termină pământul și începe marea
- 48 Talking to people: cooperative methodology for teaching – o nouă abordare a educației în procesul de învățare
- 50 Rolul experimentelor de laborator în orele de chimie, fizică și biologie

52 ÎN TIMPUL LIBER

- 52 De ziua ta, femeie...
- 53 Francofonia
- 54 De la mirabila sămânță la bradul falnic
- 55 Creionând copilăria
- 56 Karate-ul de-a lungul timpului
- 58 Cartea ca legendă personală

61 PENTRU MINTE ȘI SUFLET

- 61 Lecții de patriotism – arc peste timp
- 63 Țara mea, România
- 64 Fizica – disciplină, muncă, bucurie
- 65 O experiență unică
- 66 Intermezzo iono-molecular
- 67 Olimpiadele, din umbra reflectoarelor
- 70 O altfel de școală
- 71 Pe urmele istoriei
- 72 Cu pași hotărâți spre cariera militară
- 73 Conectare la învățământul european
- 74 „Mica Romă” – capitala matematicii pentru o zi
- 75 Din nou pe cea mai înaltă treaptă a

podiumului la concursul național „Cultură și civilizație în România”

- 76 Spartachiada colegiilor militare
- 77 Pentatlonul, o competiție de neuitat
- 79 Elevi olimpici și profesori premiați de municipalitate
- 80 Devenind nostalgici
- 81 Colegiul militar, ultima oră de dirigenție
- 83 Epilog
- 84 Gânduri de absolvent
- 85 Oprește, doamne, timpul...
- 86 Portret de absolvent
- 87 Comportamentul adaptativ al absolvenților din colegiul militar
- 88 În aventura cunoașterii
- 89 Recunoașterea performanței
- 90 De vorbă cu mine, în versuri
- 91 Ultimul apel – moment emoționant
- 92 Gaudeamus igitur
- 95 Poveste despre viață
- 96 Tabăra de instrucție
- 98 Școala de vară a Ministerului Apărării Naționale
- 100 Încurajând performanța
- 101 17 ani în slujba colegiului militar din Cetatea Marii Uniri
- 102 Dirigintele nostru
- 103 Letopisăț de dascălul Școalei arnăuțști
- 104 Aripa timpului în dansul vieții
- 106 Dansul sufletului
- 108 Mihaela Florea – remember

ȚINTEȘTE SUS, FII EDUCAT!

Moto: „Dacă lipsește ținta, viața e o rătăcire.” (Seneca)

Respectul se educă, răbdarea se cultivă, autodisciplina se câștigă prin exercițiu, iar educația este cultura caracterelor. În această ordine de idei, ține de noi să avem toate aceste calități așa cum, pe bună dreptate, se spune că pentru orice reușită, rețeta este 10% talent, iar restul antrenament și muncă susținută. Când vorbim de instituțiile militare de învățământ preuniversitar, aceste valori fac parte din ecuație. Suntem o instituție care, de-a lungul existenței, pe lângă învățământul de calitate, a șlefuit caracterul a peste 6000 de tineri. La baza acestei reușite au stat ordinea, disciplina, respectarea și aplicarea întocmai a legilor, a regulamentelor militare și a regulamentului de ordine interioară, aplicabil personalului și elevilor din colegiul militar.

Plecând de la relația dintre doi oameni și până la cea mai complexă construcție socială, lumea în ansamblul ei, toate apelează la respect pentru a putea funcționa. Fără respect este imposibil să faci să funcționeze și să dureze un grup de lucru, o instituție sau viața unei comunități mai mari. Analiza complexă a sociologilor și specialiștilor în domeniu arată că o comunitate armonioasă și sănătoasă este aceea care se bazează pe respectul primit/ofert spontan cu admirație, ca recunoașterea a valorii și ca manifestare a încrederii. Apoi, creșterea puterii interioare se bazează pe disciplină, ca o preocupare de a respecta o serie de reguli sănătoase care să contribuie la obținerea unor aspecte benefice pentru fiecare dintre noi.

Disciplina este calea către propria noastră comoară. Nimic măreț nu a fost obținut fără disciplină. Încetați să mai vedeți în disciplină doar o impunere exterioară care să vă îngreiească libertatea. Nu poți să ajungi să afli cine ești cu adevărat

fără disciplină interioară. A susține un comportament la voia întâmplării doar în numele libertății este una dintre cele mai mari păcăleli. Chiar dacă, în unele situații este acuzată instituția militară că ține la rigurozitate și nu tolerează abaterile de la regulament, cei ce au urmat cursurile unei instituții de profil s-au realizat în viață atât profesional, cât și personal, iar azi sunt mulțumiți că au avut onoarea și șansa de a urma acest tip de școală.

După ani și ani, absolvenții colegiului militar apreciază educația și modul cum au fost formați pentru viață în această școală, de aici deviza Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” – „Non scolae sed vitae discimus!”

Un om de calitate este responsabil, un om de calitate este învățat să facă eforturi, să se autoperfecționeze, să facă sacrificii pentru a deveni mai bun, un om de calitate este onest. În fiecare om există încă o tendință naturală de a fi om de omenie, manifestând respect și responsabilitate.

„Educațiunea este cultura caracterului, cultura este educațiunea minții” (M. Eminescu)

*Locțiitorul comandantului
Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”
Colonel Gheorghe URIAN*

GARANȚIA REUȘITEI

Începutul fiecărui an școlar se află sub semnul realizărilor și reușitelor din anul precedent – încununare a tuturor eforturilor depuse în scopul îndeplinirii misiunii instituției școlare. Și anul școlar 2015-2016 a debutat sub semnul certificării calității învățământului desfășurat în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” care s-a numărat printre cele 60 de unități de învățământ preuniversitar desemnate câștigătoare la a XII-a ediție a competiției naționale „Școală Europeană”, de către Ministerul Educației și Cercetării Științifice. Festivitatea de decernare a premiilor s-a desfășurat la Palatul Parlamentului, Sala „Spiru Haret”. În cadru festiv, delegația Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, formată din comandantul colegiului, colonel Marcel Domșa, consilierul educativ și coordonatorul proiectelor europene, doamna profesoară Paraschiva Fărcaș și elevul sergent Cosmin Crețu, a primit certificatul „Școală Europeană” și un premiu în valoare de 5.000 lei, sumă ce a fost utilizată pentru dotarea instituției cu materiale necesare bunei desfășurări a activității didactice. În competiție s-au înscris 115 unități de învățământ preuniversitar din 35 de județe și din municipiul București. Ca o consecință firească a excelenței în educație, conferită de calitatea și coerența managementului școlii, centrat pe dezvoltarea dimensiunii europene a educației, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a reușit performanța extraordinară de a obține, pentru a treia oară, titlul de „Școală Europeană”. Competența, performanța și profesionalismul sunt reperele esențiale care au contribuit, de-a lungul anilor, la o imagine de ansamblu asupra realizărilor și asupra potențialului acestui colegiu, care, prin întregul profil educațional, oferă garanția reușitei.

Atât proiectele europene, menite să faciliteze dezvoltarea complexă a personalității elevilor militari albaiulieni, cât și impactul pe care activitățile derulate în cadrul acestora l-au avut asupra culturii organizaționale și a ethosului școlii au avut un rol esențial. De asemenea, performanțele școlare reflectate în rezultatele elevilor la faza națională a olimpiadelor școlare și la concursurile științifice și /sau sportive, promovarea unui management instituțional centrat pe dezvoltarea dimensiunii europene a educației, calitatea documentelor de candidatură sunt alte câteva criterii de evaluare care au dus, în final, la primirea celui de-al treilea titlu de „Școală Europeană”.

Cu aceeași ocazie, din partea Senatului României, Comisia pentru Învățământ, Știință, Tineret și Sport a acordat Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia, Diploma de Excelență, ca semn al considerației pentru strădaniile de a înălța școala românească. Nicolae Iorga spunea: „Școala este tot ce vezi și tot ce auzi”, citat inserat pe diploma primită.

Toate aceste distincții reprezintă pe de o parte, răsplata unei munci bine făcute, în spirit național, cu deschidere spre occident, dar, pe de altă parte, obligația de a continua, în anii care urmează, acest învățământ de performanță la standarde cel puțin la fel de înalte.

*Director adjunct
Profesor Dorina TRIFON*

UN NOU ÎNCEPUT

Emoția a fost starea de spirit a zilei de 14 septembrie 2015. Pe platoul din incinta instituției, străjuită de Marele Voievod Mihai Viteazul, la mijlocul lunii septembrie, s-a simțit emoția începutului. Prima zi de școală are conotații diferite. Pentru cei din clasa a XII-a – startul anului terminal și emoțiile examenelor de bacalaureat și admitere în învățământul militar superior, iar pentru cei 120 de tineri care au optat pentru o școală onorantă, așa cum spun ei, au trăit ineditul momentului alături de părinți, frați și prieteni veniți să-i vadă. Oriunde îți îndreptai privirea vedeai zâmbete înlăcrimate.

În prezența distinșilor oaspeți: domnul general de brigadă Dorin Ioniță, șeful Instrucției și Doctrinei din Statului Major al Forțelor Terestre, domnul colonel Daniel Bănică, șef Secție Direcția Instrucție și Doctrină din Statul Major General, reprezentanți ai administrației publice locale, cadre militare active și în rezervă, părinți, bobocii au ros-

tit legământul de suflet privind responsabilitatea de a învăța carte, de a deveni oameni de calitate, instruiți și pregătiți atât pentru examenele ce-i așteaptă, cât și pentru provocările vieții.

Festivitatea la care a bătut gongul noului an școlar a constituit prilejul de a aprecia munca celor prin care fiecare generație a obținut rezultate bune, dar și de a ne asuma noi obiective, strategii de lucru și standarde superioare. Comandantul colegiului, colonelul Marcel Domșa, a ținut să menționeze performanțele obținute de promoția de absolvenți 2015: Anul școlar 2014-2015 a fost unul deosebit. Rezultatele obținute la olimpiadele școlare, unde am avut 15 elevi calificați la națională, concretizate într-un premiu I, un premiu III, 2 mențiuni și 2 premii speciale, precum și primirea celui de al treilea Titlu de Școală Europeană, apoi câștigarea Olimpiadei de vară a sportului militar liceal ediția 2015, examenul de bacalaureat cu promovabili-

plutonier adjutant Leterna Ioan și plutonier major Stan Gheorghe, pentru întreaga activitate de îndrumare și consiliere a absolvenților promoției 2015 și reușita acestora la examenele din vară. Apoi, a fost acordată Diploma „Robert Schuman” clasei a X-a B, dirigințe profesor Mihaela Florea, comandant de companie, maior Sebastian Sârbu. Această distincție s-a

tate 100% și media generală de 9,13 și, nu în ultimul rând, examenul de admitere în învățământul militar superior, cu 94,44% absolvenți admiși – viitoare cadre militare – atestă calitatea actului instructiv-educativ din colegiul militar albaulian și reflectă profesionalismul și dăruirea fiecăruia în activitatea pe care o realizează.

Aprecieri și felicitări au primit profesorii diriginți: Nătălucă Liviu, Dăncilă Teodora, Fărcaș Paraschiva, Mureșan Simona și Vancea Felicia și cadrele militare ale companiei I – maior Turic Raul,

acordat clasei cu cea mai mare medie în anul școlar trecut, respectiv 8,72.

În urma susținerii examenului de bacalaureat, absolventa Casiana Fusu a fost nominalizată Șefă a promoției 2015. Conform tradiției, șeful de promoție a primit, din partea Fundației „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe – Purtătorul de Biruință” o tabletă, în semn de apreciere a efortului și a rezultatelor dobândite. De asemenea, absolventa Casiana Fusu, a primit, din partea colegiului pe care l-a absolvit, placheta și diploma care îi recunoaște performanțele obținute în cei patru ani de colegiu militar la învățătură și în activitățile extracurriculare, precum și contribuția la creșterea prestigiului Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”. În prezent, Casiana este studentă la Academia Tehnică Militară din București.

Elev sergent Denisa BUȚURCĂ, XII D

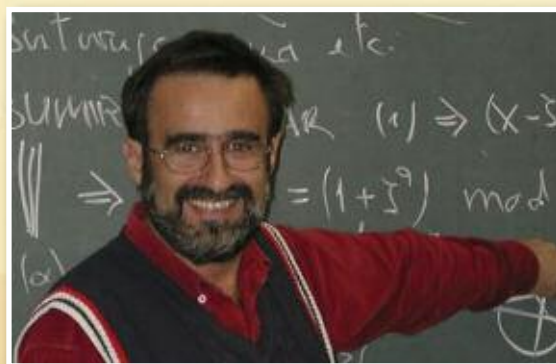
LECTIA DE MATEMATICĂ

Joi, 17 septembrie 2015, amfiteatrul „General-maior Cristache Ștefănescu” din colegiul militar albaiulian a găzduit întâlnirea elevilor pasionați de științele exacte cu matematicianul de talie internațională, profesor universitar dr. Preda Mihăilescu.

Lecția de matematică, predată cu pasiune și profesionalism de către domnul Preda Mihăilescu a constat în rezolvarea ingenioasă a unui exercițiu de trigonometrie utilizând numere complexe. Apoi, s-au făcut câteva mențiuni despre criptografie ca aplicație a matematicii. Printre altele, domnul Mihăilescu a afirmat că învățământul din România este la un nivel mult mai ridicat decât cel al țărilor din restul Uniunii Europene (matematica studiată în România a folosit-o, cu succes, în primii doi ani de facultate în Elveția). Una dintre realizările domnului profesor Mihăilescu, demnă de menționat și apreciat, este sistemul de securitate bancar pentru ATM-urile din Elveția.

Domnul profesor Mihăilescu s-a născut în București. În 1973, părăsește România și se stabilește în Elveția. Studiază matematica și informatica la Universitatea Eidgenössische Technische Hochschule din Zürich. Obține doctoratul în 1997 cu lucrarea Cyclotomy of Rings and Primality Testing, scrisă sub îndrumarea matematicienilor Erwin Engeler și Hendrik Lenstra. Pentru o perioadă, a fost cercetător la Universitatea din Paderborn, Germania. Din 2005, este profesor la Universitatea Georg August din Göttingen. În 2002, reușește să demonstreze conjectura formulată în 1844 de matematicianul francez Eugène Charles Catalan. Rezultatul este cunoscut ca „Teorema lui Mihăilescu”.

Elev sergent Raul ALEXA, XII D

STIMULAREA MOTIVAȚIEI PENTRU CARIERA MILITARĂ

Sâmbătă, 18 septembrie, în poligonul Cincu s-a desfășurat exercițiul național „Someș 2015”. La această demonstrație de acțiuni militare cu trageri reale și de cooperare a forțelor și specialităților militare din Armata României au participat 40 de elevi de clasa a XII-a din colegiul militar albaulian. Însotii de către

comandantul colegiului, colonel Marcel Domșa și comandantul companiei, căpitan Gabriel Butuza, elevii din anul terminal au avut ocazia să vadă, în teren, aplicații ale structurilor și armelor despre care au învățat la disciplina Pregătire militară. Cu siguranță, în urma acestei experiențe, elevii sunt mai motivați și orientați socio-profesional pentru specialitățile militare pe care le vor urma.

Elev sergent Silviu ISPAS, XII E

UN CITITOR VÂNĂTOR DE METAFIZICI

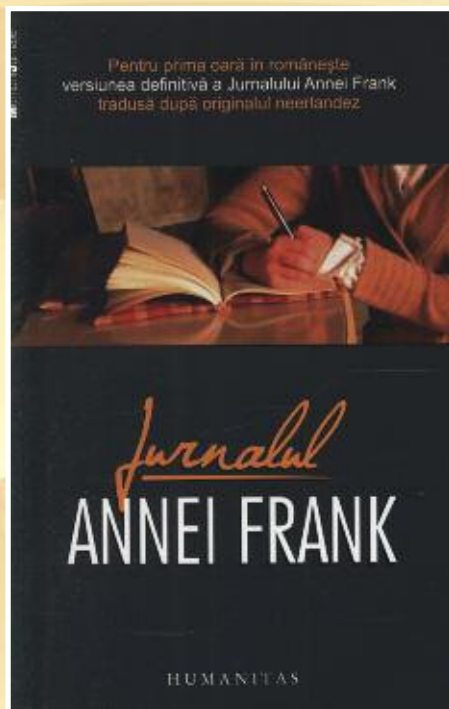

 artea de pe noptieră” a apărut într-un moment din viața mea când doream să citesc totul, dar mă rezumam doar la cărțile ce exhibau perioada în care mă aflam: adolescența – despre care mulți au scris, dar puțini au înțeles (așa cum îmi plăcea mie s-o definesc). Am început clasic, cu „Romanul adolescentului miop” de Mircea Eliade, după care am pătruns în literatura universală: „Jurnalul secret a lui Adrian Mole” de Sue Townsend, „Minunea” de R.J. Palacio, „De veghe în lanul de secară” de J.D. Salinger și „Împăratul muștelor” de Wiliam Golding. În fiecare carte era prezentată o altă față a adolescenței: vârstă a narcisismului tineresc, a împotrivirii la tot ceea ce înseamnă convenție socială, a revoltei pure, a stării favorabile experiențelor deviate și cruzimii împinse până la diabolic. Toate mă fascinau, mă cuprindeau și aproape mă înălțau, dar niciuna nu atingea hierofania ce o căutam eu în Logos.

Într-o zi, mă aflam în fața bibliotecii părinților, unde îmi decideam starea spirituală pentru următoarele zile. Era un eveniment banal din viața mea, căci adeseori mă regăseam

căutând eternitatea și sacralitatea cuvântului. Cu toate acestea, cartea pe care aveam să o descopăr reprezenta o altă zonă a cotidianului, un sigiliu al sufletului meu. Nu știu sigur de ce am ales „Jurnalul Annei Frank”, probabil m-a influențat existența cuvântului „jurnal” în titlu, deoarece jurnalele completează adolescența. Ele se scriu, de regulă, din nevoia unor clarificări interioare sau ca o încercare de sustragere de la singurătate. În plus, știam din lecturile anterioare că jurnalul este o inevitabilă autoflagelare.

Este interesant la această carte faptul că nu este una în totalitate despre război, chiar dacă împrejurările în care a fost concepută ar clasifica-o astfel. Anne a început să scrie un jurnal deoarece a auzit că se vor strânge toate memoriile, documentele, jurnalele personale ținute în timpul războiului. Ministrul educației din acea vreme spunea la radio că-și dorea ca, după război, să adune toate mărturiile celor care au avut de suferit din cauza atrocităților împlinite de germani. Din acel moment, a început să lucreze la noua ei identita-

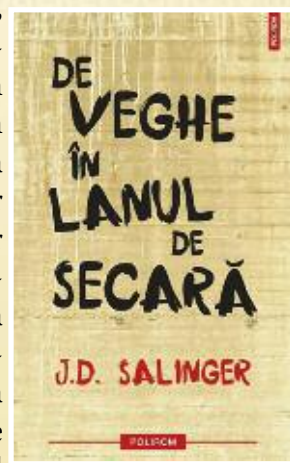

te: aceea de eroină. Ea este diferită față de ceilalți adolescenți, care încep un jurnal de clarificare interioară. De aici reiese gena de scriitor a fetei, care alege să-și dedice adolescența unicului ei prieten: jurnalul. Ea renunță la schimbarea unor măști inventate în favoarea unor soluții de compromis, proiectarea în

alte măști literare. Prin operă ea consideră că se desăvârșește, se îmbogățește, se exprimă, ajutând societatea postbelică să trăiască. Anne dă dovadă de o iubire absolută față de semeni, sentiment care se evidențiază în ultima ei consemnare în jurnal: „atunci devin, mai întâi arțăgoasă, apoi tristă și, în cele din urmă, îmi răsucesc iarăși inima, întorc ce-i rău spre afară, ce-i bun spre înăuntru, neîncetând să caut o metodă pentru a deveni așa cum mi-aș dori tare mult să fiu și cum aș putea să fiu dacă n-ar trăi alți oameni pe lume”. Așadar, fata este conștientă că, pentru a se desăvârși, este nevoită să se detașeze de tot ceea ce îi aparține contingentului. Ea alege să se lamenteze, trăind într-un mod care îi displace, dar care este impus de respectul pe care ea îl poartă pentru fiecare om.

În opinia mea, „Jurnalul Annei Frank” reprezintă lectura decisivă ce a deșteptat în mine cea mai nesățioasă patimă a cititului, oferindu-mi, de asemenea, o viziune nouă asupra vieții. În primul rând, protagonistă în sine reprezintă un exemplu pentru generația actuală, jună. Ea trece prin aceleași perioade spirituale ca fiecare adolescent: sufletul îi crește și se tulbură și spumegă și se înfierbântă și amenință și îi zguduie temeliiile fapturii ei. Cu toate acestea, ea reușește să construiască un caracter drept și solid pe cel mai fragil teritoriu al perisabilității. Războiul nu o împiedică să se dezvolte, să se cultive și să se autodefinească. În plus, ea se gândește la răul mondial, dorind mereu o schimbare în bine. Anne era o fire mai tot timpul energică, etalând o fericire molipsitoare. Ea descrie cu lux de amănunte viața de zi cu zi, așa cum a fost trăită de opt persoane care se confruntă cu foamea, izolarea de restul lumii și, mai

ales, de pericolul de a fi descoperiți în fiecare clipă și uciși. Celelalte persoane erau crispate, iar suferințele lor deveneau din ce în ce mai sobre. De multe ori, clandestinii ajungeau la accese de nihilism. Astfel, fata nu are niciun prieten în afară de Kitty, jurnalul ei. Așadar, orice moment petrecut în prezența ei străpunge banalul devenind unul cathartic. Ea a ajuns într-un punct atât de înalt al sacralității ființei printr-un efort susținut prin voință, singurătate și renunțări, prin disciplină fermă, lecturi aspre, nesfârșite, prin lupte cu dușmanii din afară și dinlăuntru. Ea luptă cu mediocritatea, iar prin creșterea bogățiilor interioare și-a întărit personalitatea, fiind pregătită să înfrunte asperitățile vieții. Anne a reușit să măcucească prin modul de a fi, jurnalul susținând

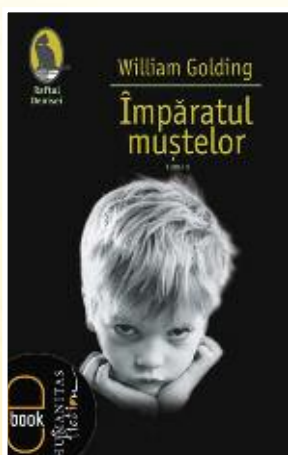

veridicitatea faptelor ei. E de ajuns pentru mine că am aflat că a existat o ființă umană ce întruchipează imaginea idealității pentru a o urma într-un marș delirant și pentru a o intitula drept exemplu.

În al doilea rând, cartea impresionează prin modul în care a fost scrisă. Anne Frank era cineva la cei treisprezece ani pe care îi avea. La o vârstă fragedă, fata începe să-și verse gândurile în albia hârtiei. Astfel, opera îi asigură nemurirea care compensa eterna pierdere a palpabilului, a concretului. Fiecare carte pe care am citit-o a avut ceva nou, ceva din care să învăț, dar „Jurnalul Annei Frank” a apărut ca o însumare a tuturor, conținând exemple clare de bunătate, maturitate, moralitate, suferință și speranță. Adolescența devine un monument intangibil de puritate și frumusețe, frumusețe care nu este redusă doar la condiția fizică imediată, ci transcede limitele banalului, fiind o frumusețe interioară provocată de inefabilitatea trăsăturilor ce o înobilează.

De altfel, această carte a devenit un reper pentru mine în viață. Un moment decisiv, ce a trezit în mine umanitatea și respectul față de semenii, sentimente care erau pierdute în abisul provocat de imprevizibilul contingent. Până la urmă, asta înseamnă într-adevăr să citești: să te detașezi de latura profană, să ajungi în apogeul ființei

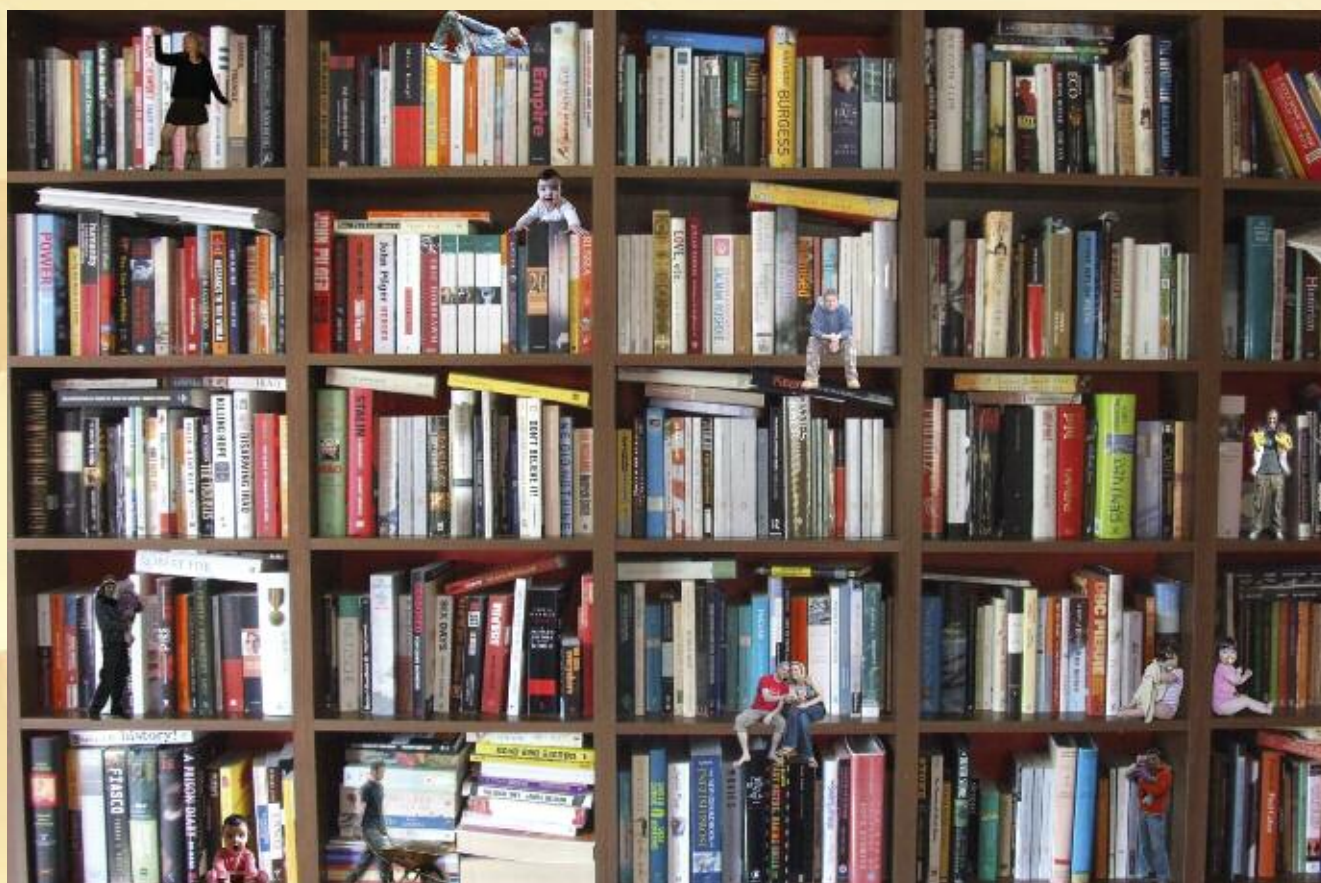
tale unde se află o lume îmbălsămată de moralitate. Acesta este momentul care mi-a oferit mândra titlatură de „cititor”. „Jurnalul Annei Frank” „m-a influențat în carieră” prin modul de a privi lumea mult mai optimist, mai oportun, mai plin de speranță.

Am învățat să mă bucur de fiecare eveniment mărunț ce mi se întâmplă, știind că există oameni contemporani cu mine sau nu, care trăiesc într-un mediu pauper și o atmosferă tenebroasă. În plus, această mărturie mă ajută să fac o compara-

ție între monografia secolului XX și societatea contemporană. Din fericire, se reliefează evoluția spirituală a oamenilor, care dau dovadă de o gândire mult mai umană. Aceștia sunt oamenii care se încadrează în tipic, dar neexistând o extremă diabolică, nu există nici una divină. Așadar, omnia duc lipsă de caractere asemănătoare Annei Frank, de focare ale bunătății, dreptății și cinstei. Singurii care încearcă să se apropie de sacralitatea scrisului ei, printre care mă număr și eu, sunt cei ce au reușit să înțeleagă povestea.

În concluzie, „cartea de pe noptieră care m-a îndrumat în carieră” mi-a lărgit orizonturile, mi-a înălțat ființa, făcându-mă un vânător de metafizici. Cartea este mărturia fascinantă a începuturilor formării caracterului drept al fetei, care extrage esența fiecărei zile din consemnarea unui act de evoluție spirituală, de clarificare interioară, cartea fiind, totodată, un document ce reliefează discrepanța dintre trecut și prezent.

*Elev Andrei Ioan RODILĂ, IX E
(lucrare premiată la Concursul „O carte de pe noptieră m-a îndrumat în carieră”, organizat de Universitatea 1 Decembrie 1918, Alba Iulia)*

PRIMA EXCURSIE CA ELEVI MILITARI

ÎN perioada 03 – 04.10.2015, conform Planului cu principalele activități al colegiului pentru anul școlar curent, s-a desfășurat excursia școlară a elevilor din clasa a IX-a în garnizoana Sibiu, important centru cultural și economic – Capitala Europeană 2007. Printre obiectivele vizitate: Muzeul Național Brukenthal, Piața Mare și Piața Mică, elevii însoțiți de instructorii militari și profesorii diriginți, au vizitat și Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”. Astfel, pe lângă descoperirea frumuseților orașului Hermannstadt, excursia a constituit o oportunitate de a cunoaște istoricul și specificul Academiei Forțelor Terestre unde parte din ei își vor continua studiile după absolvirea colegiului militar. Este primul lor impact cu mediul academic militar. Astfel de vizite de orientare și motivare pentru continuarea studiilor militare se vor mai desfășura pe parcursul anilor viitori. Acestea vor fi completate cu activitățile de consiliere socio-profesională din perioada celor patru ani de colegiu militar albaiulian pentru a-și descoperi fiecare vocația, pasiunea spre o armă/specialitate din cadrul învățământului militar superior și/sau postliceal și, prin urmare, pentru a se pregăti pentru reușita la examenele de admitere. Toată această implicare a factorilor educaționali spre buna orientare și consiliere este permanentă, iar satisfacția o aduc, an de an, absolvenții prin reușita lor la examenele finale: bacalaureat cu promovabilitate 100% și admiterea în academiile categoriilor de forțe în procent de peste 90% în ultimii 18 ani.

Elev Andrei POTRA, IX B

BALUL BOBOCILOR

Vineri, 13.11.2015, în Sala de festivități a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” s-a desfășurat o nouă ediție a Balului bobocilor, ediție organizată, conform tradiției, de elevii claselor a XI-a. Toate activitățile – prezentarea, spectacolul, probele pentru boboci – au fost grefate pe tema unanim acceptată „Călătorie în jurul lumii”. În alegerea ideii sub auspiciile căreia trebuia să se desfășoare un spectacol complex și complet, am ținut cont de specificul instituției noastre de învățământ și de unitatea în diversitate care ne leagă. Alegerea recuzitei, a decorurilor, a elementelor de spectacol s-au încheiat perfect în așa fel încât să ne definim originalitatea, iar bobocii să traverseze experiențe inedite, de care să-și amintească întotdeauna cu drag.

Periplul prin lume a fost imaginat ca o călătorie lină cu avionul care a debarcat în fiecare țară din care și-au imaginat bobocii că provin, iar pentru a-i conferi călătoriei o notă de real, elevii claselor a XI-a au confecționat un avion în miniatură, cu toate datele de identificare ale evenimentului organizat. Invitații au fost întâmpinați de elevi costumați în veșminte tradiționale din diferite țări și regiuni, le-au fost oferite bilete de călătorie, iar din spectacol nu au lipsit dansul culturilor – dans tribal, street dance, dans țigănesc – interpretare, recital de chitară electrică, momentul satiric, dansul egiptean cu o adevărată regie și recuzită (faraoni, sarcofag, mumii), dansul grecesc. Toate acestea s-au armonizat cu probele pregătite pentru cele 7 perechi de boboci: proba de prezentare, proba de sincretism – muzică și vers, proba de aptitudini, proba de cultură generală, proba de

dans. Colegii noștri talentați în arta umorului au destins permanent atmosfera cu momente satirice, iar invitat special a fost tânăra Silvia Oancea, artist local apreciat și admirat pentru vocea și talentul ei.

La finalul celor două ore de spectacol, juriul a deliberat. Titlul de Miss Boboc a fost câștigat de Ilișca Anișoara Coman, iar cel de Mister de Vlad Ștefan Velțan. Apoi, titlurile de Miss și Mister Popularitate au fost acordate bobocilor Cosmina Gabriela Sprîngean, respectiv Mihai Radu Moldovan. Locurile II pe podium au fost ocupate de Teodora Maria Groza și Ioan Vlad Dan, iar locurile III de Iuliana Alexandra Țurcă și Bogdan Andrei Dumitrașcu.

Spectacolul a fost prezentat de câștigătorii titlurilor de Miss și Mister Boboc 2013, Ioana Dumitraș și Dan Teodor, membri ai echipajului de bord, care au ghidat călătoria. A fost un moment inedit, plin de surprize și bună dispoziție, care merită să fie inclus în palmaresul realizărilor noastre.

Elev caporal Alexandru IUȘAN, XI E

O OPORTUNITATE DE PERFECTIONARE A CADRELOR DIDACTICE PRIN ERASMUS PLUS

ÎN perioada 11-17 octombrie 2015, în Portugalia, prin intermediul Euneos, trei cadre didactice au participat la prima mobilitate derulată în cadrul proiectului Erasmus+ „Împletind tradiția cu modernitatea, implementăm calitatea europeană în școală”: profesorii Fărcaș Paraschiva, Dura Simina și Mircea Cosmina, respectiv, la cursul de formare „How to make your school more internațional”.

Pe parcursul celor 7 zile ale activității de formare, s-au derulat atât activități în plen, cât și workshop-uri pe diverse teme legate de managementul proiectelor europene, de politicile de internaționalizare a școlii, de metodele interactive de predare utilizând platforma e-Twinning și videoconferințe. Totodată, prezența celor 41 de participanți din 15 țări europene ne-a oferit ocazia de a contacta parteneri pentru derularea unor noi proiecte de colaborare atât pe platforma e-Twinning, cât și prin programul Erasmus+. La sfârșitul cursului, participanții au dobândit competențe în următoarele domenii: elaborarea planului de dezvoltare instituțională prin prisma politicilor de internaționalizare, scrierea aplicațiilor pentru proiecte de mobilitate și proiecte strategice în Erasmus+, descoperirea oportunităților oferite de proiectele de cooperare în mediul online atât la nivel european, pe platforma E-twinning, cât și la nivel global, prin intermediul EIO dezvoltarea dimensiunii europene și internaționale în curriculum managementului proiectelor. Pe parcursul activităților de grup, s-a conturat un nou proiect de cooperare în parteneriat cu instituții de învățământ din Finlanda, Olanda, Suedia, Franța, Spania și Portugalia, având ca temă dezvoltarea spiritului antreprenorial al tinerilor și al cetățeniei active!

Participarea la acest curs de formare a oferit, de asemenea, participanților prilejul de a face un schimb de experiență cu cadre didactice cu preocupări asemănătoare din Europa și de a stabili contacte pentru viitoare proiecte de colaborare. Pe parcursul acestui an școlar, vor beneficia de o astfel de instruire în cadrul programului Erasmus+ 16 cadre didactice și 5 cadre militare din Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”.

Profesor Paraschiva FĂRCAȘ

SĂRBĂTORIND ARMATA

CU ocazia Zilei de 25 Octombrie în Orașul Marii Uniri, elevii în uniformă s-au implicat în activități de comunicare, sportive, patriotice, ecologice, dezbateri și comemorări.

Ziua Armatei României a fost celebrată de către elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” prin desfășurarea unor activități specifice. Sub deviza „Cupa 25 Octombrie” s-au desfășurat o serie de competiții sportive la șah, minifotbal, tir și aruncarea grenadei la precizie. În cadrul proiectului „Ziua Armatei României în Școli” din cadrul planului Ministerului Apărării Naționale, un număr de 27 de elevi au fost solicitați de către Birourile Informare Recrutare din Vâlcea, Bihor, Hunedoara, Caraș-Severin, Timiș, Cluj, Satu-Mare, Sălaj, Olt, Bistrița, Maramureș, Mureș, Arad și Alba, să participe, în perioada 19 – 25 octombrie, la activități de informare și promovare a ofertei educaționale liceale. Astfel, elevii colegiului nostru au răspuns întrebărilor elevilor de gimnaziu interesați de perspectiva admiterii într-un colegiu militar, condițiile și programul. Apoi, în seria activităților dedicate Zilei Armatei României s-a înscris și cea de îngrijire a mormintelor înaintașilor noștri care, prin dăruirea și sacrificiul suprem, ne-au asigurat prezentul și viitorul. Desfășurată de către elevii de clasa a IX-a, activitatea a fost, în egală măsură, și o lecție de educație patriotică și de respect pentru ei, eroii noștri!

Elevii din clasele a XI-a au participat, în zilele de 24 și 25 octombrie, la manifestările dedicate Zilei Armatei României de la Arad și Carei.

În cadrul sesiunii de comunicări și referate ale elevilor, la secțiunea „Om și societate” elevii pasionați de istorie au pregătit și susținut un material dedicat Centenarului Primului Război Mondial. Tema lucrării a marcat atitudinea României în acest război și obiectivele urmărite

de țara noastră în campania de eliberare a Transilvaniei. De asemenea, a fost evidențiat și modul în care arta a reflectat faptele de arme din Războiul de reîntregire națională.

Elev sergent Răzvan CRIȘAN, XII A

BURSIERII PERFORMANȚEI

Conform Ordinului Ministerului Educației Cercetării Tineretului și Sportului nr. 5576/7.10.2011 privind aprobarea Criteriilor generale de acordare a bursei elevilor din învățământul preuniversitar de stat, un număr de 15 elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” vor beneficia, în acest an școlar, de burse de performanță -100 lei și de merit – 80 de lei. Vor primi bursă lunară eleva caporal Ioana-Florina Argatu și elevul fruntaș Marian-Emilian Luca pentru performanța obținerii premiului I, respectiv III la olimpiada națională de religie. De aceeași bursă se va bucura și eleva fruntaș Roberta Ion pentru performanța obținerii mediei generale 9,80 și nota 10 la purtare în anul școlar trecut.

Acestor trei elevi performeri li se alătură alți 12 elevi meritoși, 8 dintre ei pentru reușita calificării la etapa națională a olimpiadelor școlare: eleva caporal Alexandra Trif (psihologie), elevul sergent Adrian Petrusse (geografie), eleva fruntaș Cristina Geică (istorie), eleva plutonier Oana Ianculescu (religie), eleva fruntaș Bianca Balea (religie), elevul sergent Marius Tunaru (fizi-

că), elevul caporal Gabriel Oprea (fizică), elevul fruntaș Claudiu Trușcă (tenis de masă), iar 4 elevi cu medie generală peste 9,50 și nota 10 la purtare: elevul plutonier-adjutant Paul Cîrje – 9,65, eleva fruntaș Marcela Lupu – 9,62, eleva fruntaș Teodora Grecu – 9,57 și elevul caporal Dan Bălan – 9,52.

Miercuri, 25 noiembrie, în Sala Trofeelor, echipa managerială a colegiului formată din comandantul colegiului, colonel Marcel Domșa, locțiitorul comandantului, colonel Gheorghe Urian și director adjunct, profesor Dorina Trifon a oferit aceste burse elevilor, felicitându-i pentru rezultatele obținute, pentru buna conduită și atitudinea de adevărați învingători, elevi de nota 10+ într-o Școală de trei ori Europeană, cu performanțe demne de urmat!

Felicitări!

*Referent de informare și relații publice
Daniela FILIMON*

FORMAREA TINERILOR ELEVI MILITARI ÎN CONTEXTUL SOCIAL ACTUAL

Există anumite meserii în care devotamentul și profesionalismul sunt esențiale, iar lipsa lor poate afecta notabil rezultatul muncii depuse. În cazul unui instructor, importanța este și mai vizibilă, interacțiunea cu elevul fiind poate printre cele mai greu de stabilit, deoarece vorbim mai întâi de o interacțiune între generații și de conflictul irevocabil care există din cauza ideilor și a mentalităților diferite. Este o responsabilitate de o valoare incomensurabilă, aceea de a modela caracterul unor tineri care nu știu ce vor sau ce pot să realizeze și este de datoria noastră, a instructorilor militari, să o îndeplinim cu dăruire. În trecut, orice instructor militar reprezenta figura autoritară, rece, de necontestat în deciziile sale, o persoană ce își impunea respectul (nu și-l câștiga) în fața unor tineri naivi și supuși.

Însă lumea este într-o continuă schimbare atât din punct de vedere atitudinal, cât și sentimental, iar în prezent avem de-a face cu elevul modern, extrovertit, plin de viață și de întrebări. În aceste condiții, misiunea noastră ca instructori militari este aceea de a găsi „statuia” ce stă ascunsă în fiecare „bloc de marmură”. Misiunea noastră, a instructorilor, este

aceea de a-i îndruma, de a le șlefui caracterul, fără a le încălca personalitatea, învățându-i să gândească singuri și să fie independenți de alții, viitorul depinzând de noua generație de tineri a societății.

Interacțiunea instructor-elev nu trebuie să fie realizată prin teamă. Ea trebuie să aibă ca valori primordiale comunicarea și receptivitatea. Așadar, în urma comunicării este foarte importantă atât analiza problemelor cu care elevii se confruntă, cât și precizia și corectitudinea deciziilor pe care trebuie să le luăm ca îndrumători ai lor. Rezultatele muncii bine făcute se văd doar în momentul în care avem certitudinea că nu am pregătit un tânăr doar pentru câteva ore de instrucție militară, ci pentru viitorul apropiat al carierei militare, cu verticalitatea specifică unui viitor cadru militar, precum și puterea de a depăși obstacolele care le pot apărea în cale, obstacole care trebuie depășite dând dovadă de calm, abilitate în comunicare, înțelepciunea dobândindu-se mai târziu, odată cu experiența. Datoria noastră este de a forma pentru societate tineri care recunosc și respectă valorile sociale. O astfel de realizare nu poate fi posibilă fără tratarea fiecărui elev în parte, fiecare având personalități și nevoi diferite, dar la fel

de importantă este tratarea lor ca un colectiv, un grup de tineri care se regăsesc unii în alții. Întrucât exemplul este cea mai puternică armă în educație, ca instructor militar încerc să le arăt că relațiile interpersonale trebuie să se bazeze pe respect reciproc și respectul față de propria persoană. Tinerii trebuie educați în spiritul camaraderiei și al legării prietenilor (în sensul constructiv al unei relații), menținerea grupului unit fiind una dintre cele mai dificile sarcini ale meseriei de instructor militar. Însă, aceste valori precum

camaraderia și onoarea militară sunt pilonii care stau la baza oricărei acțiuni cu caracter militar sau educațional și nu numai.

Dacă există un singur risc în toate, acesta ar putea fi depășirea liniei subțiri a respectului dintre instructorul militar și elevul militar, însă niciodată nu mi-a fost teamă de acest aspect al vieții militare. În momentul în care te respecti pe tine însuși și apari în fața elevilor însoțit de un caracter vertical, respectul va fi implicit insuflat. Este uimitor să vezi câtă dăruire și câtă pasiune poate emana un instructor militar în încercarea umilă, dar și nobilă, în același timp, de a-i ajuta pe tinerii elevi militari să devină oameni mândri de realizările lor profesionale.

Maior Raul TURIC

ZIUA PATRONULUI SPIRITUAL

Duminică, 1 noiembrie 2015, la statuia evestră a lui Mihai Viteazul din Alba Iulia s-a desfășurat o scurtă ceremonie dedicată aniversării celor 416 ani de la intrarea triumfală a Marelui Voievod în Alba Iulia. La ceremonie au participat elevii claselor a X-a din Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”, reprezentanți ai administrației publice locale, ai garnizoanei și ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, locțiitorul comandantului colegiului, colonel Gheorghe Urian și șeful comendurii garnizoanei, locotenent-colonel Daniel Albu.

* * *

La 1 noiembrie 2015, am aniversat 96 de ani de la înființarea Liceului Militar „Mihai Viteazul” la Târgu Mureș și 40 de ani de când Colegiul Național Militar, ce poartă cu mândrie numele întâiului voievod întregitor de țară, funcționează în Cetatea Marii Uniri, capitala de suflet a tuturor românilor. Am sărbătorit, cu două zile mai devreme, Patronul Spiritual al colegiului, sărbătoarea Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril. Ceremonialul a cuprins mesajul comandantului, festivitate de premiere, mesajele invitaților, slujba de pomenire și depuneri de coroane la monumentul eroilor absolvenți ai colegiului, spectacol omagial și Ziua Porților Deschise. Am împărtășit din bucuria și emoția aniversării invitaților noștri, reprezentanți ai administrației publice locale: Ion Dumitreț, președintele Consiliului Județean Alba și vicepreședintele Florin Roman,

viceprimarul Paul Voicu, protopopul de Alba Iulia, preot Teofil Slevaș, colonel (r) Voicu Cioară, fost comandant al colegiului, cadre militare din garnizoană, dar și foarte mulți studenți militari, absolvenți ai ultimei promoții.

* * *

Platoul din incinta colegiului, a găzduit finala concursului tematic tradițional „Instrucție cu cântec”. Fiecare companie a avut în finală plutonul declarat câștigător în întrecerea internă. După prezentarea exercițiilor specifice, juriul a deliberat și a constituit clasamentul: locul III – compa-

nia claselor a X-a, locul II – compania claselor a XI-a, iar locul I – compania claselor a XII-a. Experiența celor patru ani i-a ajutat pe cei din anul terminal să obțină cel mai bun punctaj. Activitatea s-a încheiat cu premierea elevilor sportivi din cadrul competițiilor interne: „Cupa 25 octombrie” și „Cupa Mihai Viteazul”. Au fost felicitați și cei mai iscusiți elevi în mânăuirea condeiului din cadrul concursului de grafică și caricatură „Coala și penița”.

*

* *

Sesiunea de comunicări psihopedagogice și metodice, din data de 27 octombrie 2015, s-a desfășurat sub semnul acțiunilor novatoare care pot fi întreprinse la nivelul instituției și în activitatea didactică, în vederea dezvoltării continue a școlii românești. Comunicările s-au desfășurat pe două secțiuni: diseminarea informațiilor despre mobilitățile desfășurate în cadrul proiectului Erasmus + „Împletind tradiția cu modernitatea, implementăm calitatea europeană în școală” și dezbaterile cu tema „Inovații în activitatea instituțională și în activitatea didactică” - analiza SWOT. Au fost prezentate activitățile desfășurate de profesoarele Fărcaș Paraschiva, Dura Simina și Mircea Cosmina în cadrul cursului de formare „How to make your school more international” desfășurat în perioada 11-17 octombrie 2015 în Portugalia. De asemenea, au fost analizate beneficiile acestora la nivelul instituției prin identificarea de noi parteneri pentru implementarea unor proiecte de parteneriat strategic cu instituții de învățământ liceal din Europa. Sesiunea de comunicări s-a încheiat cu dezbateri pe tema „Inovații în activitatea instituțională și în activitatea didactică” realizându-se un schimb constructiv de opinii, s-au identificat soluții cuantificabile, s-au analizat situațiile existente și s-au oferit argumente pentru acțiunile viitoare.

*

* *

În preajma sărbătoririi celor 96 de ani de existență a Colegiului Național Militar „Mihai

Viteazul”, elevii în uniformă au pregătit și au susținut referate științifice în cadrul sesiunii de comunicări. Teme diferite, expuneri practice, o altfel de abordare, atitudine entuziastă, conclucrare și preocupare, toate sunt ingrediente în reușita acestor activități. În după-amiaza zilei de ieri, un număr de 40 de elevi au susținut 15 lucrări în cadrul celor trei secțiuni Limbă și comunicare, Om și societate. Arte și Științe reale.

Elev sergent Silviu ISPAS, XII E

EXPERIENȚA CERCURILOR PEDAGOGICE

Conform Agendei Metodice privind activitățile de perfecționare ale Casei Corpului Didactic Alba pentru anul școlar curent, în data de 19 noiembrie 2015, s-au desfășurat cercurile pedagogice ale cadrelor didactice. Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a găzduit cercurile pedagogice la disciplinele chimie, informatică și biologie.

La chimie, elevii clasei a IX-a E au participat la o lucrare de laborator, unde alături de profesorul Lucian Irimie au demonstrat variația caracterului metalic, exemplificare pentru sodiu, potasiu și magneziu.

În cadrul cercului de informatică, s-a desfășurat ora deschisă, unde două grupe de elevi din clasa a XI-a, coordonați de doamna profesoară Luminița Marian, și-au demonstrat cunoștințele confruntându-se într-o competiție. Au fost susținute referate cu tema Învățarea prin cooperare a doamnei profesoare Mihaela Florea și Metode de evaluare, de fixare și sistematizare a cunoștințelor a doamnei profesoare Maria Teglaș.

Profesorii participanți la cercul de biologie au asistat la o scurtă lecție motivațională și inspirațională susținută de către elevii frunțași Marcela Lupu, Raluca Avram, Cezar Barbu, Amalia Boboc și Nicolae Pătroescu. Prezentarea „Eșarfei relaționale” a fost, de fapt, argumentarea unor tehnici de comunicare și a rolului mesajelor în comunicare: „mesajele cadou” hrănesc, dinamizează, amplifică stima de sine, încrederea în sine și iubirea, fiind energetigene, iar „mesajele toxice” descalifică, rănesc, poluează și aduc pierderea stimei de sine, îndoiala, pierderea încrederii, fiind energetivore.

Aceste două tipuri de mesaje au fost identificate de elevii susținători ai proiectului din experiența lor sau a colegilor, dar și din mesajele primite de la părinți, prieteni, profesori, cunoștințe.

Participând la un curs de parenting susținut de către un formator în domeniu, instruit de J.Salome, am realizat cât de importante sunt cuvintele pe care le adresăm copiilor, elevilor, colegilor și câtă bucurie se citește pe fețele celor ce primesc „mesaje cadou”, cum putem printr-un mesaj verbal sau nonverbal să motivăm sau să demotivăm un elev. Astfel, am considerat că ar fi benefic să transmit aceste informații atât colegilor, cât, mai ales, elevilor care sunt la vârsta formării.

Activitatea a fost apreciată de profesorii participanți la cerc, fiind un moment de reflecție pentru toți. Mesajele transmise au un impact major în creșterea performanțelor școlare. Mulțumesc pentru colaborare kolegei mele, profesor Simina Dura.

Profesor Adela TUDOR

EȘARFA RELAȚIONALĂ

Sunt puține momente în viață în care reușim să ne autodepășim și să încercăm să aducem o schimbare în societatea în care trăim și care devine din ce în ce mai influențată de o comunicare sumbră.

Încă o dată, elevii colegiului au dat dovadă de ingeniozitate și au reușit să surprindă într-o frumoasă activitate de comunicare, atât efectele pozitive, cât și cele negative pe care aceasta le are asupra ființei umane. Activitatea, organizată și coordonată de doamna profesor Adela Tudor, în colaborare cu elevii clasei a X-a A, Avram Raluca, Lupu Marcela, Barbu Cornel, Boboc Amalia și Pătroescu Nicolae a pus în evidență trei caracteristici esențiale ale ființei umane: încrederea în sine, energia și bucuria vieții, surprinse într-un mod impresionant, reușind să capteze atenția cadrelor didactice din județul Alba, și totodată, aprecierea lor.

Deși avem doar 16 ani, am realizat că orice mesaj pe care îl primim ne influențează, mai ales, în mediul în care trăim și am încercat să evidențiem acest lucru în activitatea noastră. De multe ori, un mesaj bun, frumos ne oferă încrederea, puterea și curajul de a trece peste greutatea care ne stau în drum, dar suntem înconjurați și de acele mesaje urâte care ne descurajează și ne demoralizează.

Prezentarea a fost urmată de o discuție pe tematica acestei problematice a comunicării, fiind împărtășite, de asemenea, păreri și sfaturi pentru a ne menține întotdeauna moralul ridicat. Suntem conștienți că tinerii sunt din ce în ce mai influențați de o lume virtuală a internetului și a telefonului și am încercat să promovăm valorile morale, susținând îndemnul la comunicare.

Emil Cioran spunea că „viața este o continuă luptă a supraviețuirii în care doar cel mai puternic

grup rezistă”, sugerând nevoia de comunicare a omului într-o societate pentru bunul mers al existenței umane.

Acesta este unul din micile obiective, pe care noi, alături de colegii noștri, ne propunem să le transformăm în proiecte de mare valoare. Astfel că „eșarfa relațională” este primul nostru pas spre o lume mai bună.

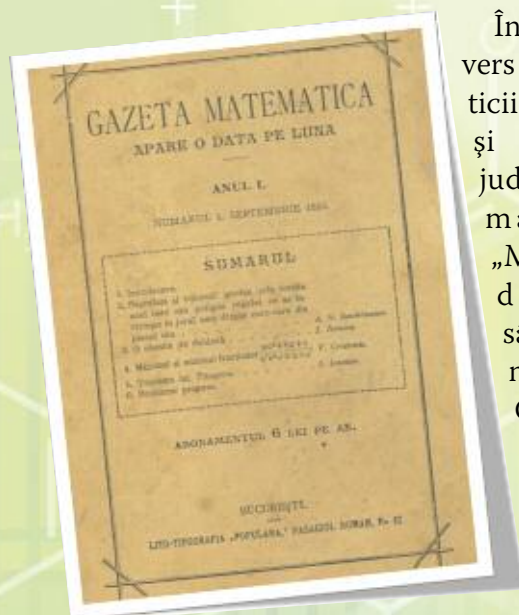
Elev caporal Marcela LUPU, X A
Elev caporal Nicolae PĂTROESCU, X A

DIN PASIUNE PENTRU MATEMATICĂ

Joi, 26 noiembrie 2015, la Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” din Alba Iulia s-a desfășurat Simpozionul dedicat aniversării celor 120 de ani de apariție neîntreruptă a Gazetei Matematice. Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a fost invitat special și a fost reprezentat prin elevii pasionați de matematică, respectiv Sorin Avram din clasa a IX-a și Cătălin Lodroman din clasa a X-a. Aceștia, alături de colegii liceului gazdă, au prezentat rezolvări originale la unele probleme din Revista Gazeta Matematică și au ascultat povestea acestei reviste de la înființare și până în prezent. Elevii colegiului au fost însoți de către doamna profesoară Anamaria Fuia.

În același univers al matematicii s-a înscris și Concursul județean de matematică „Mens Sana” desfășurat sâmbătă, 28 noiembrie la Colegiul Național „Avram Iancu” din Câmpeni și organi-

zat în colaborare cu Universitatea Tehnică Cluj. Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a fost reprezentat de opt elevi, însoțiți de doamna profesoară Anamaria Fuia. Elevii în uniformă s-au remarcat și de această dată, reușind să obțină un premiu I și cinci mențiuni: la clasele a IX-a elevul Nicolae Bodea, pregătit de către profesorul Petru Stănilă a obținut premiul I, iar elevul Sorin Avram, pregătit de către doamna profesoară Delia Stănilă a primit mențiune. La clasele a X-a, cele două eleve fruntaș Grecu Teodora (profesor îndrumător Anamaria Fuia) și Lupu Marcela (profesor îndrumător Petru Stănilă) au obținut tot câte o mențiune. Apoi, elevul caporal Dan Guțiu, pregătit de către doamna profesoară Dorina Trifon și elevul sergent Cristian Cerghit, îndrumat de către doamna profesoară Delia Stănilă, au completat lista mențiunilor. Felicitări elevilor și profesorilor îndrumători!

Elev fruntaș Sorin AVRAM, IX A

RECUNOȘTINȚĂ

ÎN aceeași zi de joi, 26 noiembrie 2015, șeful Statului Major al forțelor Terestre, general maior Dumitru Scarlat, a oferit Emblema de Onoare a Forțelor Terestre, cu ocazia Zilei Naționale a României, profesorilor din Colegiile Naționale Militare „Mihai Viteazul”, „Dimitrie Cantemir” și „Ștefan cel Mare”, care s-au evidențiat prin excepționala pregătire a elevilor premiați la olimpiadele școlare și concursurile școlare.

„Forțele Terestre Române se mândresc cu colegiile naționale militare, instituțiile de învățământ care îi formează pe primii ostași ai țării. Rezultatele foarte bune la olimpiadele școlare, promovabilitatea de 100% la bacalaureat și procentul ridicat de admitere în instituțiile universitare de învățământ sunt reușite care, fără îndrumarea dumneavoastră, a dascălilor, nu se puteau realiza. Deși acesta este un gest foarte mic comparativ cu efortul pe care îl depuneți, îmi face o deosebită onoare de a vă înmâna Emblema de Onoare a Forțelor Terestre dumneavoastră, cei care le îndrumați elevilor primii pași în cariera militară”, le-a transmit șeful SMFT participanților la eveniment.

*Elev sergent
Raul ALEXA, XII D*

CARTEA CU MIROS DE CEARĂ ȘI STRUCTURĂ DE ATOM

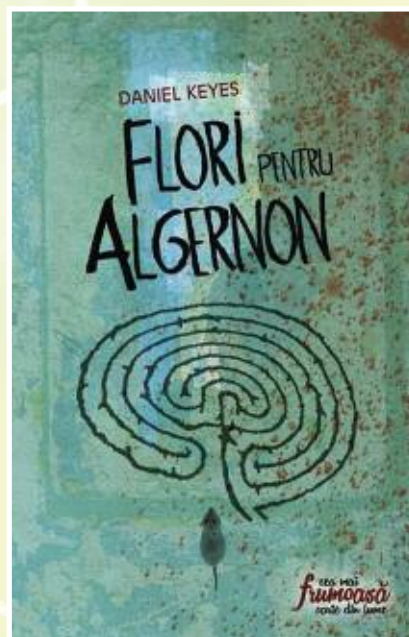
„Orice om cu judecată își va aminti că tulburarea vederii este de două feluri și are două cauze, fie intrarea din lumină în întuneric, fie ieșirea de la întuneric la lumină, ceea ce este tot atât de adevărat pentru ochiul minții ca și pentru ochiul trupului; iar cel care-și amintește acest lucru când observă pe cineva a cărui vedere este nesigură și slabă nu se va grăbi să râdă de el; se va întreba mai întâi dacă acel suflet omenesc a ieșit dintr-o viață mai luminoasă și nu poate vedea bine pentru că este neobișnuit cu întunericul, sau dacă este orbit de lumina cea mare în care a ieșit din întuneric. Și va socoti că cel din urmă este fericit în starea în care se află și-l va compătimi pe celălalt; sau, dacă-i vine să râdă de sufletul care vine de jos la lumină, va fi mai îndreptățit s-o facă decât să râdă de cel care se înapoiază de la lumină în peșteră. „

Platon / Republica.

NU aș putea spune că în universul infinit al cărților mi-am găsit un singur text de referință pentru a mă defini ca persoană și pentru a-mi deschide orizonturile spre carieră. Flori pentru Algernon s-a aflat pe noptiera mea în perioada preadolescență și am realizat că e o carte despre mine, cel în care sălășluiesc două tărâmurii, aparent, antagonice: rațiunea și arta, inteligența intuitivă, logico-matematică și simțirea autentică, artistică. M-au atras întotdeauna cărțile din care mi-am putut hrăni substanța intelectuală și cea creatoare și acelea care mi-au oferit întotdeauna răspunsurile certe la dilemele mele existențiale. Am trăit, pe rând, viețile fiecărui personaj al cărții, am suferit și m-am bucurat alături de Charlie, am redevenit infantil și am învățat din nou alfabetul, am iubit și am pățimit, m-am îndepărtat și m-

am apropiat, din nou, candid, de mama, am experimentat și m-am comparat cu ceilalți, l-am iubit pe Algernon pentru motricitatea lui, și, mai presus de orice, mi-am găsit calea spre mine însumi. În acest mod am ajuns să citesc

psihanaliză, să-l caut pe Freud, pe Antony Stevens, pe Jung, să mă hrănesc din filozofia lui Platon și Aristotel, să caut dimensiunile elanurilor nietzscheene, să întreprind o călătorie reală spre mine însumi în mit și spiritualitate.

Am descoperit că Flori pentru Algernon de Daniel Keyes este romanul unei ipoteze deopotrivă terifiante și fascinante: ce-ar fi dacă, în durata subiectivă, de sorginte schopenhauriană, sau în afara ei, am avea puterea de a ne spori artificial inteligența, dacă într-o buclă a timpului ar fi la îndemâna noastră să corectăm, nu doar o imperfecțiune fizică, ci însuși creierul uman. Ar fi ceva, nu? Cartea este inedită și specială deoarece sur-

tot ceea ce ne oferă literatura science fiction, cu o intrigă ingenioasă, bine condusă către un deznodământ mai mult sau mai puțin previzibil.

Cum era de așteptat, a ceea stă explozie de inteligență nu este

prinde povestea unui tânăr cu retard, Charlie Gordon, care este – alături de șoricelul Algernon – cobaiul unui experiment științific de creștere artificială, testare și argumentare a inteligenței. În cadrul experimentului, el trebuie să consemneze gândurile și emoțiile sale într-un „raport de progres”, iar cartea se construiește, de fapt, sub forma acest jurnal neobișnuit și unic în felul său. M-am apropiat de textul scris ca de niște rune, care m-au purtat în preistoria omenirii, dar și a ființei mele: textul este aproape ilizibil la început, căci – în ciuda eforturilor sale de a învăța carte – Charlie are mintea greoaie și scrie cu mari dificultăți.

Dar tratamentul complex la care a acceptat să se supună pentru a deveni deștept (așa cum el însuși sau poate mai curând mama lui și-a dorit toată viața) începe să dea rezultate. Dacă la început, cu un I.Q. de 68, Charlie pierdea toate „competițiile” de inteligență cu șoricelul Algernon (care beneficiase deja cu succes de tratamentul miraculos), după o vreme, în mintea lui pătrunde tot mai multă lumină, I.Q.-ul lui se „normalizează”, pricepe tot mai limpede, citește tot mai diversificat și reține tot mai mult, iar, în scurtă vreme, mintea lui devine sclipitoare, depășindu-i în inteligență și în cunoaștere enciclopedică pe „zeii intelectuali” ce coordonează experimentul. Până în acest punct, cartea ne îndeamnă să explorăm

echivalentă cu o dezvoltare pleneră și armonioasă a întregii personalități a lui Charlie. Dimpotrivă, a avea I.Q.-ul unui geniu și E.Q.-ul unui copil de șase ani e o fractură interioară cu consecințe din cele mai grave. Inteligența care nu e dublată de căldură sufletească, empatie și compasiune poate deveni monstruoasă, iar cel devenit peste noapte inteligent nu are răgaz să crească și emoțional. Dintr-un „idiot” blând și curat sufletește, Charlie devine un geniu aspru, stoic și egocentric. El realizează că toți aceia pe care în ignoranța lui îi considera prieteni nu făceau decât să se amuze pe seama sa și să profite de mintea lui încetoșată. Se îndepărtează și este îndepărtat nu numai de colegii de la brutăria unde lucra ca om de serviciu, dar și de studenții și profesorii de la universitate, pe care îi privea cândva ca pe niște idoli și care au rămas de-acum mult în urma capacităților sale intelectuale. Nimeni nu îi mai este pe măsură lui Charlie, care se trezește mai singur ca niciodată.

Experimentul a fost calculat ca să-i sporească inteligența, nu să-l facă mai popular. N-a avut niciun control asupra evoluției personalității sale și s-a transformat, dintr-un tânăr întârziat, dar agreabil, într-un individ arogant, egocentric și anti-social. În ultima ședință, exclamă: „Nu mai am ce să văd!” În universul în expansiune al lui Charlie își face loc cinismul.

Pe de altă parte, Charlie se îndrăgostește de Alice Kinnian, fosta sa profesoară de la școala pentru adulți retardați, sau, mai curând, înțelege că a fost îndrăgostit de ea de când a întâlnit-o, iar încurajările ei de a participa la experiment au constituit o bună parte din motivația lui semiconștientă. Doar că dacă la început relația lor era imposibilă întrucât Charlie îi era mult inferior lui Alice, curând ea se dovedește improbabilă, pentru că el îi devine net superior din punct de vedere intelectual. Alice nu-i mai face față și se simte tot mai neroadă. La rândul său, Charlie are senzația că sentimentele lui pentru Alice sunt invers proporționale cu cunoașterea intelectuală pe care o dobândește, trecând de la adorație la dragoste, apoi la tandrețe, la recunoștință și, în final, la *d a t o r i e*. Viața emoțională a „noului” Charlie se complică și mai mult pe măsură ce își descoperă, în clasică *m a n i e r ă* psihanalitică, tenebrele subconștientului:

teribilele inhibiții sexuale cu rădăcini în copilărie, frustrările cu tentă oedipiană, refulările și complexe de inferioritate. Dorințele necunoscute capătă un caracter regresiv, devenind arhaice, infantile și nejustificate. Încă din primele pagini, ea are un comportament matern: îi strânge lucrurile din camera de spital și îi aranjează perna. De câte ori frământările sale ating paroxismul, Charlie caută soluția la Alice. Ea

nu este o personalitate „de elită”, deseori se simte intimidată și redusă la tăcere de mult mai complexul său iubit platonic, dar posedă un bun simț care îi dau forță și echilibru. Blând, dar fără ezitare, nesofisticata Alice îl conduce pe Charlie către un nou nivel a conștientizării de sine: „Trebuie să găsești răspunsul în tine însuși, să simți ce este corect să faci. Charlie, trebuie să înveți să ai încredere în tine.” Imaginea mamei se suprapune ca un clișeu: mama, sora, Alice, avataruri ale aceluiași arheu; amintirea, femeia, inhibiția, teama, repulsia, echilibrul și presiunea osmotică.

Odată cu aceasta, cursa personajului către sine însuși intră în linie dreaptă. „Vechiul” și „noul” Charlie, extravertul și introvertul par a se război

pentru o singură ființă în care nu încap amândoi, iar disputa e numai aparent tranșată în favoarea celui nou. Dar, treptat, noul Charlie realizează tot mai bine că nu e complet fără celălalt, ba chiar că el însuși este de fapt un fel de „excescentă” a retardatului, care a pus stăpânire pe viața lui prin forță, abuziv și nefiresc. Singura lor șansă de umanizare este una comună, deși simbioza, existența lor concomitentă este imposibilă. Dar limpezimea minții, „culmea de lumină și inteligență” pe care noul Charlie ajunge și de unde își face cu brio datoria față de lume nu este încă limpezimea tainicei împăcări cu sine. Căci pentru aceasta e nevoie să ai iubire, compasiune și capacitatea de a ierta. Să le oferi fără efort lumii întregi, inclusiv ție însuși... Lumina sufletească în care Charlie cel nătâng se scâldea firesc, lui Charlie cel deștept îi este inaccesibilă. De remarcat și dedublarea care se petrece atunci când Charlie cu IQ ridicat vorbește despre Charlie cel retardat: „Cine ești tu, Charlie?” E ca și cum Charlie de acum ar privi de undeva din afară copilăria lui nefericită, bătaiele de joc din partea celor pe care îi credea prieteni, toate episoadele reprimite sau neînțelese în acele momente: „Ai avut un zâmbet cald” afirmă nostalgic, realizând astfel că există lucruri mai importante decât un IQ. Ridicat de la imbecilitate la geniu, personajul principal recade, încet-încet, în starea sa inițială. Se reafirmă astfel ideea laitmotiv că: „Viața este doar o cutie cu labirinturi.” Și, înainte ca întunericul să i se așeze pe creier, își scrie, în dramaticul său jurnal, ultima sa dorință: aceea ca cineva să depună, în curtea din spatele casei, o coroniță de flori pe mormântul șoricelului Algernon, decedat în urma experimentului, martir și el, al științei și al progresului.

Geniul lui Daniel Keyes stă în faptul că reușește să ne ofere o soluție la dilema existențială: Charlie atinge creasta desăvârșirii iubind, iertând și abandonându-se... sieși... Probabil ceea ce salvează această carte de mediocritate și o face o lectură de căpătâi este interogația sa profundă asupra condiției umane.

Elev plutonier-major Cosmin CREȚU, XII B

(lucrare premiată la Concursul „O carte de pe noptieră m-a îndrumat în carieră”, organizat de Universitatea 1 Decembrie 1918, Alba Iulia)

RECVIEM

*Asta-i temnița ororilor! De ce a trebuit să cad aici?
Mi-aud doar țipătul în urma altei lovituri, de bici și
tăieturi, de cuțit.
Trebuia să fii mort de mult, n-am idee de unde mai
poate curge sânge,
Cred c-am vărsat sute de litri...*

*Și, cine mai are chef de rime, când tăietura a ajuns în os
Și, lama se schimbă-n cuocan ca să poată sparge și ce a
mai rămas?*

*Mă uit la negrul tavan și strâng din dinți, până-i crap
pe toți,
Așteptând să crească iar, ca s-o iau de la capăt...*

*Și-n loc de tavan...o oglindă, iar ochu, îndată-i închid,
Ca să nu văd măduva cum se scurge din fractura
deschisă...*

*”E timpul să-i las închiși...” mi-am zis, atunci.
Mi-am lăsat capul pe spate, așteptând să adorm,
în sfârșit.*

*Apare brusc o lumină puternică și fac un ultim efort s
ă ridic capul,*

*Mă uit umut spre soarele ce-a răsărit din temniță ș
i-mi dau plămânu.*

*Strigând răspicat ”Pleacă, pleacă până mai poțu!”
dar se apropie.*

*Și se apropie până-i pot auzi razele de lumină chuar
lângă mine!*

*Sunt cum sunt ridicat de-această forță misterioasă
și văd tavanul*

*Care din negru se face gri, mai apoi roșu și ajungem
într-o cameră albă,*

*Un alb imaculat cum nu credeam că-mi va fi dat să
văd oreodată*

*Și sunt cum fiecare os și tendon îmi crește la loc și
durerea dispare!*

”M-au salvat” îi șoptesc și adorm în brațele ei.

ZIUA NAȚIONALĂ SĂRBĂTORITĂ DE ELEVII MILITARI

UN detașament de onoare constituit din peste 1200 de militari, cu 60 de mijloace tehnice, inclusiv aeriene, din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor și Serviciul Român de Informații au participat marți, 1 Decembrie, începând cu ora 13.00, la parada națională organizată cu ocazia aniversării Zilei Naționale a României, pe Bulevardul 1 Decembrie din Alba Iulia.

În dispozitivul de defilare, din partea Ministerului Apărării Naționale, au luat parte militari din Divizia 4 Infanterie

„Gemina”, Batalionului 136 Geniu „Apulum”, Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” (aproximativ 1.000 de militari). Efectivele Ministerului Afacerilor Interne au fost compuse din specialiști ai Inspectoratului pentru Situații de Urgență Alba, Inspectoratului Județean de Jandarmi Alba și din colegii mai tineri ai acestora, elevi ai Școlii de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” din Cluj-Napoca. La sărbătoarea românilor de la Alba Iulia, Serviciul Român de Informații a fost repre-

zentat de subunități constituite din 60 de militari.

Tot în data de 1 decembrie, la ansambluri monumentale care evocă personalități ale istoriei noastre din Alba Iulia, au avut loc ceremonii de depuneri de coroane și jerbe de flori dedicate Zilei Naționale a României, astfel: la monumentul „Ion C. Brătianu”, la monumentul „Iuliu Maniu”, la monumentul „Regele Ferdinand și Regina Maria”, la monumentul „Mihai Viteazul”.

Elevii claselor a X-a din Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” au participat alături de alte detașamentele ce au defilat de 1 Decembrie la Sibiu, sub comanda domnului maior Sebastian Sârbu, la Deva, sub comanda domnului plutonier adjutant Ovidiu Ștef și la Vulcan sub comanda domnului plutonier major Daniel Mureșan.

Elev sergent Marian PERSU, XII D

DARUL BUCURIEI

Spectacolul de colinde desfășurat în seara zilei de marți, 15 decembrie 2015, la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia, în parteneriat cu Liceul de Arte „Regina Maria” Alba Iulia și Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia a fost dedicat bucuriei trăite și împărtășite de toți cei prezenți. În pragul sărbătorilor de iarnă, colindele tradiționale și momentele specifice datinilor culese din repertoriul bunicilor, cu graiul lor arhaic, au fost susținute în casa gazdelor.

Aici, bunicii – interpretați de eleva plutonier Aurora Pavel, elevul caporal Alexandru Iușan și nepotul, elevul fruntaș Raul Traica i-au primit pe colindători, feciori și fete din sat porniți să vestească sărbătoarea Nașterii Domnului, răsplătindu-i cu îndemnuri înțelepte, cuvinte povățuitoare, nuci, mere și colaci.

Colindătorii Liceului de Arte „Regina Maria” Alba Iulia, coordonați de către doamna profesoară Daniela Rus, au interpretat colinde pe patru voci. Spectacolul a avut și un caracter caritabil pentru cei 12 copii ai Casei de Tip Familial „Sfântul Nicolae” din satul Târșa, comuna Avram Iancu, însoțiți de părintele Radu Ion Novacovschi. Pentru ei această zi a fost deosebit de emoționantă și plină de surprize. Însoțiți de elevii militari au servit masa de prânz, au vizitat orașul, ne-au colindat și au participat la spectacolul dedicat sărbătorilor ce se apropie.

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” și Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” au pregătit daruri pentru acești copii, constând în hăinuțe, încălțăminte, alimente, jucării, fructe, dulciuri și rechizite. Gesturile de suflet și solidaritatea exemplară ne-au adunat pe toți într-o mare comunitate, cea a bucuriei. Astfel a fost posibil ca, într-o singură zi, zeci de inimi să bată la fel.

Dar din dar se face rai!

Elev plutonier Aurora PAVEL, XII C

PRIETENIA L.M.-IȘTILOR

AM intrat sfioasă într-o zi de toamnă pe porțile acestui liceu; mama era lângă mine și îmi transmitea tristețe... Urma să-și lase fiica aici, printre atâția necunoscuți. Priveam la tot ceea ce se derula în fața mea: oameni grăbiți îmbrăcați în haine verzi și adolescenți nerăbdători. După câteva ore eram toți la fel, îmbrăcați într-o uniformă nouă, albastră și aranjați pe plutoane. Privind în juru-mi, am realizat cât de mare s-a făcut familia mea, eram 120 de copii care urmau să înceapă același drum.

Am ajuns într-un dormitor, undeva la etajul III, și m-am văzut inconjurată de nouă fete, fiecare din colțuri diferite ale țării, din nord-vest (Satu Mare), până în sud-est (Constanța). Datorită lor, am descoperit ceea ce înseamnă frumusețea de a avea surori. Fiind singură la părinți, nu am simțit niciodată acest lucru. Era ceva nou, inedit. Stând împreună, am dezvoltat respectul reciproc, am învățat să ne înțelegem, să ne tolerăm, să ne respectăm intimitatea, să ne ascultăm și să ne susținem. După un timp, am reușit să ne cunoaștem, să descoperim fiecare capriciu al celeilalte, să știm grijile celor din cameră și să ne ajutăm. Decorând camera, făcând repetiții pentru majorete și având lungi ore de discuții, am devenit cele mai bune prietene, am ajuns aproape de sufletul celeilalte, ne-am modelat una pe cealaltă și ne-am întărit prietenia. Am creat amintiri minunate alături de ele, pe care, cu siguranță, nu le voi uita niciodată.

Însă, pe lângă momentele petrecute alături de fetele din cameră, am petrecut clipe minunate și în pluton. La început am fost 24 de suflete care nu se cunoșteau, care priveau cu o oarecare timiditate spre viitor, veneam din diferite zone și aveam obiceiuri atât de diferite. Dar, am avut ocazia să ne descoperim unii pe alții, să aflăm ce se ascun-

de în spatele fiecărui zâmbet și, cel mai important, am devenit un pluton unit, caracterizat mereu de bună dispoziție. Nu spun că a fost totul ușor, că nu au existat certuri, răutăți, rivalități, însă totul a meritat. Fiecare oftat pe care l-am oferit sau l-am primit, fiecare gest care l-a ajutat pe cel de lângă noi, fiecare clipă petrecută făcând repetiții pentru concursurile „Instrucție cu cântec” sau „Concursul de majorete”, ne-au ajutat, ne-au făcut să ne contopim într-un grup unit. Spun cu mâna pe inimă că am cei mai minunați colegi care mi-au oferit șansa de a aduna niște amintiri grozave, de neuitat.

Astfel, în ciuda tuturor greutăților din liceul militar, în spatele orelor de studiu și al momentelor în care ne-am dorit să renunțăm, am reușit să cunoaștem adevărata prietenie. LM-ul îți oferă șansa de a lega prietenii durabile, de a cunoaște oameni minunați, cu care împarți atât clipele grele, cât și cele frumoase. Prietenia care se formează în liceului militar este consolidată de experiențe care vor trăi veșnic în inimile noastre. Sunt sigură că în următorii doi ani pe care îi voi petrece aici, voi descoperi și alți oameni cu suflete minunate care îmi vor deveni prieteni.

Prietenii dau culoare vieții din liceul militar și fac această călătorie mult mai ușoară și extrem de frumoasă.

Elev fruntaș Maria CARDOȘ, X D

CARTEA CU SUFLET

Uneori, dincolo de praful incontestabil, prelins pe albul pereților văruiți din încăperea veche, se află un suflet părăsit, iar noptiera de lângă patul de lemn lăcuit cu puțină vopsea ieftină este adeseori transparentă. Nu e transparentă precum geamul, prin care abia dacă trece lumina, căci asta ar însemna prea mult efort sau o prea insistentă răscolire prin buzunare. Se întâmplă ca aceasta să fie inexistentă. Cartea există întotdeauna, fie că e aceeași sau e înlocuită la un interval scurt de timp, fie că e nouă, veche sau chiar roasă de șobolanii de la periferia orașului. Vreau să mă refer exact la cei de la perfierie, nu la șobolanii de bibliotecă. Aceia sunt șoareci cultivați, au și propria lor pereche de ochelari. E ceva normal să fie cartea însoțită și de o pereche de ochelari pentru vedere, nu că dacă nu ai avea, ar fi ceva greșit. Asta dă dovadă că ai rezistat bine împotriva agresiunilor ei sau mai bine spus, nu te-ai lăsat pradă pasiunii, iar, în cel mai rău caz, nu ai fost făcut praf și pulbere de nenumăratele voastre momente de iubire. Vreau să ne întoarcem acum la ea și să ne gândim câte vieți ți-a oferit. Ce contează dacă au fost înzestrate de ficțiune, iar la sfârșitul momentului vostru atât de tandru, tu te-ai întors la finita realitate? Trebuie recunoscut că nu contează cât a durat, ci faptul că ai fost extaziat la culme cu fiecare secret descoperit până când, ce păcat, s-a terminat și ultimul capitol. Ți-ai dorit mai mult și mai mult. Așa s-a construit relația

voastră inepuizabilă, ați ajuns la dependență, ți-a dăruit cele mai frumoase sentimente până când te-a învățat să dăruiești și tu, iar pentru că te-a iubit, ți-a dat drumul. A fost sigură că o să te întorci, dar, mai ales, că o să dezvălui secretul vostru pentru a-i oferi ei imortalitate, ceea ce tu, omule, nu o să ai. Tu vei muri, iar ea va trăi, pentru că așa cum ești, artist de doi bani, singura care va rezista în eternitate va fi creația ta.

Într-adevăr, mi-am dat și eu seama că nu vreau să mă refer la carte ca la buna mea prietenă. Copil fiind, am considerat-o cea mai bună prietenă sau, în cazul meu, cel mai bun prieten și așa o prezentam tuturor. Au trecut anii și nu mi-e greu să mărturisesc că nu mai văd în carte cel mai bun prieten, deoarece am descoperit că m-am îndrăgostit de acest tovarăș și de tot ce mi-a oferit până acum. Spune, tu, omule, cum să nu te îndrăgostești de ea, după atâtea trăiri intense pe care nimeni nu ar mai putea să ți le dăruiască fără să ceară ceva la schimb? M-a învățat să trăiesc și să mor fără să-mi fie frică, să realizez că viața mea e o poveste unică, o dată spusă și tot ce i-am putut da eu au fost atingerile și privirile mele goale de

muritor. Doar cu el – cartea, devenită acel lucru de care m-am îndrăgostit – am simțit plinătatea vieții. Cu adevărat, omule, cartea te valorifică fără să-ți dai seama. În ea, tu ești adevărul, în tine e concentrată toată esența, iar sentimentele tale negative sau pozitive sunt profunde.

Ce jenă mi-e să spun că nu am avut uneori nici măcar un loc unde s-o culc. O lăsam doar aruncată într-un colț după ce plictiseala își arunca amprenta pe mine și fără vreo rușine am trădat-o cu nepăsare pe timpul când încă prietenia noastră era în floare precum bobocii primăvăratici ai bujorilor din grădinile unde se răsfoiau pagini în vânt. Și mai apoi, într-un moment de cumpănă, am reîntânit-o la genul masculin, cu o anume privire ce îmi spunea „Vino! Viața e scurtă. Trebuie să te învăț ce e iubirea.” Nu era o invitație, era un ordin și ca un subordonat, l-am executat. Urma să nu ne mai despărțim vreodată – așa s-a și întâmplat. Era timpul să încep o călătorie între marile stele ale cerului și să fiu conștientă de ceea ce mi se întâmplă. Incredibil câte putea ascunde viața, lumea, dincolo de mirosul toxic al societății veninoase. Vedeam cum au ajuns să se folosească de carte doar pentru a îmbunătăți imaginea lor degradată. Vai, omule, ce ai ajuns! Cât de rău veți suferi voi, când, căutând sufletul vostru veți găsi doar praf! Dar marea călătorie își avea reîntoarcerea la orașul, mult mai viu decât îl lăsasem când am părăsit încăperea mucegăită de timp. Iar atunci ne-am lovit de un „frumos nebun al marelui oraș”. Nu-mi era prieten, dar avea să devină tovarăș, după o puternică strângere de mână care-mi spunea că de fapt, el este o stea pierdută pe pământ.

L-am întânit pe Fănuș Neagu și nu l-am putut asemăna cu nicio privire de până acum văzută. Pătrundea în sufletul meu cum nimeni altcineva nu o făcuse. Discuțiile noastre erau ancorate într-un purgatoriu din care nu ar fi putut nimeni să ne dezlege. El era pur și simplu o imagine a mea suspendată în anii '40 când a început studiile la Liceul Militar din Iași, dar a reușit să scape mai repede decât mine, ceea ce ne lega tot mai mult. Ce am vrut să cred, mi-a rămas și acum implantat în minte. El și-a lăsat esența în romanul „Frumoșii nebuni ai marilor orașe” ca s-o descopăr eu, să-l caut, să ne reîntregim sufletele. Inima mi-a tremurat de fericirea tinereții, de albul zăpezilor ce aveau să strălucească în eternitatea clipei. Într-un

moment al vieții am reușit a mă pierde eu, suflet frumos și nebun, în aglomerația orașului. Cu pași atât de repezi mi-am însușit genialitatea lor pentru a trece neobservată în cadrul care urma să-mi transforme întraga existență într-un joc de plăceri ascunse, de secrete, dragoste și prietenii care erau într-adevăr transpunerea actualelor relații pe care le-am cunoscut și în realitatea contemporană. Adevărații frumoși s-au reîncarnat continuu, dând viață Cișmigiului în fiecare primăvară. Zgomotoasele suflete își fumau trăirea ca să renască după ierni îndelungate din cenușă, pentru a nu lăsa Bucureștiul să moară. Orașul trăia cu adevărat și prindea viață odată cu izbucnirile lor. Mi-era teamă să pătrund în Cișmigiul, unde se afla garsoniera cântărețului Radu Zăvoianu, care plutea în lumină trandafirică. Cum puteam să invadez spațiul acela care era încărcat de atâta tensiune, încă de la revărsarea dimineții, din cauza veșniciei așteptări după Asta Dragomirescu. (...) Fănuș Neagu a reușit să-i iubească pe cei din jur exact cum erau, ca mai apoi să-i privească cum se transformă în cea mai puternică și adevărată versiune a lor. Ei se simțeau apreciați unii de alții. O viață însoțită de aventură nu a însemnat pentru ei necesitatea de a escalada munții, de a înota cu rechinii sau de a sări de pe marginea creștelor. A însemnat un risc pentru a lăsa o bucată din ei în urmă, în toți cei pe care i-au întâlnit de-a lungul drumului. Au colorat lumea anilor comuniști, iar cartea le-a păstrat esența pentru veșnicie.

Și totuși, cum a rezistat aceasta prietenie în ciuda succesului, competiției, conflictelor aduse de societate? Ceea ce cu adevărat doar cartea poate să învețe și nu omul este că prietenii nu se construiesc într-o competiție. Nicio competiție nu poate fi amicală atunci când toți duc o luptă acerbă pentru a-și atinge scopul, dar totul devine hilar și de neînțeles când oamenii ascultă ceea ce o carte le dictează și nu ascultă, totodată, un om. Când te gândești că acest lucru în care majoritatea au încredere este rezultatul creației unui om. Frumoșii nebuni rezistă tentaculelor sufocante ale conducătorilor absurzi. Ei se lasă conduși doar de propriul instinct, iar prietenia lor nu se fondează pe un teren comun de confruntări. Sunt legați de atitudinea originală, ironia, batjocura amicală, gesturile care îi situează într-un univers comun. Și, în același, timp cred că toate aceste epitetice ale lor le-au

însușit numele de frumoși nebuni atât ai orașelor, cât și ai câmpiei și ai bălții. La Fănuș Neagu, personajele și locurile devin metafore ale sufletului care stau la baza unei creații grandioase. Dragul meu, pot să afirm că de-a lungul acestei istorisiri, m-am transformat eu însămi într-o metaforă, dar desigur am fost un simplu accesoriu în cadrul efemer al naturii. Nu mi-am permis mai mult, deoarece atunci când ești îndrăgostit de carte trebuie să o accepți în varianta ei originală, altfel mi-aș fi aruncat brațele în tensiunea acțiunii să o strâng de gât pe Asta Dragomirescu când decide să plece definitiv în străinătate, lăsând în urma ei o enigmă. Dar, de fapt, așa sunt femeile: când au totul, decid să se îndepărteze fără să dea explicații. Nu credeam că personajul îmi va aduce aminte de o fostă cunoștință întâlnită într-o altă poveste – Otilia Mărculescu, ceea ce m-a făcut să îmi dau seama de asemănarea izbitoare a caracterelor și de faptul că doar persoanele din jur și cadrul în care descindeau le diferenția enorm de mult. Înțeleg, probabil, Asta dorea să rămână, dar în același timp avea nevoie să plece, căci a dori și a avea nevoie sunt situate la poluri opuse de înțelegere. Sunt femei care se tem, fricoase, dar Asta devine un foc lăuntric în sufletul celor doi crai, un vis al sufletului lor și rămâne un vis pentru totdeauna. Curajul crailor nu s-a degradat niciodată, chiar dacă finalul cărții înfățișează arestul lor. Momentul este încununat de cuvintele Astei Dragomirescu și de eterna zăpadă, neistovită precum apele Dunării, care se rupe din cer ca o binecuvântare ce îndulcește răzvrătirea frumoșilor nebuni. Îmi râde cel mai mult inima că nu mi s-a irosit viața înainte să mă întâlnesc cu aceste personaje, dar, mai ales, cu această creație a lui Fănuș Neagu. Nu simt că i-am adresat o critică romanului său, căci unicul lucru pe care l-am săvârșit a fost să îl iubesc cu toată puterea mea.

Știu că artiștii dețin un loc în care se întâlnesc după viață și știu că atunci când mă voi despărți de carte va urma o căutare a acelor artiști care mi-au făcut sufletul să tremure din toate colțurile, l-au dezbrăcat, lăsându-l scăldat în puritatea zăpezilor tinereții. Și atunci va fi o reacție de genul: „Oh! Aici erai. Muream de o dorință puternică de a te întâlni.” Fănuș Neagu va rămâne viu prin opera sa, iar ea va continua să fie, prin intermediul său, o pulsație de viață, teribilă, revoltă, dar peste toate acestea, fericire.

În final, mi-e drag să recunosc că m-am regăsit la persoana I în adolescență datorită dragostei mele pentru carte și a ei pentru mine, dragoste pe care am reușit să o adun pentru a o împărtăși precum o explozie în jurul meu. Sufletul mi-a fost dezvelit de vâlul contagios al lumii pentru a fi lăsat să zboare liber spre stele.

Elev fruntaș Maria CÎMPEAN, X B

(lucrare premiată la Concursul „O carte de pe noptieră m-a îndrumat în carieră”, organizat de Universitatea 1 Decembrie 1918, Alba Iulia)

Hoții de vârste

*Ne întoarcem din copii cuminti
în hoții de vârste și senzații,
căci de-am fi seci acum,
morți vom fi mai târziu.*

*Ne grăbim să prindem timpul,
ce mai hain și tainic
lovește. Cum să mai fim copii
când poate nici n-am fost?*

*Ne risipim în cealaltă parte a vieții,
și plângem recuzați,
ca niște măști rătăcând,
lipsite de - alinări.*

*Doi pași grăbiți...
o palidă privire în eter,
copil străin de lume
și fărâme de prof.
Nopti în brațele toamnei
Aleg să prind aleanul de frunze arămii
Și să m-aggăt de visul acelor nopti în care
Credeam că luna m-ascultă și pe mine
E rece gândul și infinit. Ce doare!*

*Tar tu te pierzi în noapte - suflet criptic,
Și n-ai să știi ce gând te cheamă înapoi,
Să rodim din nou
Și să ne sărbătorim libertatea.*

*Pereții sărută vâzduhul,
Ispitele sapă în noi
Cărările ce duc spre nicăieri.*

DINCOLO DE POVESTE

ÎN data de 14 ianuarie 2016, la ora 18:00, în cadrul proiectului educativ „Numai poetul”, organizat de catedra de limba română, au fost desfășurate activități culturale menite să omagieze nașterea luceafărului poeziei românești. În sala de lectură a colegiului, elevi pasionați de literatură, profesori de specialitate și invitatul special, criticul și profesorul de litere conferențiar universitar dr. Diana Câmpan, de la Universitatea 1 Decembrie 1918, Alba Iulia s-au reunit într-o șezătoare literară, înscriind astfel o nouă filă în cartea sacră a culturii autohtone, din care transpare fiorul românismului.

Seara literară a debutat în ecoul de poveste care statuează în ființa noastră națională de 166 de ani, ca mărturie a bucuriei de a ne vedea sufletul, pentru că, în definitiv, fără Eminescu nu suntem noi: lumea oamenilor frumoși, iubitori de viață și artă, cu sufletul deschis și întors spre întrebările lumii. Dincolo de poveste, în acordurile de chitară și armonia versului s-a materializat popasul cultural sfios ca o rugăciune, prin „ramurile gândului” și adâncimile spiritului, spre a putea

revela zonele neexplorate ale vieții și operei eminesciene.

Conferențiar universitar dr. Diana Câmpan le-a oferit elevilor posibilitatea de a participa la o altfel de întâlnire cu Eminescu – omul și Eminescu – poetul nostru național: peripluri

culturale inedite, experiențe de viață care au determinat-o să exulte descoperind ecoul creației eminesciene dincolo de hotarele țării, detalii biografice eminesciene mai puțin cercetate și cunoscute. Dialogul fecund, în care granițele dintre autoritatea criticului sau sobrietatea profesorului și elevi au fost estompate, a fost întreținut prin îndemnul de a celebra cartea, de a descoperi frumusețea operei lui Mihai Eminescu, de a atinge prin lectură aripile îngerilor, rănilor florilor, de a se bucura de mireasma florilor de tei, de a avea curajul și nebunia frumoasă de a căuta sensurile ascunse ale unui text poetic sau narativ, de a da operelor lecturate propria lor interpretare, în funcție de orizontul de așteptare ale unui text poetic.

Activitatea s-a dovedit a fi deosebit de constructivă deoarece tensiunea contradictorie ce sporește deseori pasiunea lectorului pentru analiză prin interiorizarea versurilor s-a îmbinat cu dorința de a ne întoarce către noi înșine, profesori și elevi, în esență, iubitori de frumos, de a ne găsi pacea spirituală și vocația creatoare.

Profesor Cosmina MIRCEA

PE URMELE LUI CONSTANTIN BRÂNCUȘI

 Când ți-e dragă viața, îți ies în cale semnele și-i destul să le privești cum trebuie, ca să le pătrunzi tâlcul. Cei cu inima curată, copiii, mai ales, le zăresc cei dintâi. Priviți lucrările până când le vedeți. Cei care au ajuns aproape de Dumnezeu le-au văzut. Lucrarea de artă este precum o oglindă, în care fiecare vede ceea ce îi seamănă. Săpând neconținut fântâni interioare, eu am dat de izvorul tinereții fără bătrânețe. Așa este Arta: tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte. Arta nu este întâmplare. Cei ce au păstrat în suflet armonia ce sălășluiește în toate, în esența lucrurilor, vor înțelege ușor arta autentică, pentru că vor vibra pe coardele acelorași legi ca și natura.” (Constantin Brâncuși)

Figură centrală în mișcarea artistică modernă, Brâncuși este considerat unul dintre cei mai mari sculptori ai secolului al XX-lea. Sculpturile sale se remarcă prin eleganța formei și utilizarea sensibilă a materialelor, combinând simplitatea artei populare românești cu rafinamentul avangardei pariziene. Verticalitatea, orizontalitatea, greutatea, densitatea, cât și importanța acordată luminii și spațiului sunt trăsăturile caracteristice ale creației lui Brâncuși. Opera sa a influențat profund conceptul modern de formă în sculptură, pictură și desen. Sculptorul român, în opera sa, a oglindit felul de a vedea lumea al țaranului român. Prin obârșia sa țărănească, și-a aflat rădăcinile adânci ale operei sale în tradițiile, miturile și funcția magică a artei populare românești. Brâncuși a revelat lumii occidentale dimensiunea sacră a realității.

Am avut ocazia în acest an școlar să conduc un pluton de elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” la Târgu Jiu pentru a participa la activitatea „Veterani gorjenii la masa tăcerii”, dedi-

cată aniversării celor 140 de ani de la nașterea sculptorului Constantin Brâncuși. Elevii în uniformă au trăit emoția momentului alături de militarii garnizoanei Tg. Jiu, veterani, reprezentanți ai autorităților publice locale și membrii ai familiei marelui sculptor român.

Am asistat la un emoționant dialog între generații, închinat Armatei, artei și vieții, în general.

Plutonier-adjutant Ovidiu ȘTEF

OCROTIȚI DE EMINESCU

Uniunea Scriitorilor din România, Asociațiunea Astra, Despărțământul „Timotei Cipariu” și Primăria municipiului Blaj au organizat, în penultima zi a lunii ianuarie, Concursul Național de Poezie „Ocrotiți de Eminescu”. Ajuns la cea de a XVI-a ediție, concursul din acest an a fost dedicat sărbătoririi a 150 de ani de la Popasul lui Eminescu la Blaj (1866-2016). Dedicat Luceafărului Poeziei Românești, acest concurs adună din toată țara tineri pasionați de creație, de opera eminesciană și puși în slujba idealurilor artistice. An de an, elevii noștri participă atât la secțiunea creație, cât și la recitare.

La secțiunea creație elevii în uniforma Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” au obținut rezultate demne de aprecierea juriului și a organizatorilor. Astfel, eleva fruntaș Maria Câmpean a obținut Marele Premiu, fiind recompensată de către domnul doctor Mircea Frențiu, pasionat de cultură și susținător al tinerelor talente, cu un premiu în valoare de 200 de lei. Elevul plutonier Cosmin Crețu a obținut Premiul II, iar elevul fruntaș Mircea Costea Premiul III. Și la secțiunea recitare din lirica eminesciană am obținut patru premii: elevul plutonier Raul Alexa – Premiul I, elevul sergent Sorin Sanda – Premiul II, elevul Andrei Gânta – Premiul III și elevul Andrei Suba – Mențiune. Eleva fruntaș Cristina Geică a obținut Premiul Editurii „Vatra Veche”. Catedra de limba română a colegiului, formată din doamnele profesoare Teodora Dăncilă, Cosmina Mircea și Simona Mureșan apreciază, încurajează și promovează activitățile culturale, talentele literare și descoperă, în fiecare suflet adolescentin, latura sentimentală, inocentă, pusă mereu în slujba frumosului.

Elev fruntaș Cătălina DAN, X B

MICA UNIRE

Ziua de 24 ianuarie a rămas în istoria românilor ca data la care s-a împlinit Unirea Principatelor Române, în anul 1859, la foarte scurt timp după numirea lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei și Țării Românești.

Unirea Principatelor Române, cunoscută ca Mica Unire, reprezintă unificarea vechilor principate, Moldova și Țara Românească, într-un Principat unit. Punând bazele României moderne, Unirea din 1859 a însemnat o etapă esențială pe drumul unității naționale, a cărei întregire deplină avea să se împlinescă în 1918.

La aniversarea celor 157 de ani de la Unirea Principatelor Unite, la Sala Unirii din Cetatea Alba Iulia, au participat elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, cadre militare din garnizoană, reprezentanți ai administrației publice locale, oameni de suflet și iubitori ai valorilor naționale. Alături de Fanfara Centrului de Cultură „Augustin Bena” elevii colegiului militar albaulian au prezentat câteva momente artistice, au trăit bucuria aniversării și au încheiat ceremonialul cu o mare Horă a Unirii. Istoricul Tudor Roșu a realizat o scurtă trecere în revistă a evenimentelor ce au culminat cu Unirea Principatelor sub Alexandru Ioan Cuza.

Elevii pasionați de istorie au pregătit și susținut, în amfiteatrul colegiului, cinci referate științifice, ce au surprins aspectele importante, unele mai puțin cunoscute, ale actului istoric împlinit la 24 ianuarie 1859.

Elev fruntaș Marcela LUPU, X A

ȘCOALA – „LABORATOR DE SPIRIT”

 Când se vorbește de educație, termeni ca „asigurarea calității” sau „învățământ modern centrat pe elev” se regăsesc în toate dicursurile, devenind aproape clișee. Toate școlile românești se doresc a fi moderne și europene, însă o analiză în esență ar arăta că o școală modernă înseamnă mult mai mult de atât. Dincolo de condițiile oferite, de table digitale, de laptopuri și laboratoare moderne, o școală trebuie să însemne și altceva. Se spune că școala pregătește pentru viață, însă școala este chiar viața, ea deschide drumuri și

porți, iar în lipsa educației, acestea ar rămâne ferecate.

Să găsești locul unde să se realizeze toate acestea reprezintă un succes real. Eu, ca profesor, am găsit în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”, un loc în care, dacă dorești, poți deschide porțile unor uși care pot părea impenetrabile, un loc în care elevul poate să se formeze cu adevărat ca om. Am ales titlul de mai sus plecând de la sintagma mult cunoscută „oameni de spirit”, deoarece mi-aș dori ca, prin munca depusă de profesori și elevi, să ajungem în final să spunem că aici formăm OAMENI DE SPIRIT, oameni cu minte ageră, inteligenți, spirituali și cu umor. Simpla însușire de cunoștințe nu este suficientă dacă nu reușim să le transferăm în viața reală. De aceea, încercăm, în acest colegiu, și cred că de cele mai multe ori reușim, să facem un învățământ care să solicite mecanismele gândirii, să angajeze elevii în trăirea unor experiențe care să ducă în final la formarea unor

oameni care posedă cunoștințe diverse și care sunt capabili să se manifeste în domenii diferite. Acesta fiind un obiectiv al școlii noastre, încercăm, toți cei implicați în educația elevilor noștri, să nu silim elevul să ne urmeze, ci să identificăm nevoile fiecărui elev, și astfel, școala să urmeze elevul, să descopere calea la capătul căreia, fiecare poate obține succesul.

Plecând de la cuvintele lui Aristotel care spun că „plăcerea în acțiune pune perfecțiunea în muncă”, consider că o școală modernă, europeană, este o școală în care fiecare elev ajunge să se cunoască, să-și identifice abilitățile și să le valorifice, învață să se depășească, să-și stabilească obiective și să găsească resursele necesare pentru a le atinge. Acestea sunt unele dintre motivele pentru care cred că instituția în care ne desfășurăm activitatea este un laborator de spirite, o creatoare de oameni compleți, capabili să se integreze socioprofesional.

Profesor Lucia LUPU

CĂRȚILE LUMII – BIBLIOTECA SUFLETULUI

A fost odată ca niciodată... la Început... a fost Cuvântul. Și Cuvântul ni s-a dat nouă, oamenilor. Pentru ce? Cu ce ne ajută Cuvântul în această viață trecătoare? Răspunsul nu este unul simplu, într-adevăr. Însă Cuvântul ne ajută să fim Oameni, așa cum odată au fost și așa cum vom fi cândva iar... Cuvintele, ei..., cu ele nu este de joacă. Încă din negurile istoriei s-a știut de puterea Cuvintelor. Oamenii le-au prins puterea și au legat-o în chingi de argint și de obsidian.. pe lespezi albe între două coperte. Așa s-a născut Cartea, și Cartea era Cuvântul. Cartea aceasta ne îndrumă pe toți, în chip ascuns sau fățarnic, deși noi nu știam sau nu doream să știm.

Este Cartea pe care o scrie Elohim și prin care ne scrie pe noi toți. El însuși fiind scris de un Altul, care e scris de Altul și Altul. Privind în ochii lor, vei vedea Cuvintele ce se scriu și ce ne scriu și vei vedea în ochiul lor pe tine în care vei vedea ochiul lor și, tot așa, până când vei ajunge să fii asemenea unei drepte cu capetele unite ce devine ceva, devine ochi și în ea te voi privi și îl vei privi și atunci vei înțelege că întreaga voință este doar Cartea în care ne scrie Elohim, cartea timpului și a vieții, iar aceasta mi-a deschis ochii și m-a îndrumat în lume. Și ce scrie în cartea asta? te vei fi întrebat tu, cititorule, dar ca să-ți spun ce scrie în ea, trebuie întâi să îți spun ce scrie în mine, în învălmășeala asta de cearcăne, ochi, sânge, viscere, transpirație, țărână și vise ce se numește eu . Și a scris înainte de a mă naște, iar când m-am născut, primul lucrul ce l-am simțit a fost frigul dinafara mamei. Atunci mi-am început Cartea cu durere, cu nostalgie, căci iată, precum Adam și Eva au fost izgoniți din Paradis, așa și eu am fost izgonit din pânțece. Despre acele zile, în carte, nu scrie mai multe. Este doar o poveste despre singurătate și vise, care nu își are rostul aici. Ce își are rostul aici este primul capitol al Cărții. Căci această Mare Carte este alcătuită din toate cărțile pe care le-am citit. De ce le-am citit? Ca să scap din ferici-ta temniță numită viață. Dar eu, eram asemenea unui deținut din închisoare, mă simțeam închis în lumea mea. Și, precum nici deținutul nu vrea să vadă doar gratii și gardieni, nici eu nu voiam să citesc despre realitate. Așa că m-am îndreptat înspre fantezie și încet, Marea Carte a început să se scrie din basme și povești. Și peste acestea, maldăre de timp. Eu însă am continuat

... Elohim

*își plânge văhuri peste mine
și peste tine, peste tine,
o-da, peste tot tinele tău
care devine minele meu
când tu te pierzi sub
umbra lui cea mare.*

Elohim

*își plânge umbra-n lume
ca de contrarii sume.*

în ochiul tău

văd umbra mea,

în ochiul lui

văd umbra mea,

dar peste tot

văd umbra lui.

Umbra umbrei eu sunt,

moartea morții mă cheamă

precum și viața vieții,

căci eu sunt

nici umbră,

nici ochi,

nici mormânt,

nici viață.

Sunt

văl de Elohim.

să citesc și să fug din realitate, fără să știu că de fapt, acolo în lumea mea strâmtă, eu îmi încep „cariera”. Aici cititorule, în curiozitatea ta, te vei întreba care este această carieră. Primul răspuns va fi acesta: să mor. „Mors janua vitae” (Moartea este poarta către viață)... îmi amintesc că acest dicton l-am citit odată, demult. Văzându-l, l-am luat și l-am scris cu litere de aur în Cartea cea Mare și acolo va rămâne o veșnicie. Cu acest gând în minte mi-am petrecut anii, adâncindu-mă în lumea lecturii. Cărțile deveneau elemente vitale în viața și în existența mea, deveneam eu și deveneam viață căci prin ele trăiam, precum un om bolnav trăiește din perfuzie. Cărților le dăruiam suferințele și bucuriile mele, mă dăruiam lor cu toată suferința și bucuriile mele, mă dăruiam lor cu toată ființa și, în schimb, ele deveneau mistuitoare, le vedeam arzând în ochii mei, le simțeam călduros prin piele în nopțile de o sufocantă nostalgie. În acele zile de superbă durere, de voluptoasă suferință, am înțeles Cartea.

Cartea este un tablou pictat cu tine și nostalgie, cartea este muzică ce se cântă cu dor și deznadejde. Cartea este singura ființă moartă ce pulsează de viață. De viața mea, de viața ta, de viața noastră, a celor ce o citim. Și așa m-am lăsat scris în Carte în acele timpuri. Una dintre cele mai importante cărți pe care le-am citit a fost „Stăpânul inelelor” de J.R.R. Tolkien. Importanța

acesteia a venit din faptul că m-a învățat să visez, să scap de răul lumii prin imaginație și fantezie. Apoi am învățat cu ajutorul lui Jose Donoso cum că noi suntem măști schimbătoare și putem ajunge în păduri îndepărtate ale ființei unde cântă „Obscena pasăre a nopții”. Încet, dar sigur, paginile Marii Cărți se umpleau de tot ceea ce citeam și se imprimau cu viață, iar paginile ei deveneau noi și fermecătoare. Am trăit visul de a fi Supraom și, în crucea Amiezii celei Mari, am sperat, căci „Așa grăit-a Zarathustra” și pringura lui Nietzsche. Despre vise, am scris în Marea Carte cu ajutorul lui Freud și mi-am căutat arhetipul împreună cu Jung. În acele zile am început să simt parfumul „Nostalgiei Paradisului” a lui Mircea Eliade, dar această nostalgie se datora probabil și acelei lumi a ideilor despre care vorbea Platon. Această nostalgie m-a făcut să mă răzvrătesc precum s-a răzvrătit „Prometeu înlănțuit” al lui Eschil în lumea cuvintelor. Cu răzvrătire în suflet ne-am întors până la povestea cu începutul, până la „Paradisul pierdut” pe care încerca John Milton să-l regăsească, dar imaginea lui Satan strigând: „mai bine domn în iad decât rob în cer” m-a făcut să cobor alături de Dante și Virgiliu în Infern. De acolo, am purces mai departe în Purgatoriu și, mai apoi, în Paradis, totul fiind, de fapt, o „Divină comedie”. Așa am ajuns să fiu deportat în cele mai lugubre lagăre ale imaginației mele, să stau și să ascult

cum se mișcă sacadat și plin de suferință „Leagănul respirației”, așa cum l-a surprins Herta Muller. Carte după carte, așa îmi numărăm anii, iar cărțile rămâneau în urma mea, asemenea unor „Exuvii”, precum cele ale Simonei Popescu. Dar, ca orice ființă, mă durea trecerea timpului, și uneori, mi se părea că stau cu alți singuratici în jurul nimicului, precum în „Satantango” de László Krasznahorkai. Dacă timpul va trece astfel peste ființa mea, voi trăi „Un veac de singurătate”, precum a trăit poate Gabriel Garcia Marquez. Adesea, în singurătatea mea, părea că văd prin văluri de amintire pe „Faust” împreună cu Mefisto, iar în spatele lor, Goethe, jucând rolul lui Elohim. Poate că mi-aș fi vândut și eu sufletul diavolului, dar mi s-a furat în „Noaptea de Sâmbzâiene”, precum și spiritul lui Eliade a fost furat de lumea religiilor.

În acele momente am început să mă aplec asupra unor alte buchii pe care să le scriu în Marea Carte. M-a fascinat poezia și, prima dată, m-am înspăimântat de răceala îngerului lui Rilke din „Elegiile” sale. India m-a atras și ea prin Upanișadele ei și, apoi, și-a descoperit sufletul în fața Cărții Mari prin Rabindranath Tagore. Prin „Zamolxe”, Lucian Blaga m-a coborât în miticul timp al Daciei de demult și „Tulburarea apelor” sufletului meu a venit din scrierile acestuia. El m-a învățat să văd în toate cele din jur pe Elohim și m-a mai învățat să nu uit că „Lumina raiului” vine de la flăcările iadului. După Blaga am căutat să înțeleg alfabetul tainic din „Necuvintele” lui Nichita Stănescu. Căutările mele au mers mai departe, prin „Plumb” și prin „Liceu”, împreună cu Bacovia. Atmosfera apăsătoare m-a readus la romane, ca să văd parabola unui comunism ce distruge sensul lumii în „Biserica Neagră” a lui Anatol Backonsky. Priveam adesea în Marea Carte ce se scria din tot ceea ce eu citeam și vedeam doar cum mă adâncesc într-o imensă singurătate, cum era și pescarul „Iona” în tragedia lui Sorescu. Iona m-a dus la adâncurile ființei mele, acolo unde conștiința este un flux continuu precum în „Ullyse” a lui James Joyce. Mai apoi, mi-am regăsit multe din subconștientele dorințe ale adolescentului din mine travestite precum în cazul personajul lui Mircea Cărtărescu. O astfel de stare mi-a adus în suflet „Nostalgia” după REM, aceea de a-mi vedea Creatorul și de a-l privi în ochi. Apoi, apoi... am citit „Orbitor” și am fost orbit de lumina obscenă a viscerelor inconștientului, orbit de visele halucinante și de viziunile construite din minunea unei lumi în descompunere. Când am terminat acea carte, părea că toate din jurul meu au devenit parfum seducător de moarte și s-au impregnat în mintea, în timpul și în visele mele. Ridicându-mi privirea dintre coperte, mi-am înălțat ochii înspre stele. Atunci, pentru o clipă, m-am ridicat mai departe de stele și am mers mai sus mereu, ajungând până la

Prometeu modern

*M-am scoborât, adânc, chinuit
Până în teluricele mele adâncuri
Căutând focul.*

*L-am furat, focul meu sculptor
cu chiu cu vai
de la întunericul ființei.*

*Dar Cel Bătrân m-a pedepsit
și m-a înlântuit
în carnea asta muritoare.*

marginea Universului, ajungând în Afară, până la Sălile fără Timp unde își doarme somnul Elohim și ne visează și se visează. Și când se va trezi el, galaxiile vor încremeni, stele se vor stinge și visul se va sfârși.

De când am citit „Orbitor”, Marea Carte nu se mai scrie. În fiecare seară o găseam pe noptieră cu pagini goale și uitate. Iar atunci am priceput ce rost au toate acestea. Atunci, Marea Carte în care sunt scrise toate cărțile ce le-am citit și –a descoperit sensul ei ascuns. Am luat în mână stiloul, l-am așezat încet pe hârtie și am început să scriu. Atunci am descoperit că aceasta este menirea mea și a noastră, a tuturor, într-o măsură anume. Avem în noi, sclipind orbitor o licărire de

divinitate. Ne-a dat Dumnezeu puterea de a crea și de a arde mocnit prin creația noastră, luminând lumea și născând alte lumi. Aceste lumi, poate că nu vor fi creații autentice, poate vor fi doar simulare de lume, dar contează faptul că avem în noi putința de a deveni asemenea Lui prin scânteia de divinitate pe care o avem în noi. Asta suntem noi, infimele ființe umane, amatori de rang secund prin artă. Și asta sunt și eu, chiar imitator, simulacru, falsificator. Sunt flacăra ce arde mocnit, sunt umbră din noapte. Sunt scriitorul ce de acum încolo va înscrie în Marea Carte de pe noptieră ce l-a îndrumat în carieră. Nu contează ce se va întâmpla cu scrierile mele. Ele pot fi distruse de timp, arse de foc, udate de ploie, îngropate în pământ. Dar orice scriu devine Cuvânt. Și la sfârșit, va fi Cuvântul și Cuvântul îl vom cânta și-l vom incanta noi, cuvânt măreț și tainic. Și Cuvântul vom fi și noi și Elohim. De aceea, avem noi nevoie de cuvânt. De aceea avem nevoie de cărți care să ne îndrume. De aceea...

Elev fruntaș Mircea COSTEA, X D

(lucrare premiată la Concursul „O carte de pe noptieră m-a îndrumat în carieră”, organizat de Universitatea 1 Decembrie 1918, Alba Iulia)

PASI SPRE CARIERA MILITARĂ

Peste 200 de elevi din ultimii doi ani de liceu (XI și XII) au participat, în cursul zilei de 24 februarie, la o activitate de consiliere și orientare spre Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu. Oferta educațională a acesteia a fost prezentată, într-o manieră deosebit de caldă, motivațională și prietenoasă de însuși comandantul academiei, domnul general de brigadă dr. Ghiță Bârsan. La finalul activității, domnul general a oferit placheta academiei elevului plutonier adjutant Paul Cîrje, domnului profesor Romulus Bortoș și comandantului colegiului, domnul colonel Marcel Domșa. Plachetele au fost însoțite de aprecierea nivelului de pregătire al absolvenților colegiului care ajung studenți ai academiei sibiene și fac cinste Armatei României, dar și de îndemnul de a continua pregătirea tinerilor în aceeași manieră.

Elev caporal Amalia ABRHAM, X E

MARTIRII HOREA, CLOȘCA ȘI CRIȘAN

PE 28 februarie, s-au împlinit 231 de ani de când conducătorii răscoalei țărănești de la 1784-1785, Horea, Cloșca și Crișan, au fost pedepsiți și executați cu cruzime, prin tragerea pe roată, la Alba Iulia, pentru acțiunile lor prin care au încercat să îi scape pe țărani de situația extrem de grea în care trăiau. Povestea lor, îngrozitoare, dar pilduitoare, are încă puterea de a-i cutremura pe cei care, pentru a le cinsti memoria celor care s-au revoltat împotriva constrângerilor nobiliare, își doresc să reconstituie, cel puțin mental, acele momente.

În amintirea acestui eveniment la Alba Iulia, s-a desfășurat un ceremonial militar și religios, la ansamblurile monumentale dedicate celor trei eroi: Obeliscul și Monumentul din Dealul Furcilor. An de an, această comemorare aduce laolaltă reprezentanții administrației publice locale, cadre militare din garnizoana Alba Iulia, elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, elevi ai Colegiului Național „Horea, Cloșca și Crișan”, reprezentanți ai Societății Cultural – Patriotice „Avram Iancu” și cetățeni ai orașului.

Elev sergent Denisa BUȚURCĂ, XII D

ACOLO UNDE SE TERMINĂ PĂMÂNTUL ȘI ÎNCEPE MAREA

ÎN perioada 29 februarie – 6 martie 2016, am participat la un curs de formare în management, pe malul Oceanului Atlantic, în localitatea Sesimbra, Portugalia.

Cursul de formare s-a intitulat „Stimulation, creativity and innovation” și face parte din proiectul „Erasmus+” fiind organizat de CRET Education.

Proiectul a avut drept scop cunoașterea procesului de învățământ portughez, a tehnicilor și modalităților de stimulare a creativității și inovației în cadrul actual de predare – învățare – evaluare, precum și a culturii și civilizației portugheze, prin excursiile derulate pe parcursul acestei întâlniri.

Am participat la activitățile din cadrul programului de formare alături de colegi din Lituania și Bulgaria. Cursurile au fost organizate într-o manieră dinamică, atractivă, în care s-a stimulat munca în echipă, s-au dezvoltat abilități de comunicare într-o limbă de circulație internațională, s-au dobândit competențe noi în utilizarea unor programe informatice atractive „Crosswords and carries”, PIC, PIC, Moodle, care ajută atât elevul, cât și profesorul în crearea unei ambianțe propice învățării, cooperării, creativității.

Am vizitat atât școli publice, cât și private, am discutat cu elevi și profesori de acolo. Ne-au impresionat dotările realizate la standarde superioare, abilitățile elevilor din clasele primare de a utiliza noile tehnologii (tablete, i-phone-uri).

Școala se afirmă ca un spațiu dedicat construirii și implementării unei educații și pregătiri adecvate pentru toți elevii, fără a fi diferențe semnificative între școlile publice și private. Se asigură o pregătire diferențiată, elevii cu dificultăți de învățare fiind incluși în învățământul de masă, însă beneficiind de un program special. Profesorii lucrează cu 2 – 3 elevi într-un spațiu separat, învățându-i deprinderile de scriere, de calcul, însă la activitățile sportive și desen, participă alături de ceilalți.

Am vizitat și Colegio „Monte Flo” private school în Lisabona, o școală modernă, cu spații generoase

pentru desfășurarea activităților extracurriculare. Toți elevii au uniformă cu însemnele colegiului și sunt foarte mândri că aparțin acestei instituții. Însă din punctul de vedere al dotării claselor, nu există diferențe semnificative între școala publică și privată, diferența constând în oferta activităților extracurriculare (balet, sport, limbi străine), întrucât se încearcă dezvoltarea pleneră a fiecărui elev.

Am vizitat, de asemenea, o școală în care s-a organizat o sală de clasă experimentală „The Future Lab”, în care erau cele mai noi achiziții în domeniul tehnologiei didactice, fapt ce permite demararea unor activități diverse, pe grupe, îmbinând, „zona de creativitate”, „zona experimentală”, „zona de inovație” cu o „zonă de raportare”, sala de clasă fiind organizată pe culori și cu mobilier specific fiecărei zone.

Am fost impresionate de punctualitatea și disciplina tuturor, de seriozitatea celor care au organizat acest curs, îmbinând în mod echilibrat teoria cu activitățile practice.

Cursul s-a finalizat cu întocmirea unei „digital book” în care au fost incluse produsele de proiect întocmite pe parcursul săptămânii.

A fost o experiență interesantă și recomandăm tuturor să participe la astfel de proiecte, deoarece ajută atât în dezvoltarea personală, cât și în cea profesională, permite contactul cu sistemele de învățământ din alte țări, iar noi putem implementa ceea ce se potrivește sistemului nostru de învățământ.

Profesor Adela TUDOR
Profesor Felicia VANCEA

TALKING TO PEOPLE: COOPERATIVE METHODOLOGY FOR TEACHING – O NOUĂ ABORDARE A EDUCAȚIEI ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE

 Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia are deja o tradiție în derularea proiectelor europene. Încercând să răspundă nevoilor actuale ale învățământului de tip european, Colegiul Național Militar s-a implicat activ în implementarea unor proiecte educaționale, care să promoveze un învățământ de calitate.

Obiectivele specifice propuse în proiectele și programele derulate au drept scop creșterea calității educației și formării profesionale prin: dezvoltarea aptitudinilor și competențelor profesionale ale elevilor și profesorilor, îmbunătățirea competențelor profesionale ale cadrelor didactice și a comunicării într-o limbă străină.

Începând din toamna anului 2015, au avut loc mobilități ale cadrelor didactice, derulate în cadrul proiectului Erasmus + „Implementând tradiția cu modernitatea, implementând calitatea europeană în școală”.

În perioada 28 februarie – 5 martie 2016, am participat la cursul de formare „Talking to People: Cooperative Methodology for Teaching” organizat de English Matters. De această dată, gazdă a fost orașul Dublin, mai exact Universitatea Trinity. În cadrul cursului, au participat profesori din țări europene precum Portugalia, Franța, Finlanda, Germania, România, Spania, Austria, Belgia, Italia, Norvegia, Bulgaria, Slovenia, Croația, Grecia. Acesta s-a adresat cadrelor didactice de diferite specializări și a avut drept

scop dezvoltarea competențelor necesare într-o societate a cunoașterii (comunicare într-o limbă de circulație internațională, abilități privind tehnologia informației și comunicațiilor, competențe civice și interpersonale, antreprenoriat, conștiință culturală). Toate activitățile organizate (cursuri, seminarii, workshop-uri, etc.) au avut drept scop implicarea activă a participanților și promovarea unei dimensiuni europene în educație.

Putem spune că în ultimii ani asistăm la o intensificare a colaborării europene în domeniul educației, dimensiunea europeană a educației căpătând noi valențe odată cu realizarea unei Societăți a cunoașterii: „O Europă a cunoașterii este acum recunoscută pe scară largă ca fiind un factor de neînlocuit pentru dezvoltarea socială și umană, precum și o componentă indispensabilă consolidării și îmbogățirii cetățeniei europene, capabilă să ofere propriilor cetățeni competențele necesare pentru a face față provocărilor noului mileniu și, totodată, conștiința valorilor comune și a apartenenței la același spațiu social și cultural.” (Declarația de la Bologna)

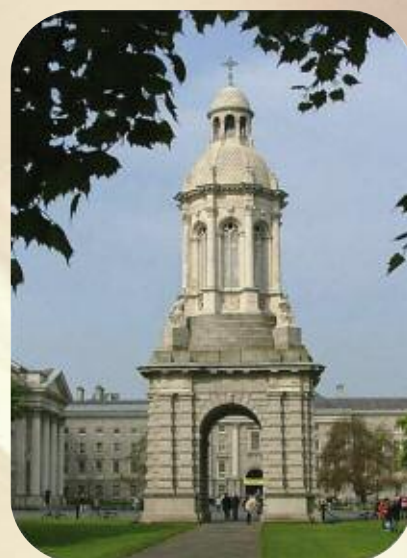
Tematica propusă în cadrul orelor de curs, cât și a seminariilor puna accent pe recunoașterea și respectarea diversității, a multiculturalității, deschiderea către învățarea pe tot parcursul vieții, respectarea și dezvoltarea valorilor și eticii profesionale, cultivarea unui mediu școlar centrat pe valori și relații democratice. În cadrul workshop-urilor s-au prezentat metode și mijloace moderne utilizate în procesul de predare –învățare, strategii didactice interactive, tehnici de învățare eficiente, toate centrate pe creșterea motivației învățării și implicării elevilor în propria formare și dezvoltare cognitivă, afectivă, comportamentală. Domeniile de studiu precum societatea și cultura irlandeză și ceea ce acestea presupun (educație, literatură, istorie) ne-au ajutat să cunoaștem mai bine cultura acestei țări și ceea ce înseamnă conviețuirea într-un spațiu multicultural. Partea teoretică desfășurată în prima parte a zilei (cursuri, seminarii), era întotdeauna completată, într-un mod armonios, de aspectul practic și mai precis „vizitele de studiu” (Day Study Visits & Field Project). Cu această ocazie am vizitat impresionanta bibliotecă din incinta Universității Trinity,

în care se află peste 4,5 milioane de cărți, manuscrise istorice și tipărituri vechi, fiind cea mai mare bibliotecă din Irlanda. Printre cele mai renumite și valoroase manuscrise existente se numără The Book of Kells și The Book of Durrow. The Book of Kells, scrisă de către călugării celți în jurul anului 800, în limba latină, conține cele patru evanghelii și reprezintă apogeul artei manuscriselor artistice. Alte colecții speciale includ Colectia Ussher, achiziționată în 1661 și Colectia Fagel, achiziționată în 1802. Biblioteca găzduiește, de asemenea, unul dintre puținele exemplare rămase din 1916 ale documentului de Proclamare a Republicii Irlanda și harpa, simbolul Irlandei. Galeria de artă și Muzeul de Istorie și Arheologie ne-au oferit prilejul de a face o incursiune în domeniul artei și istoriei irlandeze. Vizitarea acestor obiective de o reală însemnătate istorică, artistică și arheologică, a reprezentat o experiență culturală inedită, transpusă în cuvinte în cadrul unui jurnal (reflective journal).

În concluzie, cursul a reprezentat o oportunitate de a schimba experiențe despre activitatea didactică, împărtășind idei despre cultura, istoria și civilizația din fiecare țară participantă, cu profesori din alte țări europene.

*Profesor Dorina TRIFON
Profesor Cornelia BRATU*

ROLUL EXPERIMENTELOR DE LABORATOR ÎN ORELE DE CHIMIE, FIZICĂ ȘI BIOLOGIE

„Acele științe care nu s-au născut din experiment, mama oricărei certitudini, sunt inutile și pline de erori”.

Leonardo da Vinci

Experimentul este o metodă fundamentală în predarea – învățarea științelor naturii. Experimentul este observarea provocată. A experimenta înseamnă a-i pune pe elevi în situația de a concepe și de a practica ei înșiși un anumit gen de operații, cu scopul de a observa, a studia, a dovedi, a verifica și a măsura rezultatele.

Experimentul didactic este, ca și cel științific, o metodă de reproducere de date. Reprezintă adesea, o continuare a observației sistemice și constă într-o cercetare a regularității. Este foarte important ca elevii să înțeleagă că, pentru o determinare cât mai exactă a legilor cantitative care descriu un fenomen, prin experiment, acesta este abordat în condiții diferite de cele naturale (condiții artificiale).

Profesorul, laborantul și elevii se pregătesc pentru realizarea unui experiment (profesorul și laborantul înainte de oră și elevii înainte de efectuarea studiului experimental). Pentru a asigura buna desfășurare a activității, profesorul stabilește obiectivul activității experimentale, punctele de sprijin oferite elevilor, proiectează și realizează experimentul (dacă este cazul), iar laborantul verifică starea de funcționare a aparaturii necesare. Pregătirea elevilor va viza reactualizarea cunoștințelor teoretice și metodologice și obținerea unei reprezentări corecte asupra sarcinilor.

Etaplele activității experimentale sunt : selecția ipotezei de lucru, dintre cele formulate de elevi ca soluție pertinentă a problemei propuse și analizate; proiectarea experimentului împreună

cu elevii – proiectarea montajului experimental, proiectarea modului de lucru și stabilirea modalității de colectare și sistematizare a datelor și cea de-a treia etapă, mai amplă, realizarea studiului experimental de către elevi, având în vedere organizarea colectivului de elevi, realizarea montajului experimental, studiul experimental propriu-zis, producerea, sistematizarea și prelucrarea datelor, interpretarea datelor și formularea concluziilor.

Sigur că profesorul pregătește și proiectează experimentul, însă elevii nu trebuie să fie transformați în executați. De aceea, profesorul va solicita elevii să rezolve prin experiment o problemă (să formuleze ipoteze și să anticipeze proiectul și realizarea experimentului) și le va conduce gândirea spre experimentul deja pregătit.

Experimentul este o metodă de bază în procesul de predare-învățare a chimiei și fizicii. Aceste discipline nu pot fi predate doar cu cretă și o tablă, de aceea, prin experimente, indiferent de tipul lor, elevul va înțelege specificul fenomenelor studiate.

Lucrările practice la biologie prezintă particularități metodice în funcție de obiectul didactic urmărit, de modalitățile de organizare și în funcție de activitatea care predomină. De exemplu, experimentul cu scop de investigare sau cercetare este desfășurat în cadrul unei lecții de descoperire și cuprinde următoarele etape: stimularea interesului pentru efectuarea experimentului (crearea de motivații); punerea unei probleme; emiterea de ipoteze; stabilirea modalităților de verificare a ipotezelor; prelucrarea datelor obținute; verificarea rezultatelor; stabilirea concluziilor.

În cazul lecțiilor de recapitulare și atunci când experimentul este utilizat în etapa de fixare sau evaluare din cadrul unei lecții, se poate folosi fișa de lucru care cuprinde probleme și sarcini de lucru pentru elevi.

Sub aspectul modalităților de organizare a experimentului, de cele mai multe ori, acesta se poate desfășura sub formă de activitate independentă individuală, de activitate organizată pe grupe de sarcini comune sau pe grupe de sarcini diferențiate.

Desfășurarea experimentului ca activitate independentă individuală necesită material natural, substanțe, materiale și aparatură necesare efectuării experimentului, elevii lucrând în ritmul lor propriu, cu ajutorul fișei de lucru (de exemplu – o lucrare practică de microscopie). În cazul unei activități pe grupe cu sarcini comune sau diferențiate este necesară împărțirea clasei pe grupe de 3 elevi. Este bine ca grupele să fie eterogene, formate din elevi mai bine sau mai slab pregătiți, elevi mai interesați sau mai puțin interesați în studiul biologiei; în cadrul acestor echipe, elevii lucrează pe rând și colaborează la găsirea soluțiilor, la realizarea sarcinilor din fișa de lucru și la stabilirea concluziilor.

În toate lucrările practice, este foarte important să fie stabilite modalitățile de comunicare între membrii grupelor de elevi, dar și între grupele de elevi și profesor pentru a preveni dezordinea.

Intervențiile profesorului în activitatea unei grupe se vor face în caz de necesitate sau la cererea elevilor și nu pentru rezolvarea sarcinilor, ci pentru a depăși eventualele blocaje. Comunicarea cu elevii se cere să fie tonică, dominată de calm și stăpânire de sine. Învățarea prin descoperire poate fi temeinică și creează o mobilizare mai bună a elevilor, o depășire a tracului, creșterea capacității de decizie și a curajului în rezolvarea sarcinilor.

Laborant Nicoleta PANAIT

DE ZIUA TA, FEMEILE...

CU ocazia zilei de 8 martie, doamnele și domnișoarele Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” au avut parte de momente frumoase, specifice începutului de primăvară. Din partea colegilor și elevilor, au primit flori, zâmbete, urări și un spectacol frumos, cu elemente amuzante, vesele, grațioase și pline de farmec. „Fascinante ambasadoare ale frumuseții și gingășiei, ale dărzenei și iubirii, femeile reușesc doar prin simpla lor prezență să facă viața mai interesantă, lumina mai blândă, greutățile mai ușoare, durerile mai suportabile, provocările mai mari, competitivitatea mai acerbă, autotransformarea mai dorită!”

Sărbătorirea eternului feminin a debutat cu un moment omagial prin ceremonia de înmânare a distincțiilor de

onoare, semnate de către Șeful Statului Major al Forțelor Terestre. Comandantul colegiului, colonel Marcel Domșa, a oferit distincțiile doamnelor profesoare, felicitându-le pentru dăruirea și profesionalismul cu care pregătesc generații de mici generali. Cu acest prilej, a fost sărbătorită o adevărată eroină: doamna Maria Barb, o femeie deosebită, nu doar prin faptul că a depășit centenarul, ci și pentru că în cei peste 100 de ani a fost și este un model de viață, de demnitate, de hărnicie, de îndemânare, de curaj, optimism și credință pentru generații întregi.

În 31 iulie, va împlini 101 ani. Astăzi, în semn de aleasă prețuire și cu multă căldură sufletească, a fost primită în mijlocul nostru oferindu-i întreaga noastră admirație alături de un buchet de flori și o diplomă aniversară. Este un izvor nescut de veselie, curiozitate, grijă pentru aproapele său și recunoștință pentru că Dumnezeu i-a oferit atât de multe. Deși greu încercată, rămânând văduvă din 1977, fiecare zi este un dar divin pentru care mulțumește și se bucură din plin. Să ne trăiești, bunică Maria, și ne bucurăm mult că am avut ocazia să te cunoaștem!

*Elev sergent
Diana BÎZGAN, XII E*

FRANCOFONIA

LA fel ca în fiecare an, cu ocazia Zilei Internaționale a Francofoniei, catedra de limbi străine din colegiul militar albaulian a organizat o serie de activități culturale menite să promoveze limba franceză și valorile Francofoniei.

Elevii claselor a XI-a, participanți la manifestări, au purtat discuții în cadrul unor dezbateri privitoare la importanța valorilor promovate de Organizația Internațională a Francofoniei: multiculturalitatea, dreptul la educație, diversitatea lingvistică sau unitatea în diversitate. Cei mai talentați au recitat frumoase poeme în limba franceză: Jacques Prévert, Paul Eluard, Arthur Rimbaud, Paul Verlaine și Edmond Haraucourt. Acest moment poetic a fost întregit de melodii celebre interpretate de talentatele eleve Alexandra Trif și Diana Dumitraș.

Elev sergent Letisia SCÂNTEIE, XII D

DE LA MIRABILA SĂMÂNȚĂ LA BRADUL FALNIC

Penultima zi a lunii lui mărtisor a fost dedicată plantării arborilor. La acțiunea comună de plantare a puietilor pe pășunea Ciugud – Alba, au participat două plutoane de elevi de clasa a X-a, însoțiți de domnul plutonier-adjutant Ovidiu Ștef. Pe parcursul celor cinci ore, elevii în uniformă au participat la un briefing de informare privind importanța aurului verde și a proiectelor pentru salvarea pădurilor, au răsădit 200 de puieti de pin, contribuind entuziaști la manifestarea „Luna plantării arborilor” – martie – aprilie 2016. Pentru cei peste 200 de participanți, a fost o zi cu o semnificație aparte. „Luna plantării arborilor” este o manifestare amplă și cu tradiție desfășurată în județul Alba, la care au participat elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”.

Elev fruntaș Raluca AVRAM, X A

CREIONÂND COPILĂRIA

Răzvan Marica este elev în clasa a X-a la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”. Deși se spune că în colegiul militar maturizarea se produce mult mai repede, responsabilitatea și seriozitatea mediului cazon determină o șlefuire a conduitei. Pentru Răzvan, lumea copilăriei nu s-a terminat și pasiunea pentru anime este prezentă în munca lui. Desenele lui sunt tot mai reușite, iar dorința de a fi tot mai bun, de a-și înmulți talanții, este motivația lui principală.

„Am început să desenez de la 7 ani, inspirat din lumea desenelor animate de la televizor. Stângaci la început și neavând la îndemână tehnici, metode sau de la cine să învăț, am renunțat. În ultimul an de gimnaziu, am avut un coleg pasionat și el de anime-uri și, fiind nevoit să învăț limba engleză, am vizionat tot mai mult serii de desene animate, gen „Takyo Men Men” sau „Men Men Power”. Acestea au reaprins pasiunea și înclinația mea spre a creiona anime-uri. Am continuat să exerserez, să descopăr, să mă documentez, să aflu noi tehnici vizionând diferite tutoriale – „How to draw manga”. În urma acestora, am început să creionez propriile mele caractere și încerc să desenez prima mea manga, o acțiune care nu este așa de ușoară precum pare.

Eu personal cred în talentul fiecărui om. Al meu este cel de a desena manga și anime-uri!”

Elev fruntaș Ioachim LIHOR, X B

KARATE-UL DE-A LUNGUL TIMPULUI

ÎN secolul al XV-lea, conducătorul provinciei japoneze Chuzan a promulgat un decret, fără precedent în Japonia, care interzicea purtarea armelor. Din acel moment, o parte din nobili au încercat să găsească o altă modalitate de luptă în vederea apărării; așa au apărut treptat primele tehnici de confruntare fără arme, care vor deveni, în aproape trei secole, karate. Astfel, karate poate fi și este considerat „arta mâinilor goale”. Deoarece și acest mod de luptă era interzis, antrenamentele erau ținute noaptea, în secret.

Întemeietorul Karate-ului modern este Ghichin Funakoshi. Născut la Edo în anul 1868, Funakoshi nu părea nici pe departe un copil robust. Născut prematur Funakoshi a fost marea dezamăgire a familiei, resemnată în fața destinului unui copil care, fără îndoială, nu avea să trăiască prea mult. El a fost incredințat bunicilor din Okinawa și a devenit elevul plâpând și sârguincios în care nimeni n-ar fi bănuț un extraordinar luptător. Își făcea inițierea în karate sub ochii maestrului Yasutsune Azato. De atunci, viața lui a devenit dublă. Ziua rămânea același elev care se pregătea să devină dascăl, iar noaptea și-o dedica antrenamentelor severe, istovitoare și, la început, plictisitoare. Datorită lui, în primii ani ai secolului XX, karate-ul a fost legalizat și chiar introdus în programul școlar. La o inspecție de rutină, profesorul

Funakoshi a refuzat să țină lecția de caligrafie. În schimb, el făcuse o demonstrație de luptă într-un stil încă necunoscut. Inspectorul a raportat întâmplarea superiorilor săi. „Și cum naiba îl cheamă pe tâmpitul ăla de profesor?” a întrebat enervat funcționarul ministerului din Tokyo. „Funakoshi, înălțimea voastră... Ghichin Funakoshi” a răspuns speriat inspectorul. Funakoshi avea atunci 34 de ani și intra sub reflectoarele istoriei după mai bine de 20 de ani de antrenamente interzise. Așadar, în toamna anului 1902, inspectorul școlar al prefecturii Kogashima dorește să vadă câteva lecții demonstrative de caligrafie. Cu o obrăznicie inexplicabilă, Ghichin Funakoshi și-a trimis elevii acasă și a chemat echipa de karate pe care o antrena de câțiva ani. Sub privirile uimite ale inspectorului, grupa s-a aliniat pe două rânduri. Tinerii au rămas nemișcați cu picioarele ușor depărtate și cu pumnii strânși. Funakoshi s-a așezat în fața lor și după câteva clipe s-a înclinat și a dat un ordin scurt. Cu o mișcare fulgerătoare, echipa s-a răsucit spre

stânga... Kime-ul (forța) loviturilor, însoțit de expirația zgomotoasă și de Kiai-ul înfricoșător i-au impresionat pe cei prezenți. La sfârșitul Kata-ului, tinerii au salutat asistența, rămânând apoi impasibili, cu pumnii strânși. Cu respect, Funakoshi i-a spus inspectorului „Aceasta e cea mai frumoasă caligrafie pe care corpul o poate executa”. Câteva zile mai târziu, inspectorul raporta cele întâmplante Ministerului Educației. În scurt timp, guvernul Japoniei autoriza învățarea karate-ului în școli.

Cu timpul, tot mai multe persoane se arată interesate de cursuri de karate, iar Funakoshi termină prin a demisiona din postul de profesor și pleacă la Tokyo (nu înainte de a înființa Asociația din Okinawa pentru spiritul artelor marțiale) cu intenția de a face cunoscută arta karate-ului și în afara insulei. Nu după mult timp scrie o carte de referință „Ryukyu Kempo”.

Înainte de război, foarte puțini non-japonezi se interesau de karate, însă după sfârșitul acestei perioade, mai mulți soldați americani se arată doritori să învețe și, treptat, artele marțiale au pătruns prin intermediul acestora pe continentul american, bucurându-se de o atenție internațională. Ghichin Funakoshi moare în 1957 la Tokyo în cel de – al nouălea deceniu al vieții sale.

Fiul lui Funakoshi, Yoshitaka a introdus tehnica „mawashi geri” și a introdus elemente noi, arta pierzându-și treptat din trăsăturile distincte inițiale. În foarte scurt timp, au apărut controverse între susținătorii diferitelor stiluri. Astfel, karate-ul a început să se fragmenteze făcându-și apariția mai multe stiluri: SHOTOKAN, SHITORYU, SHOKUKAI, SAN-KUKAI, WADO-RYU, KYUKUSHINKAI, GOJU-RYU, GOJU-KAY, TAEKWONDO.

Cele 20 de principii ale karate-ului indicate de Ghichin Funakoshi sunt sintetizate în Dojo-Kun (principiile unui dojo) în zilele noastre, ele reprezentând, în cele din urmă, prin-

cipii de viață: nu uita niciodată că arta karate-ului începe și se termină cu respect; în karate nimeni nu atacă primul; karate cultivă corectitudinea; mai întâi cunoaște-te pe tine însuși, apoi cunoaște-te pe ceilalți; tehnicile mentale trebuie să prevaleze asupra celor fizice; lasă-ți mintea să rătăcească liber; neatenția și neglijențele sunt cauza tuturor nenorocirilor; să nu crezi niciodată că Arta Karate-ului poate fi practică numai în sala de antrenament; arta karate-ului se învață într-o viață de om; orice manifestare este un aspect al karate-ului, descoperă acest adevăr minunat; karate este precum apa care fierbe; dacă nu menții focul la o temperatură înaltă, (printr-un antrenament continuu) apa devine caldă; nu te gândi niciodată la victorie, gândește-te să nu pierzi; răspunde-i adversarului tău în funcție de strategia sa; câștigă bătălia printr-o strategie naturală; consideră că mâinile și picioarele tale sunt arme; dacă ieși afară din casă, 10.000 de dușmani sunt oricând gata să te întâmpine; când ești doar un începător, învață diferite posturi, dar, apoi, bazează-te numai pe postura naturală; artele marțiale trebuie practicate corect; adevărata luptă este, însă o altă chestiune; nu uita niciodată care îți sunt puterile și slăbiciunile, limitările corpului tău și calitatea relativă a tehnicilor tale.

Antrenor Florin GROZAV

CARTEA CA LEGENDĂ PERSONALĂ

 mică reflexie a unei mari lumini este, pentru mine, cartea. Această mare lumină se revarsă asupra mea picurând mici frânturi prin cuvinte care pătrund vii în interiorul meu, dominând de la rațiunea conștiinței, până la cele mai intense simțiri. Am cunoscut lumi noi, am atins cerul și am coborât sub pământ, am iubit și am cunoscut ura doar prin intermediul lecturii. Am depășit limitarea acestei lumi materiale prin simpla deschidere a unei cărți, m-am desprins de tot ce mă înconjura și am pătruns într-un univers nou creat de un străin ce și-a așternut sufletul pe hârtia din fața mea. Să cunosc tainele lecturii, să citesc, e ceea ce îmi menține visele vii într-o lume care uită să sper, să-și mai creeze idealuri. De la vârsta în care mugurii maturității au început să iasă din umbra inocenței mele, am simțit o nevoie arzătoare să evaderez din banalitatea și monotonia realității, îmbrățișând la fiecare ocazie o carte care să mă absoarbă în frumusețea ei. Mereu am simțit că în interiorul meu există mult mai multe căi spre

cunoaștere, mai multe dimensiuni ale existenței spirituale, mult mai multe adevăruri decât mi-aș fi putut închipui. Am ales aleator o carte care mi-a schimbat întreaga menire, care mi-a aprins flacăra dorinței de cunoaștere a tot ce mă înconjoară, mi-a deschis sufletul spre adevărata lumină și, cel mai important, m-a ajutat să mă cunosc pe mine însămi. În momentul încheierii cărții am înțeles că am cunoscut călătorul doritor să-și afle destinul și am simțit că am descoperit în mine un călător mult mai curios, mai însetat de cunoaștere, însă mai fericit, mai pozitiv, mai încrezător în șansa vieții sale.

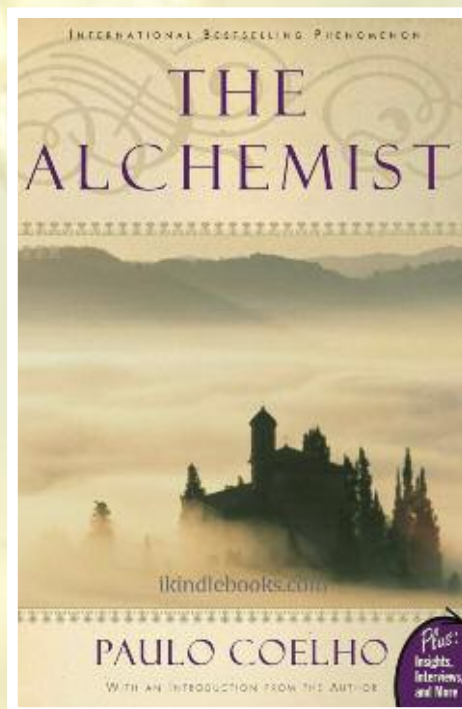
Eram o simplă pasionată a lecturii, hrânindu-mi sufletul cu opere ce mă conduceau spre vieți intrigante, spectaculoase, frumoase. Odată cu *Alchimistul*, am aflat că sunt mai mult de atât, că vreau mai mult decât credeam. Această carte a sădit în sufletul meu plăcerea de a trăi, de a savura fiecare lucru mărunț al vieții care înseamnă cunoaștere, armonizare cu tot ceea ce mă înconjoară. Am privit pe parcursul lecturii în propriul suflet, am ancorat înțelesurile lui Paulo Coelho în oceanul subconștientului meu și am acceptat existența Legendei personale, a Sufletului Lumii, a unor elemente ce definesc în secret existența proprie. Am învățat să-mi ascult vocea interioară în tăcere, fără a judeca, să sper fără a aștepta un

rezultat imediat, să accept că un om nu poate trăi fără lumina divinității, că fără Dumnezeu nu pot găsi Calea. Odată cu această carte au apărut și întrebările: Ce vreau să fac? Ce vreau să devin? Încotro mă îndrept?... Nu am avut imediat răspunsurile, însă pe parcurs au înflorit dorințe ascunse, care aspirau spre frumos, spre dreptate, spre bine, luptând pentru adevăr și, totodată, să încurajeze cunoașterea, să îmi ofere aripile de care are nevoie un copil pentru a zbura acolo unde îi sunt și visele. M-am transformat într-un Santiago al vremurilor mele, îmbrățișându-i atitudinea de luptător care, ascultând îndrumările unor oameni aparent simpli, a urmat pașii Legendei Personale, a găsit Sufletul Lumii și s-a redescoperit pe sine odată cu cunoașterea a doi ochi negri ce aveau să reprezinte adevărata iubire. În ceea ce mă privește, am pornit de la primele pagini într-o călătorie a sinelui, învățând să privesc cerul prin două ferestre de cristal pur, ale inimii, să simt lumina lunii alungând umbrele gândurilor rele și strălucirea stelelor oglindită în intensitatea dorințelor mele ce se tănuiau de teama imposibilului... A apărut, așadar, frica. M-am îndoit de puterea idealurilor mele, de tăria propriei voințe, lăsând teama să mă domine, însă esența tare a cuvintelor Alchimistului care îl îndruma pe tânărul călător s-a concentrat uluitor în firea mea temătoare, creând un spațiu interior zugrăvit cu încredere, cu motivație și dragoste față de Absolut. Toate aceste nuanțe creionează subtil spiritul de luptător al unui adevărat soldat al deșerturilor în căutarea unei picături de apă, picătură menită să revigoreze toata firea sa, mult mai însemnată decât însuși oceanul din care ea provine de fapt. Este adevărat că cel mai lung drum pentru om este calea de la ureche până la suflet, de la ascultare până la înfăptuire, de aceea, această carte, înfățișându-mi învățătura prin forma sa luată pe hârtie, pătrunde adânc în tainicul meu suflet, se răspândește prin glasul interior și formează un ecou puternic, reușind să convingă fiecare colț al existenței mele de importanța sa. Pot spune că această carte mi-a deschis orizonturile viitorului, țesând în mine dorința de a-mi transforma propriul necunoscut într-o Legendă personală și, bineînțeles, dorința de a-mi alege cariera care să urmărească normele impuse de

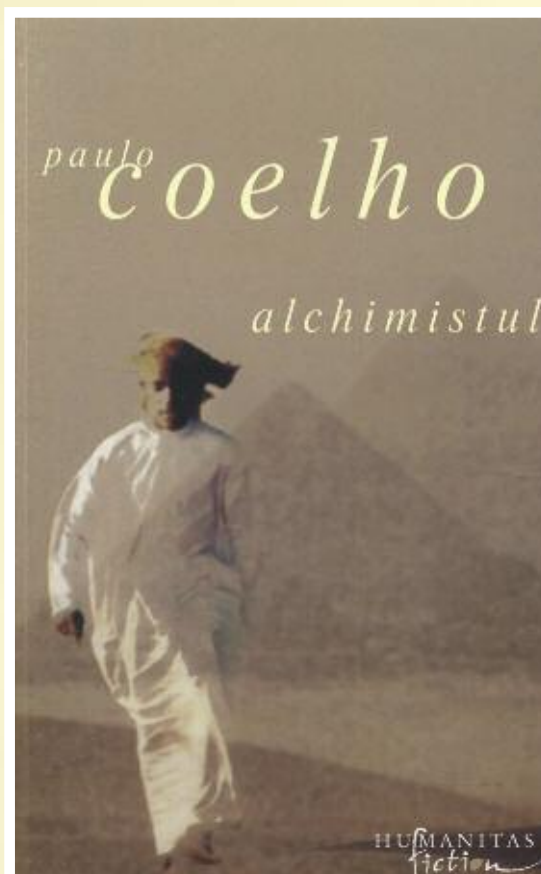
aspirațiile proprii. Ideea de viitor, de adoptare a statutului de adult independent m-a speriat înainte de această carte, dar acum am înțeles că tot ceea ce este și ceea ce va, fi poate fi controlat doar de propria-mi persoană, viitorul și prezentul, se află deopotrivă în mâinile mele. Toate dorințele și toate visele îmi sunt realizabile atât timp cât există cea mai puternică fărămă de credință în propriile resurse spirituale și psihice, în Dumnezeu și în forța Universului contopit cu fiecare element al naturii. Este o carte despre viață, cu un puternic impact care activează fiecare instinct al ființei, o carte care urmărește o transformare interioară încoronată cu spiritul creator. Ceea ce căutam în ceilalți se afla, pe măsura înțelesului meu, în mine. Îmi doream o viață punctuală, visam la o uniformă albastră precum nemărginirea cerului, eram atrasă de bătaia pasului meu feminin în aceeași cadență cu cea a tăriei, a caracterului puternic de bărbat, asumarea sacrificiului necesar obținerii fericirii umane, îmi doream atât de multe, dar aspiram la un singur lucru: să devin o femeie ofițer, un caracter puternic ce ascunde căldura sensibilității de scriitor, contemplator într-o lume rece. Cu fiecare pagină a Alchimistului am preluat din energia cărții, zâmbind cu tot sufletul în momentul în care băiatul devine vânt pentru a împlini iubirea, vizualizând pe ecranul retinei imaginației mele o imagine a reușitei. Nu reușita

proprie sau a călătorului, ci a viselor pentru care se luptă, a speranțelor mereu înfloritoare, a sacrificiului acceptat din iubire.

Cartea m-a atras după coperte pentru o sesiune de șapte luminoase strălucind în ceea sunt, de ceea ce fug și de cine sper în suflet să devin. Temerile mele s-au transformat într-un cor al vocilor pierdute părăsind pădurea tinereții mele. Am privit pentru întâia oară cerul pe fereastra camerei mele. Era noapte. Asemenea unui nou născut, am privit încrezătoare stelele, am văzut o reflexie a mea în oglinda lunii, am văzut dorință, motivație spre bine, credință în legenda mea personală și gândul lui Dumnezeu pus în propria-mi gândire. Am făcut atunci, o retrospecție a vieții mele și am știut, pentru întâia oară, ce urmează. Ideile, gândurile, aspirațiile demult tâluite au apărut într-o ordine impusă de magnetul sentimentelor mele înălțătoare. Viața e un cântec ale cărui versuri nu le cunosc, dar cu siguranță le pot compune. Viața e mai mult decât palpabilul efemer, e dragoste, e împlinire, e fericirea lucrurilor mărunte ce conduc spre lucruri mărețe. Am ascultat tot ce glasul interior dicta și am ales să îmi dedic viața profesională unui sistem punctual, ce favorizează cunoașterea și ajutorul oferit din pasiune oamenilor. Acum bat pasul în aceeași cadență cu cei care luptă în favoarea adevărului, a binelui, făurindu-mi noi vise pentru viitor. Am crezut în prima parte a legendei personale, am împlinit-o, am creat începutul, am descoperit magia care constă nu în câștig, ci în efortul meu, în drumul până acolo. Am găsit, în Alchimist adevărul despre viață, pe care orice suflet al trebui să îl știe. Un vis merită trăit, așadar, merită o luptă adevărată, perseverență, curaj și puterea de a

trece peste tot ce stă în calea împlinirii lui. Ca să îl întâlnești pe Dumnezeu, e de ajuns să privești în jurul tău, ca să te întâlnești pe tine, privește adânc în sufletul tău, în Sufletul Lumii și în seninul liniștii ce te înconjoară. Cartea de pe noptiera mea va fi mereu acolo unde îi este locul, ghidându-mi alegerile și susținându-mă în momentele de incertitudine, colorându-mi viața în culori ale reușitei.

Elev frunțaș Bianca BALEA, X A

(lucrare premiată la Concursul „O carte de pe noptieră m-a îndrumat în carieră”, organizat de Universitatea 1 Decembrie 1918, Alba Iulia)

LECTII DE PATRIOTISM – ARC PESTE TIMP

LA începutul lunii aprilie, cei peste 400 de elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” au participat la întâlnirea cu secretarul de stat din ministerul apărării naționale, doamna Otilia Sava. Această vizită ne-a onorat și ne-a încântat, prin lecția de patriotism oferită cu multă pasiune și multă dragoste de către doamna secretar de stat, lecția fiind o adevărată întoarcere în trecut, în istorie, o rearanjare a valorilor și o întâlnire cu modelele de viață, veteranii de război ai României.

Anul 2015 a fost declarat Anul Veteranilor, prilej extraordinar de a deschide sertarul istoriei și de a-i cunoaște pe acești minunați eroi, modele de modestie și patriotism cum nouă, tinerilor, ne-a fost dat să aflăm doar în poveștile bunicilor sau în manualele de istorie. Prin inițiativa ministerului apărării, am ajuns la ei, acasă. A fost o întâlnire cu o mare încărcătură emoțională, motivațională, din suflet pentru suflet. În privirea lor și vorba înțeleaptă vorbesc bunicii noștri. Viața lor a fost dedicată aceluiași valori: patria și credința, binele țării și al aproapelui. Munca s-a împletit întotdeauna cu rugăciunea, conștienți că vorba multă aduce sărăcie omului și nu-l onorează.

ză. Chipul lor este luminos, ochii zâmbitori, iar prezența caldă.

Au mereu cuvinte simple, puține, dar profunde. Au răbdarea pe care noi am pierdut-o de mult. Fapta lor a fost mereu măsura omului de calitate. Și pentru că avem și noi veteranii noștri, în ultimii 20 de ani, colegiul militar albaulian a reușit să readucă pe o parte dintre absolvenții liceului militar Târgu Mureș – Timișoara în băncile și în rândurile elevilor în uniformă.

Colaborarea s-a dovedit a fi extraordinar de avantajoasă pentru ambele părți. Actualii elevi cunosc istoria și tradițiile liceului din acele timpuri, primesc recompense morale și materiale pentru strădanie și performanță, iar veteranii au retrăit clipele liceului, momentele când și ei erau elevi; după puțină și puținul lor au încurajat, stimulat, sprijinit și recompensat munca vârstarelor actuale.

Cu dâșii am rescris istoria (file de monografie, pagini de revistă, broșuri) și tradiția premiilor de onoare care le poartă numele. Dar, pentru că nimeni nu este veșnic, unii dintre acești mărinimoși absolvenți ne-au părăsit, lăsând în urmă amintiri și nume scrise în cartea Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”. Anul acesta au plecat la Ceruri, colonelul în

rezervă Ion Nedelcu, coautor al monografiei liceului și colonelul Alexandru Stanciu, fondatorul premiului de onoare ce-i poartă numele și, mai ales, inițiatorul și sprijinul activităților organizate cu veteranii. Fie-le țărâna ușoară și amintirea veșnică!

*
* * *

În luna aprilie din anul veteranilor de război, elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” au participat în Cimitirul Veteranilor din Alba Iulia, la o scurtă lecție de istorie, predată cu emoție de către domnul colonel (r) Papeși Eugen, președintele Asociației veteranilor de război, filiala Alba, care au celebrat 80 de ani.

La temelia Patriei noastre de astăzi stau osemintele a sute de mii de eroi care și-au dat viața și sufletul pentru îndeplinirea datoriei supreme. Fiecare a dus o luptă, victoria fiind câștigarea libertății, demnității, integrității. Sunt valori spe-

cifice fiecărui creștin, fiecărei națiuni. Sfinții sunt imortalizați în icoane, eroii în monumente ale eroilor. Eroii neamului sunt omagiați în zilele stabilite prin decrete, legi, sau alte acte normative. Anul 2015 a fost declarat ca „An al veteranilor”. Și, pentru că săptămâna școlară „Să știi mai multe, să fii mai bun!” este dedicată activităților menite să îmbogățească bagajul de cunoștințe, deprinderi și sentimente ale elevilor, dar este și Săptămâna Patimilor, premergătoarea Sfintei Sărbători a Învierii Domnului, a fost un bun prilej de meditație, de comemorare a eroilor, de respect față de dăruirea și jertfa lor.

Cu ocazia instituirii zilei de 11 noiembrie ca Zi a veteranilor, Garnizoana Alba Iulia și Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” au organizat evenimentul comemorativ de la mormântul sublocotenentului (post mortem) Popa Vasile-Claudiu, căzut la datorie în data de 22.09.2013 în teatrul de operații din Afganistan. Ceremonialul a cuprins serviciul religios, un mesaj de readucere aminte a eroului sublocotenent (post mortem) Claudiu-Vasile Popa, adresat de către maestrul militar Mircea Piticar, coleg de misiune și cuvântul viceprimarului municipiului Alba Iulia, Gabriel Pleșa. După momentul de reculegere, toți cei prezenți au depus flori pe mormântul eroului.

„Eroi au fost, eroi sunt încă/ Și-or fi în neamul românesc”.

*Referent de informare și relații publice
Daniela FILIMON*

ȚARA MEA, ROMÂNIA

M-am născut și am crescut pe aceste meleaguri reprezentate de câmpiile verzi pline de grâne, de munții semeți acoperiți cu păduri dese și cu dealuri bogate în rod, de râurile rezezi cu apă cristalină ce scaldă aceste plaiuri și poartă pe valurile lor povestea acestor pământuri. Aceasta este țara mea, aici s-a format națiunea mea, dar mai presus de orice, este patria mea.

Patria mea reprezintă mai mult decât cadrul pitoresc și binecuvântat în care s-a născut poporul român, mai mult decât râul, codrul și marea. Ea întruchipează locul în care au trăit părinții și strămoșii mei. Pe lângă dragostea neasemuită pe care o port părinților mei, ofer multă afecțiune și dragilor mei bunici și, mai ales, celor care au făcut cunoscute numeroase vitejii ale lui Mihai Viteazul, Ștefan cel Mare, Avram Iancu, opere de seamă ale lui Mihai Eminescu, Nicolae Grigorescu, George Enescu, Constantin Brâncuși și mulți, mulți alții. Fără aceștia, cuvântul patrie ar

fi gol, neînsemnat. Ei au adus renume țării prin sacrificiul depus pe altarul istoriei, al culturii, al științelor și al artelor.

Frumusețea gândurilor despre patria mea sunt vorbe neînsemnate dacă

respectul și iubirea față de ea nu sunt dovedite prin fapte și sacrificii, așa cum au făcut întemeietorii și strămoșii României. În viața cotidiană, iubirea față de țară se traduce printr-o muncă cinstită, prin împlinirea îndatoririlor cetățenești, prin respectul față de semeni, indiferent de naționalitatea sau etnia lor. Să iubești libertatea ta și a celorlalți este datoria oricărui patriot. Astfel, patria progesează spre un viitor strălucit.

Patria înseamnă și viitor, viitorul acestor locuri și al locuitorilor acestor meleaguri. Față de ei trebuie să nutrim aceleași sentimente ca cele ale strămoșilor. Parafrazând spusele domnitorului Ștefan cel Mare în testamentul său, aceste pământuri n-au fost ale strămoșilor mei, n-au fost ale noastre, ci ale urmașilor urmașilor noștri în veacul vecilor.

*Text și desen
elev Anca BĂDOIU, IX B*

FIZICA – DISCIPLINĂ, MUNCĂ, BUCURIE

„Călătoria” mea spre olimpiada națională a început în clasa a IX-a când doamna profesoară mi-a dat curaj să încerc pentru că a avut încredere în mine. Deși eram pregătită, aveam foarte mari emoții pentru că nu mai participasem niciodată la o astfel de olimpiadă. Nu știam cum se va desfășura. Cu toate acestea, în ciuda lipsei de experiență, am reușit să obțin mențiune la faza județeană. Acest lucru mi-a dat mai mult curaj și m-a făcut să am încredere în propriile forțe. Astfel, ambiția m-a determinat să muncesc și mai mult, iar în clasa a X-a am obținut locul I la faza județeană a Olimpiadei de Fizică și calificarea la faza națională. Bucuria a fost imensă și vă mărturisesc că inițial nu mi-a venit să cred, până când nu am văzut rezultatele cu ochii mei, nu putem să cred, deși toată lumea mă felicita. Bineînțeles și doamna profesoară s-a bucurat pentru mine și era mândră că m-a îndrumat pe această traiectorie.

Pregătirea pentru faza națională a fost destul de intensă, mi-am pus foarte bine la punct toate noțiunile. Timp de două luni m-am concentrat în special pe această disciplină, acumulând tot mai multe informații. Mi se părea tot mai interesantă, mi-am dat seama că fiecare fenomen, cât de mic, neînsemnat și simplu este, are la bază o problemă de fizică mai mult sau mai puțin complicată.

Cu această pregătire intensă, semestrul a trecut destul repede, iar olimpiada s-a apropiat cu pași repezi. Eram pregătită și, deși eram conștientă de acest lucru, aveam emoții. Era prima experiență de acest gen. Nu mă mai confrun-

tasem cu un astfel de sentiment, era un soi de mândrie combinată cu determinare, dorința de a fi cea mai bună, de a ajunge cât mai sus; toate acestea mă făceau să mă cutremur de emoție la fiecare pas pe care îl făceam spre sala de concurs. Era copleșitor, dar extraordinar de plăcut... pentru că simțeam că mă încarc și tot mai multă energie și încredere îmi cuprindeau gândurile. M-am bucurat enorm după fiecare probă, pentru că mă descurcasem și aveam așteptări. Sunt fericită că am avut onoarea de a-mi auzi numele la festivitatea de premiere și nici nu vă imaginați cât de minunată poate fi senzația pe care ți-o dă faptul că ai dat mâna cu cei mai buni fizicieni ai țării. Este ceva mai presus de orice acea mândrie rară, pozitivă.

Lăsând la o parte experiența olimpiadei propriu – zise, cu această ocazie, mi-am făcut prieteni noi, din mai multe zone ale țării. Am cunoscut oameni minunați, frumoși și deștepți.

A fost o experiență de neuitat și sper să nu fie singura.

Elev caporal Teodora GRECU, X D

0 EXPERIENȚĂ UNICĂ

Participarea la olimpiada de limba engleză a însemnat pentru mine nu numai o provocare ce m-a ajutat să îmi depășesc limitele, ci și o experiență de neuitat ce mi-a lărgit orizonturile.

Încă de la început am fost îndrumată spre o pregătire mai amănunțită de către doamna profesoară Chiorean Alina, care a văzut în mine atât pasiunea pentru limbile străine, cât și potențialul. Pregătirea a fost într-adevăr intensă, dar datorită dificultății graduale a exercițiilor am reușit să îmi perfecționez cunoștințele. Programul meu de pregătire a fost foarte bine structurat, tipurile de exerciții alternând constant, iar pauzele scurte fiind aproape obligatorii, dar și foarte eficiente. Nu am observat pe moment câte informații noi acumulam, dar, în timp, am realizat cât de mult mi-am dezvoltat competențele lingvistice.

Pregătirea și experiența mea în cadrul olimpiadelor școlare a făcut ca nivelul de dificultate al probelor (scrise și orale) să nu constituie un obstacol imposibil de trecut, iar calificarea a adus după sine multe emoții ce mi-au întărit încrederea în propriile forțe. Momentul aflării rezultatelor probei de baraj a fost unic deoarece, cu toate că nu realizam încă foarte bine ceea ce presupunea calificarea, am simțit fericire și mândrie. Ce a urmat în cadrul olimpiadei a fost de neuitat deoarece am reușit să întâlnesc oameni noi, alături de care mi-am analizat progresul în materie de gramatică și conversație și am desfășurat o sumedenie de activități interesante.

Cu toate că am participat la numeroase olimpiade, am ales această disciplină întrucât am simțit că pot excela în acest domeniu datorită înclinației mele către limbile străine. Consider că un astfel de rezultat mă va ajuta și în continuare și îmi doresc să particip în următorii ani la această olimpiadă!

Elev fruntaș Iza SAVA, X C

INTERMEZZO IONO-MOLECULAR

Anul 2016 a însemnat pentru chimia didactică românească un jubileu: semi-centenarul Olimpiadelor naționale. La Bacău, au răspuns prezent la această sărbătoare 370 de elevi, elita chimiei din școlile României. Alături de ei, în inimi și minți, profesorii care i-au pregătit de-a lungul timpului. Am avut bucuria să însoțesc lotul județului Alba și am fost alături de ei cu gândul, când în sălile de concurs își redactau răspunsurile. Le-am văzut strălucirea de fosfor din priviri, curiozitatea și întrebările nerostite ... „Oare ce poate să ne dea?”, „Catalizatorul acela este...?” și altele pe care vârtejul catenelor și al atomilor din curtea acelui colegiu băcăuan le-a absorbit, trecându-le de la unul la altul fără a mai distinge elevul de profesor.

A fost o olimpiadă la care noi, profesorii, am ridicat bariera imaginară a catedrei și ne-am transformat în colegi ai olimpicii.

Și a mai fost ceva; ceva care a adus o notă în plus de admirație și stimă pentru Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din Cetatea Marii Uniri... Dar despre asta va relata reprezentata Colegiului la această sărbătoare a chimiei.

„Faza națională a Olimpiadei de Chimie, desfășurată în acest an pe plaiuri moldovenești, mai exact la Bacău, mi-a oferit oportunitatea să cunosc oameni noi, copii pasionați de descoperirea și cercetarea universului intermolecular, dar și profesori dedicați meseriei lor. Pot spune că această olimpiadă m-a făcut să conștientizez mai mult ca niciodată că secretul succesului constă în multă muncă și devotament.

Cu siguranță, olimpiada de chimie reprezintă bucuria descoperirii și înțelegerii unei științe fascinante și un moment, pentru mulți dintre participanți, al alegerii viitoarei profesii. Și mai înseamnă ceva: legarea unor statornice prietenii

care, peste ani se pot transforma în fructuoase colaborări științifice. În cadrul acestei ediții jubiliare a olimpiadei de chimie am avut onoarea de a urca pe scenă alături de academicianul Marius Andruh, unde am desfășurat Drapelul național în fața întregii adunări prezente la festivitatea de deschidere. Acest moment m-a făcut să mă simt mândră că port uniforma militară și că reprezint această instituție.

Săptămâna Olimpiadei de chimie a fost una altfel pentru mine, deoarece am trecut prin emoțiile a două examene, a căror complexitate a depășit cu mult nivelul precedentelor, dar totodată, am avut ocazia de a mă relaxa prin vizitarea unor obiective turistice reprezentative pentru județul Bacău.

Recunosc că nu aș fi ajuns acolo fără sprijinul doamnei profesoare Ilișca Pop, din școala gimnazială și al domnului profesor Lucian Irimie, care s-au dedicat întru totul pregătirii mele și au reușit să îmi insuflă o parte din marea lor pasiune pentru chimie. De aceea, vreau să le mulțumesc și mi-aș dori din tot sufletul să particip și anul viitor la această olimpiadă.”

*Profesor Lucian Daniel IRIMIE
Elev fruntaș Ilișca Anișoara COMAN, IX E*

OLIMPIADELE, DIN UMBRA REFLECTOARELOR

În lumina reflectoarelor se află olimpicii cu rezultate notabile la fazale naționale și cu care orice liceu (colegiu) se poate mândri. În spatele reflectoarelor sunt aceiași olimpici, ca elevi anonimi în clasă, la bibliotecă sau acasă, citind și iar citind, încercând să pătrundă sensul unor fraze scrise pe vremea când apostolii încă nu urcaseră-n picturi, încercând să pătrundă sensul existenței și al esenței. Este munca neștiută a celor care urcă, zâmbind, pe podium. Patru elevi – elevii fruntaș Mircea Costea, Ioana Tomoioagă, Mădălin Lucaciu și elev Raluca Șerban – ne ajută se vedem ce este în culisele succesului, acolo unde lumina reflectoarelor nu ajunge.

MUNCA, IZVORUL PERFORMANȚEI

Pentru mine, participarea la etapa națională a Olimpiadei de religie ortodoxă a fost un eveniment de mare însemnătate, o experiență frumoasă pe care aș repeta-o oricând.

De ce am ales tocmai Olimpiada de religie? Pentru că religia este una din materiile care mă interesează, nu doar școlar, ci și extrașcolar. Consider că religia și problema spiritualității sunt niște lucruri de care, în societatea de azi, se cam uită și nu ar trebui. Astfel, am decis să particip la această olimpiadă, lucru deloc ușor, cum ar putea să pară la prima vedere. A fost nevoie de o pregătire intensă și axată doar pe această disciplină pentru a putea acumula cât mai multe cunoștințe necesare atingerii performanței. Adevărul este că unul din scopurile acestor olimpiade este atingerea performanței, iar performanța nu este altceva decât excelarea individului într-un anumit domeniu de activitate.

Cu toate acestea, participarea la etapa națională nu a însemnat doar muncă. Am avut ocazia de a

vizita Timișoara, un oraș care m-a impresionat de la prima vedere, cu o arhitectură frumoasă a clădirilor și numeroase zone de agrement. Totodată, am cunoscut persoane noi din diferite colțuri ale țării, cu unele dintre ele legând chiar frumoase prietenii.

Astfel, participarea la etapa națională a fost o experiență ce îmi va rămâne mereu întipărită în minte ca o amintire frumoasă, ea fiind pentru mine și dovada faptului că satisfacția adevărată este obținută prin muncă.

Elev fruntaș Mircea COSTEA, X D

Cum e viața de olimpic?” se întreabă unii. Pot spune din proprie experiență că este surprinzătoare, diversă și colorată. Parcă ieri participam cu teamă la primul meu concurs național sau așteptam cu emoție rezultatele de la olimpiade. Ce mare am crescut! Și ce mult a trecut de la teama celei din-

IMPRESIILE UNUI OLIMPIC

tâi calificări la faza națională! De atunci am păstrat tradiția: clasa a V-a, a VI-a și, până în prezent, în clasa a IX-a. De data aceasta, am avut performanțe la olimpiada de religie greco – catolică, clăsându-mă printre primii șapte la nivel național. ►►

Sper să continui în aceeași manieră și pe viitor.

Ce pot spune despre olimpiade? La început, nu e ceva ce alegi conștient. Te remarcă profesorul, te trimite, iar tu te duci ca la un test, faci cât poți de bine și se întâmplă! Apoi, încet, dar cu pași siguri, începe evoluția și pasiunea. Tot timpul prima participare, indiferent de materie, rămâne acolo, întipărită în suflet. Personal eram foarte entuziasmată, nu mi se părea un efort sau un sacrificiu și la fel e și acum, chiar dacă am dobândit experiență, deoarece mereu vor exista fiorii tipici. Cu cât crești în vârstă, presiunea interioară e mai mare. Trebuie să menții rezultatele din anii

anteriori sau să obții altele mai bune. Dobândești cunoștințe vaste și proporțional pierzi din inocență, din joaca de-a concursul. La un moment dat, devine o alegere conștientă, „Da, vreau să merg!” Simt că a meritat din plin toată munca depusă și că am avut parte de satisfacții enorme, care depășesc noțiunea de premiu.

Olimpiadele nu sunt ceva care te îngustează, chiar dacă petreci un semestru cu manualele și culegerile lângă tine. Din contră, olimpiadele te învață ce, cum și cât vrei de la tine și de la viață. Informațiile acumulate te fac să ai o viziune profundă asupra lucrurilor pe care le-ai studiat, te maturizează, îți schimbă preferințele, chiar dacă experiența deplasării este scurtă, de maxim o săptămână.

Totuși, oricât de diferiți ar fi olimpicii între ei, cred că toți ar putea cădea de acord, asupra unui lucru: aici îți faci o mulțime de prieteni din toată țara, descoperi tradiții și obiceiuri și ai parte de momente unice.

Pentru mine, viața de olimpic este și va rămâne ceva natural, esențial, care m-a dezvoltat pe toate planurile!

Elev fruntaș Ioana TOMOIAGĂ, IX B

MODUL ESENȚIAL DE A VEDEA LUMEA

Pasiunea... e un foc ce arde neînterupt în suflet, o aripă către libertate și plăcere. „De ce?”... o întrebare care ucide lumea și o încătușează în sentimente. Am fost întrebată și eu: „de ce?”, iar răspunsurile au venit neconținut, în prea multe variante. Totuși, nu am putut spune mai mult decât: „pentru că îmi place”. Ce îmi place? Simplitatea, frumosul și originalitatea. Pe scurt, arta. Ador muzica, să cânt, să pictez, să dau formă, culoare și sens aceluia „ceva”. Ador să citesc. Devin un nou personaj al poveștii, îmi descopăr noi teritorii ale sufletului pe care nu m-aș fi gândit niciodată să le vizitez. Scrisul este o artă. Este arta de a da viață cuvântului, de a pune pe hârtie imaginația și sentimentele. Nu mintea este cea care gândește, ci sufletul.

În lumea noastră învățăm să alergăm după idealuri false, să imităm persoanele care sunt un model greșit. Învățăm să fim clone, să fim toți la fel și

niciunul diferit. Viața e un teatru. Lumea este plină de actori care se ascund în spațiile măștilor pentru a-și acoperi frica, nesiguranța.

Ce am învățat de la această olimpiadă? Am învățat să cred în realitatea corectă, să-mi aleg idealurile și prietenii. Am învățat să fac ceea ce îmi place, să evit arta de a minți și să cred în alegerile mele. Să cred că și eu pot face ceea ce alții au făcut, că și eu pot învăța ceea ce alții au învă-

țat, iar cel mai important, și eu pot răspândi și continua ceea ce alții au început.

Pe lângă învățăturile clasice, religia ne învață să fim oameni, nu roboți. Ne învață să gândim singuri și să alegem ceea ce este corect, să separăm binele de rău. Desigur că lumea nu mai crede în astfel de povețe. Lumea le consideră nefolositoare, fără rost.

Pentru mine, religia este o modalitate de exprimare. Este modul prin care am realizat ceva și am pornit pe drumul unui început corect. Am evitat

criticile și am gândit singură. Pasiunea pentru ceva se creează de către fiecare persoană în parte, nu se imită și nu se împrumută.

Așadar, ce ar fi dacă fiecare și-ar analiza sufletul? Ce ar fi dacă fiecare ar face ceea ce-i place, ceea ce-l face să se simtă liber? Ar fi lumea un loc mai bun? Un loc cu adevărat sincer? Un loc lipsit de ipocrizii? Ce ar fi dacă omul ar fi el însuși pentru o zi? Ar continua să fie așa pentru eternitate?

Elev Raluca ȘERBAN, IX B

Participarea la Olimpiada de religie, faza națională, a fost pentru mine o primă experiență a unui astfel de concurs, presupunând o pregătire temeinică la care nu am renunțat. Prin prezența la această olimpiadă, am reușit să pun bazele unei credințe puternice în Dumnezeu și a unor principii de viață sănătoase și creștinești.

Pe lângă momentele unice, cu prilejul acestei olimpiade, am avut ocazia să cunosc tineri minunați cu aceleași principii ca și ale mele cu care am legat prietenii pe care sigur le voi avea pe viață. Oradea, orașul în care s-a organizat această fază a olimpiadei, mi s-a părut un oraș interesant, cu multe obiective turistice și locuri de agrement ce fascinează turiștii.

Totodată, participarea la această olimpiadă a presupus și atingerea unui nivel de performanță.

PRINTRE OLIMPICI

Pentru mine, atingerea acestei performanțe presupune excelarea într-un anumit domeniu de activitate, ajungând la cunoașterea vastă a noțiunilor și principiilor acestui domeniu.

Elev fruntaș Mădălin LUCACIU, X D

○ ALTFEL DE ȘCOALĂ

Săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!” a debutat la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” cu activități interesante, instructive, distractive, recreative și sportive. La prima oră, elevii din clasele a IX-a au participat la un curs de practică și consiliere în acordarea primului ajutor oferit, cu mult interes și pasiune, de către patru tineri voluntari din cadrul filialei județene Crucea Roșie, Alba. După o astfel de instruire, au urmat lectorate dedicate importanței lecturii (profesor Teodora Dăncilă și profesor Cosmina Mircea), siguranța pe internet (profesor Luminița Marian) și activități sportive (fotbal, volei pe nisip, gimnastică ritmică, alergare) sub îndrumarea doamnei profesoare Felicia Vancea.

Elevii din clasa a X-a A au executat antrenamente pentru activitatea de consiliere profesională, ce se va desfășura în zilele de 19 și 20 aprilie, pentru elevii din școlile gimnaziale care ne vor trece pragul. În aceeași ordine de idei, s-a înscris și antrenamentul la tir în poligonul colegiului, sub îndrumarea domnului plutonier adjutant Ioan Mihiu. Colegii din clasele a X-a B și C au participat la drumeții, sub genericul „Să cunoaștem natura”, (profesori Sanda Irimie, Maria Teglaș și Delia Stănilă), iar cei din clasele a X-a D și a X-a E la activități sportive, „Mens sana în corpore sano”.

Elevii claselor a XI-a au participat în această perioadă, la excursia de orientare și consiliere profesională, în vederea desăvârșirii opțiunii pentru admiterea în învățământul militar superior sau postliceal.

Cea de-a doua zi din cadrul programului a fost dedicată întâlnirilor cu elevii din clasele primare și gimnaziale în cadrul celor cinci ateliere: tradiții și consiliere, exerciții demonstrative, prezentarea exponatelor tehnice, a ținutei militare, a arma-

mentului și activitățile din poligonul colegiului unde elevii desfășoară o parte din orele de pregătire militară și antrenamentele la tir.

Conform programului stabilit, elevii claselor a IX-a au participat la activitatea de ecologizare din Cimitirul Eroilor Alba Iulia, în timp ce elevii claselor a XII-a, împreună cu profesorii diriginți, au desfășurat activități din domeniul comunicării eficiente, activități interactive pe grupe de lucru, încercându-se identificarea anumitor bariere în cadrul comunicării.

A treia zi, în cadrul activităților desfășurate pe ateliere, am primit vizita micuților de clasa pregătitoare de la Seminarul Teologic „Sfântul Simion Ștefan” din Alba Iulia și a elevilor de la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Rudolf Steiner” Hunedoara.

Elev fruntaș Cătălin BĂDICEL, X A

PE URMELE ISTORIEI

 omunismul este un termen care se poate referi la mai multe noțiuni legate între ele, dar diferite și, totuși, foarte contrastante sau chiar, după unii istorici, contradictorii.

Cenzura, pușcăria politică, lagărul de muncă siberian, crima politică, reprimarea libertăților individuale, controlul populației, toate au existat înainte de a fi folosite în regimul comunist.

Un mare număr de oameni, estimările ajungând la multe zeci de mii, au fost închiși din motive politice. Există mărturiile despre numeroase cazuri de abuzuri, asasinate sau torturi aplicate unui număr mare de oameni, în principal, în cazul oponentilor politici.

Sunt câteva aspecte istorice redescoperite de noi, elevii claselor a IX-a B și C, alături de doamnele dirigințe Dăncilă Teodora și Mureșan Simona, în săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!” prin excursia la fosta închisoare politică din Aiud.

Ne-am deplasat spre Aiud dimineața cu două microbuze și eram nerăbdători să vizităm închisoarea. Spre surprinderea noastră, am aflat de la preotul care ne-a fost ghid că pe locul fostei închisori s-a construit o mănăstire, în memoria robilor închisorii comuniste.

La început, am vizitat monumentul de la intrare, o bisericuță micuță, care avea o cruce mare, sprijinită pe altele mai mici, ceea ce simboliza credința dusă pe „durerea” martirilor din închisoare.

Preotul mănăstirii ne-a vorbit despre ororile la care au fost supuși deținuții, oameni din toate categoriile sociale: elevi, studenți, țărani, medici, ingineri, preoți, ofițeri, soldați, profesori și filosofi. Datorită durerii, terorii suportate și jertfei pentru patrie deținuții politici au fost numiți

martiri. Blocurile din jur au fost construite peste gropile în care au fost aruncate osemintele celor morți. Tot aici, la Aiud, a fost închis și părintele Arsenie Boca, unde a fost văzut făcând majoritatea minunilor (duminică era la slujbă în Hațeg, iar după terminare ajungea înapoi în penitenciar). După aceea, am făcut un tur al mănăstirii în construcție, văzând toate obiectivele care voiau să fie atinse: sub biserică vor fi un muzeu și o bibliotecă. Am aflat că noua biserică face parte dintr-un proiect amplu care implică multă muncă și dăruire.

Ne-am întors spre liceu, meditând asupra faptului că unii oameni și-au jertfit viața, apărând interesele naționale, oameni mari, precum Aurel Aldea, Ioan Arbore, Constantin Pantazi, amiralul Horia Măcellariu, Petre Țuțea. Acești oameni au fost cu totul împotriva regimului și au murit fiind împotriva lui.

Excursia a fost pentru mulți o lecție de viață, arătându-ne că trebuie să ne protejăm principiile și ideile și, mai ales, să ne iubim țara, crezând în Dumnezeu.

Elev Gabriel PANDURU, IX B

CU PAȘI HOTĂRĂȚI SPRE CARIERA MILITARĂ

Săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!” a fost prilejul cu care colectivul elevilor din clasele a XI-a au participat la excursia de consiliere și orientare profesională. Compania a fost însoțită de către maior Sirbu Sebastian, plutonier major Radu Adrian, plutonier adjutant Ioica Sorin și soldat Crăciun Maria.

În dimineața zilei de luni, ne-am îmbarcat cu emoție în autocare. Urma să vizităm Școala de Aplicație pentru Artilerie Terestră și Antiaeriană și Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, ambele situate în Sibiu. Am ajuns la amiază la Școala de Aplicație. Ne-a fost prezentată tehnica de artilerie, respectiv tunuri și o instalație de tip Gepara, care ne-a fost prezentată de către plutonier major Radu Adrian, sălile de curs și sala tradițiilor. Am plecat la Academia Forțelor Terestre unde ni s-au prezentat oferta educațională și dotările academiei. În ultimii ani, academia a fost renovată complet, dotată la cele mai înalte standarde, atrăgând fonduri de peste un milion și jumătate de euro. Academia participă în programul Erasmus +, prin intermediul căruia anual școlarizează studenți la academiile din străinătate. După vizita de la academie, ne-am deplasat la Pitești, la Școala de Maiștri Militari și Subofițeri „Basarab I”, unde am înnoptat. A doua zi am vizitat școala, amenajată la standarde înalte.

La Chitila am rămas pentru următoarele trei zile. În prima zi, am vizitat Academia Tehnică Militară unde ni s-a prezentat oferta educațională și dotările academiei, după care am vorbit cu foștii absolvenți ai colegiului nostru care s-au arătat foarte mulțumiți de alegerea făcută. Academia ne-a fost prezentată de student sergent Ioana Olelesniuc și student fruntaș Raluca Borș, absolventă a colegiului nostru. A doua zi dimineață, am vizitat Școala de Aplicație pentru Logistică și Intendență unde eram cazați și, după aceea, am pornit spre localitatea Bobocul, unde am vizitat Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene „Aurel Vlaicu”, prezentându-ni-se tehnica și dotările școlii. În ultima zi, în drum spre Alba Iulia am vizitat Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, unde ni s-a prezentat oferta de școlarizare și laboratoarele de specialitate.

Excursia a fost benefică, ajutându-ne pe noi, elevii, să ne definitivăm alegerile despre care aveam dubii, am fost lămuriți de toate aspectele, iar acum putem declara toți că știm exact unde vrem să continuăm studiile după absolvirea liceului. Foștii absolvenți ne-au dat un imbold și ne-au asigurat că nu avem de ce să ne temem și să ne urmăm visele.

Așteptăm cu nerăbdare să ajungem în academiile și să prezentăm noi următoarelor generații academiile în care ne vom forma ca militari de carieră.

Elev caporal Alexandru JALGOCZY, XI B

CONECTARE LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL EUROPEAN

ÎN perioada 1 – 7 mai 2016 am participat, alături de colega mea, doamna profesoară Maria Teglaș, la stagiul de formare Erasmus + „ICT as tool for intercultural and media education”, la Sesimbra, în Portugalia.

De-a lungul anilor, am absolvit mai multe cursuri în străinătate, unele prin programul european Comenius, altele nu, și pot să afirm că acesta a fost, de departe, unul dintre cele mai bine organizate și mai interesante cursuri.

Cele mai importante aspecte atinse de conținutul său sunt interculturalitatea și utilizarea noilor tehnologii și programe într-un proces de învățământ modern, recalibrat și redimensionat. În contextul realităților societății actuale, interculturalitatea și plurilingvismul sunt valori absolut necesare conviețuirii în armonie cu persoane care aparțin altor culturi și religii, toleranța fiind cuvântul de ordine într-o Europă care poartă amprenta unității în diversitate.

Programul stagiului a fost dens, încărcat, s-a lucrat intens pentru a experimenta și a pune în practică tot ceea ce am primit ca informație teoretică, însă, din fericire, acesta a fost agrementat cu vizite la diferite instituții de formare și de învățământ sau cu vizite la obiective turistice dintre cele mai renumite, cum ar fi Cabo da Roca – punctul cel mai vestic al Europei, Sintra – una dintre cele mai renumite și elegante stațiuni de talasoterapie sau spectacolul de la Club de Fado, unde am ascultat muzică tradițională portugheză – fado și am urmărit dansuri specifice.

Acest stagiu a fost pentru mine o extraordinară experiență de învățare a unor noi instrumente de lucru, dar, în egală măsură, și o experiență culturală, ținând cont că am luat contact pentru prima dată cu limba și cultura portugheză de care am rămas profund impresionată. Acest curs mi-a

propus, de asemenea, și o experiență lingvistică pentru că mi-a dat șansa de a-mi exersa competențele de exprimare în limba engleză, dar mi-a oferit și ocazia de a face cunoștință cu o limbă baltică, total necunoscută mie, limba letonă, pe care colegile noastre de curs o vorbeau.

În concluzie, pot afirma că acest stagiu mi-a oferit șansa de a mă reconecta la procesul de modernizare a învățământului european și de a mă îmbogăți cultural și european.

Profesor Carmen Cecilia ROMAN

„MICA ROMĂ” – CAPITALA MATEMATICII PENTRU O ZI

Sâmbătă, 6 mai 2016, la Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj s-a desfășurat cea de a VII-a ediție a Concursului Județean de Matematică „Mircea Ganga”, aflat sub patronajul Asociației „Astra”, Despărțământul „Timotei Cipariu” și al Consiliului Județean Alba.

Organizat în memoria celebrului autor de manuale, concursul a reunit elevi de la cele mai prestigioase licee din județ și s-a bucurat de prezența, în Comisia științifică de elaborare a subiectelor, a profesorului universitar dr. Dumitru Acu – Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, Președinte Astra, profesorului Mircea Trifu – Secretar General al Societății de Științe Matematice din România.

Ca și în anii precedenți, și anul acesta, gazdele au fost „la înălțime” nu numai prin organizarea impecabilă, subiectele interesante, alese cu grijă, ci și prin generozitatea premiilor oferite participanților, care pe lângă diplome, medalii și cupe, au mai câștigat: tablete grafice, sisteme audio, SSD-uri, multifuncționale, căști, baterii externe, stick-uri, cărți, tricouri.

Toți cei 11 elevi participanți ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” au obținut premii sau mențiuni, astfel: Bodea Nicolae – IX C, premiul II; Avram Sorin – IX A, mențiunea 1; Gruescu Cosmin – IX A, mențiune; Mihăescu Răzvan – IX B, mențiune; Lodroman Cătălin – X D, mențiune; Lupu Marcela – X A, mențiune; Guțiu Dan – XI D, mențiune; Cerghit Cristian – XII C, premiul I; Crețu Cosmin – XII B, premiul II; Pavel Aurora – XII C, mențiunea 1; Bria Simion – XII E, mențiunea 3.

Felicitări elevilor pentru rezultate, mulțumiri organizatorilor pentru efortul depus!

Profesor Anamaria FUIA

DIN NOU PE CEA MAI ÎNALTĂ TREAPTĂ A PODIUMULUI LA CONCURSUL NAȚIONAL „CULTURĂ ȘI CIVILIZAȚIE ÎN ROMÂNIA”

ÎN perioada 27-30 mai 2016, la Suceava, s-a desfășurat etapa națională a Concursului Național „Cultură și civilizație în România”. Și în acest an, echipajul colegiului militar albaulian constituit din eleva plutonier Aurora Pavel, elev caporal Raul-Sebastian Traica și elev fruntaș Sorin-Ionuț Avram, au reprezentat județul Alba la faza națională.

Concursul a constat într-o probă teoretică, prezentarea portofoliului și a proiectului de conservare a tradițiilor și obiceiurilor studiate și o probă practică. La proba teoretică a fost prezentată lucrarea „Cut, file de monografie” având ca subiect istoria localității Cut, portul popular, tradițiile și obiceiurile păstrate cu sfințenie pe aceste meleaguri. Apoi, prin proiectul de conservare, s-a urmărit promovarea pe plan național și internațional a tradițiilor locale și dezvoltarea turismului în zonă. La proba practică, elevii militari au prezentat o scenetă inspirată din istoria și tradițiile comunei Cut, reușind să prezinte, într-un mod original, elemente de istorie locală, date despre personalitățile comunei, obiceiurile specifice, portul popular. Toate au fost susținute folosind particularitățile de limbaj ale cutenilor. Prestația elevilor în uniformă a fost aplaudată la scenă deschisă de către spectatori, dar și de către juriul care a acordat echipajului militar 97,5 puncte.

Pentru Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” acesta este cel de-al treilea Premiu I obținut la faza națională a acestui concurs. Coordonați de către doamnele profesoare

Paraschiva Fărcaș și Simina Dura, elevii în uniformă dovedesc interes și preocupare pentru păstrarea tradițiilor locale și promovarea lor, ori de câte ori apare prilejul. Tradițiile și obiceiurile județului Alba au fost prezentate atât peste hotarele județului, la diferite concursuri și proiecte naționale, cât și peste hotarele României, în cadrul proiectelor școlare Comenius derulate în ultimii ani. Elevii colegiului militar albaulian au devenit ambasadori ai tradițiilor populare românești.

Elev plutonier Aurora PAVEL, XII C

SPARTACHIADA COLEGIILOR MILITARE

Prin definiție, competiția sportivă „Spartachiada” promovează activitățile fizice și cultivă spiritul competitiv prin intermediul diferitelor discipline sportive. Este un eveniment sportiv ce presupune o pregătire intensă, zile întregi de antrenamente, un joc de performanță în care îți poți depăși propriile limite, punându-ți în valoare cele mai bune calități pentru a fi cel mai bun.

Cu alte cuvinte, viața fără sport nu ar trebui să existe „Mens sana in corpore sano”, sportul fiind un stil de viață prin intermediul căruia îți dezvolti o personalitate puternică și o gândire flexibilă. Dar „Spartachiada” nu înseamnă doar sport, doar competiții sportive unde există un învingător și un învins, e mult mai mult decât atât. Aceasta înseamnă emoție, cunoaștere de sine și a adversarului, prietenie, un loc unde îți faci cele mai frumoase amintiri pe care nu o să le uiți niciodată, un loc unde înțelegi cu adevărat noțiunea de coechipier, un loc unde poți fi tu însuși.

Experiența trăită la ediția din acest an, organizată la Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare”, Câmpulung Moldovenesc, a fost nemaipomenită. Am legat multe prietenii, am schimbat păreri și impresii, am trăit cele mai frumoase momente, am jucat și am luptat fiecare pentru a obține locul I, dar cel mai important a fost că, din adversari de pe terenul de sport, am devenit adevărați prieteni.

La fiecare probă, la fiecare joc de echipă s-a văzut pe fața fiecărui sportiv mândria de a fi reprezentantul liceului din care provine, dorința de a-l înscrie pe cel mai bun loc, devotamentul și dăruirea pentru ceea ce face, iar din partea galeriei a fost susținerea, strigându-și aplaudându-și preferații. În timp ce sportivii luptau pentru a obține cât mai multe puncte, galeriile făceau un

duet impresionant din cele mai frumoase încurajări, creându-se astfel o atmosferă care nu poate fi descrisă în cuvinte.

Deși am obținut locul III, nu am luat această competiție ca pe un eșec, ci ca pe o experiență din care am învățat să punem mai mult preț pe antrenamente, să ascultăm de antrenori și, întotdeauna, indiferent de situație, să avem o gândire pozitivă.

Această experiență, pentru mine fiind prima de acest gen, a fost extraordinară. Am învățat că, pentru a fi bun, este nevoie de efort și sacrificiu, de colaborare și devotament. Numai așa putem dobândi mulțumirea suflătoare.

„Spartachiada” – o experiență de neuitat, pe care aș repeta-o la nesfârșit.

Elev caporal Andreea Ioana MOISA, X E

PENTATLONUL, O COMPETIȚIE DE NEUITAT

Atletismul ca sport a apărut de foarte mult timp. Încă din cele mai vechi timpuri, de la originea omului pe acest pământ, oamenii foloseau exercițiile atletice pentru a supraviețui. Ei trebuiau să alerge rapid sau să fugărească un animal până ce acesta era răpus pentru că obosea, să arunce cu diverse obiecte pentru a vâna sau să sară peste diferite obstacole pentru a-și asigura hrana de zi cu zi. De la aceste îndeletniciri ale omului, omeniirea a făcut un pas enorm pentru a folosi aceste însușiri deosebite ale oamenilor în competiții sportive. Dincolo de latura militară a folosirii exercițiilor ca un mijloc de pregătire, demonstrarea superiorității fizice prin întreceri sportive era un mod de existență. Atletismul la greci era considerat „regele sporturilor”, deși nu există niciun document pentru această afirmație. Probabil că asemănau Jocurile Olimpice cu prima și singura probă, alergarea pe distanța de „o stadie” adică 192,27 m.

Începând cu cea de-a XVIII-a ediție din anul 708 î.e.n. când s-a produs o reformă în programul de desfășurare a Jocurilor Olimpice, s-a lărgit programul de desfășurare, incluzând și luptele și pentatlonul. Pentatlonul la greci era format din întreceri la mai multe probe și anume: alergarea de viteză sau pe distanța de un stadiu (192,27m), săritura în lungime, aruncarea discului, aruncarea suliței și luptele în doi. Pentatlonul la greci era considerat, datorită complexității și al caracterului multilateral a deprinderilor motrice folosite, ansamblu al tuturor întrecerilor și se bucura de o apreciere generală. Aristotel, marele filozof al Greciei, făcea următoarea remarcă față de pentatlon: „Cine are picioare sprintene și rezistente este alergător. Cine are putere să-l strângă pe adversar este luptător, cine știe să dea lovituri puternice adversarului este pugilist, iar cine e în stare să le îmbine pe amândo-

uă este pancratist. Cine este însă maestru în toate concurează la pentatlon”. Mitologia ne spune că întemeietorul pentatlonului ar fi fost Iason, conducătorul argonauților, care a organizat o competiție a celor mai înzestrați sportivi care a reunit la start cel mai bun aruncător, cel mai rapid alergător și cel mai bun luptător. Competiția a fost câștigată de Peleus, viitorul tată a lui Ahile. Pentatlon înseamnă în traducere liberă „cinci lupte”.

Cine nu a participat vreodată la o asemenea competiție sau cine nu a pregătit un echipaj nu știe ce înseamnă o asemenea competiție. Sunt cinci încălziri sau pregătiri a organismului pentru efortul maxim, sunt cinci probe care solicită organismul la mult efort fizic și psihic, care se desfășoară una după alta pentru a participa cu maxim

a 3 – 4 ore. Competiția se încheie cu alergare de rezistență pe distanța de 800 m unde cei mai muncitori sportivi, cei mai rezistenți la efort fizic fac diferența de valoare.

Spre deosebire de pentatlonul antic, pentatlonul școlar cuprinde cinci probe din atletism: alergare de viteză pe distanța de 60 m, săritura în lungime cu elan, aruncarea mingii de oină la distanță, aruncarea greutății și, în final, alergarea de rezistență pe 800 m. Pentatlonul școlar a fost introdus de Ministerul Educației Naționale în cadrul competiției Olimpiada Națională a Sportului Școlar din anul 2012-2013 și prima finală s-a ținut la Iași. Competiția se organizează cu faze locale, județene, zonale și finale. La concurs, participă o echipă formată din cinci sportivi din aceeași unitate școlară, care se întrec individual la cele cinci probe și unde, în urma rezultatului obținut la fiecare probă, se acordă un anumit punctaj. Punctajele de la fiecare sportiv se cumulează, mai puțin ultima performanță a unui sportiv de la fiecare probă și se face punctajul final. De aceea, echipajul trebuie să fie bine selecționat, să fie echilibrat în performanțe, să aibă o pregătire fizică foarte bună, să fie rapid în deplasare, să aibă forță de aruncare, o tehnică foarte bună de desprindere și aruncare a mingii, dar, în același timp, să fie și rezistent la alergare, deci să fie un echipaj armonios. Nu degeaba, la prima ediție a pentatlonului de la Iași (unde se desfășura faza finală), o profesoară la festivitatea de premiere a afirmat că „Armata României se mândrește cu asemenea sportivi”.

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a participat la fiecare ediție a acestei competiții alături de cele mai bune licee cu program sportiv din țară și de Colegiul Național Militar „Dimitrie Cantemir” din Breaza.

Cea mai bună participare am avut-o în anul 2013 când am ocupat locul II pe țară. Nici la cele-

alte competiții nu ne-am făcut de rușine; în 2014 am ocupat locul IV la un punct față de locul III, în 2015 am ocupat locul V și, în acest an, 2016, locul IV. La fiecare fază zonală sau finală am întâlnit echipe bune și foarte bune de la licee sportive din țară (Deva, Baia Mare, Timișoara, Iași, Constanța, București) pe care am reușit să le învingem. Este greu de înțeles cum un colegiu militar poate să învingă un liceu sportiv din țară. Răspunsul este simplu: în liceul militar pregătirea sportivilor este multilaterală; aici acordăm o atenție sporită dezvoltării echilibrate a calităților motrice, aici se face educație fizică în adevăratul sens al termenului. La individual am obținut rezultate frumoase: locul V, VI, VII la prima ediție, unde elevii Buricea Gabriel, Taloș Alexandru și Chirlejan Sergiu s-au remarcat între cei 40 de competitori. La ediția a II-a și a III-a, elevul Hojda Bogdan; la ultima ediție, cea de la Cluj-Napoca, toți membrii echipei începând cu elevii Copoeru Cosmin, Burlică Liviu, Hojda Bogdan, Curticăpean Flavius și Dascălu Andrei s-au remarcat, trecând de 400 de puncte. Cel mai bun sportiv a fost elevul Copoeru Cosmin care a și făcut un record de puncte colegiului nostru, de 484 puncte.

Felicitări tuturor și sper ca în academiile militare să continue performanța sportivă obținută în liceu. A fost o echipă bine sudată, dornică de afirmare, o echipă cu un potențial foarte bun dovedit în competiție. Așa cum marilor învingători din cadrul Jocurilor Olimpice li se aduceau elogiile și victoria lor era cântată în ode olimpice, așa rezultatele frumoase obținute de sportivii pe care am avut ocazia să-i pregătesc le voi păstra în suflet, iar amintirea lor va fi veșnică și de povestit elevilor mai mici.

Profesor Iancu SECĂREANU

ELEVI OLIMPICI ȘI PROFESORI PREMIATI DE MUNICIPALITATE

Pentru tot ceea ce faci, în fiecare zi, la școală și în afara ei, Alba Iulia este mândră de tine, îți mulțumește și îți oferă prezenta diplomă pentru rezultate excepționale la învățătură. Pentru că ești un model atât în școală, cât și pentru generația ta, avem nevoie de oameni ca tine, pentru că doar așa putem avea viitorul pe care ni-l dorim” scrie pe diplomele acordate elevilor olimpici.

Printre cei 65 de elevi și cadre didactice care au fost premiați de municipalitate s-au numărat și elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, astfel: eleva caporal Alexandra Maier (premiul III la olimpiada de limba spaniolă), elevul fruntaș Laurențiu Lungu (mențiune la limba italiană), eleva fruntaș Iuliana Țurcă (mențiune la limba franceză, sub îndrumarea doamnei profesoare Lucia Lupu), eleva caporal Grecu Teodora (mențiune de onoare disciplina fizică, sub îndrumarea doamnei profesoare Dorina Filipescu), eleva caporal Ioana Argatu (premiul III la religie) și elevul fruntaș Cristian Faur (mențiune la religie, îndrumați de profesorul Ioan Nistor).

Alături de olimpici au fost premiați elevii și cadrele didactice ce au obținut premiu I la Concursul național „Cultură și civilizație în România”: eleva plutonier Aurora Pavel, elevul caporal Raul – Sebastian Traica, elevul fruntaș Sorin-Ionuț Avram, profesor Paraschiva Fărcaș și profesor Simina Dura.

Festivitatea a avut loc la Muzeul Principia din Piața Cetății, miercuri 1 Iunie 2016. Felicitări!

Profesor Paraschiva FĂRCAȘ

DEVENIND NOSTALGICI

Timpul este cel mai mare dușman al nostru! El nu se oprește; indiferent ce am face și oricât de mult ne-am dori să-l controlăm, el jonglează cu trăirile noastre, transformându-le în amintiri.

Ajunși în postura elevilor absolvenți, privim cu nostalgie în trecut.. Au trecut pe lângă noi atât de multe momente și am trăit atât de multe emoții care au contribuit la formarea și conturarea personalității fiecăruia dintre noi.

Totul a început de la ideea care s-a materializat în fapte concrete și a devenit pas cu pas realitate. Cu pași timizi, am început o nouă etapă – liceul, niciunul dintre noi nu știa ce avea să urmeze, ce avea să trăiască sau să experimenteze. Clasa a IX-a a fost timidă, ne-am adaptat la un nou colectiv și am încercat să demonstrăm că putem. Clasele a X-a și a XI-a au trecut destul de repede, fiindcă momentele pe care le-am trăit au fost momente și oameni dragi nouă, elevilor din Plutonul 1: concursul „Instrucție cu cântec”, concursul de majorete, profesori care deveniseră pentru noi părinți spirituali, doamna dirigintă pe care am învățat să o respectăm, să o admirăm pentru bunătatea și înțelegerea de care dădea dovadă, epoletii galben – aurii care se plimbau prin fața colegilor din anii mai mici și ne priveau ca pe niște persoane mature – caporali, cadre militare de la companie. În schimb, clasa a XII-a a fost apogeul relației cu profesorii, cu diriginta, al relațiilor de prietenie și camaraderie. Toate acestea au făcut ca ultimul an al muncii și al trudei pentru a ajunge acolo unde simțim că ne este locul, să pară mai ușor, ne-a învățat să ne ajutăm unul pe celălalt și să fim unul pentru toți și toți pentru unul.

Așadar, în urma parcurgerii liceului militar, nu ne-am ales numai cu o tolba

plină de carte și cunoștințe, ci și cu un amalgam plin de stări și sentimente: de la tristețe la bucurie, de la plâns la zâmbet, de la dezamăgire la speranță, de la individualism la camaraderie.

*Elev plutonier Oana Iulia IANCULESCU
Elev plutonier Diana TIMIȘ, XII A*

Colegiul militar, ultima oră de dirigiență

clasa a XII-a B

Vineri, 3 iunie 2016

Absolvent:

Am fost admis în colegiu. Fericire, bucurie, m-am simțit cel mai bun. Eram the best!!! Mi se deschidea în față o lume plină de necunoscut, simțeam că sunt matur, pe cont propriu, dar, ulterior, am constatat că lucrurile nu stau chiar așa. E greu să fii matur, să-ți asumi responsabilități.

După patru ani sunt absolvent. Am reușit!

A fost prima luptă câștigată ca militar.

Cu ce rămân? Cu amintiri, multe amintiri despre colegi și profesori, despre prietenii care vor dăinui. Există un spirit de LM- ist pe care nimeni nu-l poate înțelege.

Rămân cu amintirea orelor de mate, care-mi dădeau fiori, dar și cu bucuria „of, am scăpat, nu sunt corigent.” Rămân cu amintirea primului fior al dragostei, al primului sărut furat, dar și cu disperarea și dezamăgirea primei despărțiri, cu amintirea poveștilor din dormitor până noaptea târziu. Rămân cu amintirea concursurilor sportive, a olimpiadelor, a proiectelor în care m-am implicat, rămân cu multe, multe amintiri.

O primă perioadă a trecut și am crezut că a fost cel mai greu, însă greul de-abia acum începe. Viața mă ia în brațe, dar sper să nu mă strângă prea tare.

Viitorul aparține celor care cred în frumusețea viselor lor, viitorul ni-l clădim singuri, depinde de noi dacă va fi bine sau nu, depinde de partenerul de drum, de alegerile pe care le facem.

Profesor diriginte:

Eu cred că sunteți pregătiți să vă descurcați singuri pentru că așa v-am format: puternici, luptători, încrezători în forțele proprii.

▶▶ Continuare în pag. 82

O radiografie a celor patru ani?

Am pornit la drum cu o clasă de copii frumoși, inteligenți, timizi, dornici să devină ofițeri ai Armatei Române. Împreună am reușit să ne reinventăm, să fim increzători, verticali, să ne expunem părerile, ideile, să argumentăm, să devenim maturi, să rămânem demni, să fim oameni!

Ce văd în fața mea acum? Văd domnișoare elegante, rafinate, care au învățat să aibă pretenții de la ele și de la cei din jur, văd bărbații, care parcă mai ieri erau niște băieți timizi și speriați, astăzi însă și-au „oțelit” brațul în cadrul orelor de pregătire fizică. Din acest motiv, dialogul nostru în acest an a fost altul.

Am avut încredere în voi și nu ne-ați înșelat. Este important să știi când „copilașul” este pregătit și poți să-i dai drumul pentru că știi că o să fie bine. Chiar dacă pe parcursul celor patru ani ne-am mai certat, a fost o ceartă prietenească.

V-am urmărit din umbră și n-am reacționat la toate progresele care fac parte din viața de adolescent și care, de fapt, îl pregătesc pentru viață. V-am lăsat să evoluți, să vă dezvoltați personalitatea, să vă păstrați eul.

Vă doresc din suflet multă sănătate tuturor, realizări personale și profesionale și să ne amintim cu drag unii de alții.

Peste zece ani, când deschidem „capsula timpului”, tot ce v-ați propus să vi se fi îndeplinit!

*Cu drag,
diriga, Adela Tudor*

EPILOG

Suntem la finalul uneia dintre cele mai frumoase etape ale adolescenței noastre: liceul. Au fost patru ani frumoși, dar și dificili în același timp, în care am legat prietenii pe viață și unde colegii de clasă de la simpli cunoscuți au devenit cea de-a doua familie.

Parcă doar ieri am intrat stingheri pe poarta liceului neștiind ce ne aștepta, am încălțat bocancii și am îmbrăcat uniforma militară cu un entuziasm copilăresc. Pe parcurs, am învățat adevărata esență a liceului atât de la colegii mai mari, dar, mai ales, de la cadrele militare și profesorii care ne-au susținut și ne-au îndrumat zi de zi.

Aparenta severitate de la început s-a dovedit a fi benefică, fiind îmbinată cu lecții de viață, lucru care ne-a dat încredere în dascăli, ajungând să punem mare preț pe adevăratele valori ale cunoașterii.

Am cunoscut ce înseamnă atât fericirea, cât și dezamăgirea, reușita, cât și eșecul care, coroborate, au fructificat în noi dorința de a ne atinge potențialul maxim.

Cele mai lăuntrice idealuri ale noastre sunt pe punctul de a prinde contur, iar acum, privim cu încredere spre viitor, cu speranța că vom ajunge ingineri, piloți, meteorologi, infanteriști, într-un cuvânt militarii de care țara are nevoie.

Acum, la sfârșit, efemeritatea vieții își spune cuvântul, fiind nevoiți să lăsăm în urmă copilăria, adolescența și să pășim cu pași înceți, dar siguri către maturitate.

Elev sergent Daria FELECAN

Elev sergent Alexandra BURZ, XII C

GÂNDURI DE ABSOLVENT

Parcă ieri a fost 15 septembrie 2012, ziua când am pășit timid, 24 de tineri cu caractere diferite, cu sufletul îngreunat din cauza despărțirii de familie, prieteni și casă, dar, totodată, curioși și dornici să descoperim tainele cunoașterii și ale instrucției militare.

Iată-ne acum, la final, 20 de sufletele, personalități și caractere puternice. Fiecare dintre noi am avut momente când simțeam că ne fuge pământul de sub picioare și că nimic nu e așa cum trebuie să fie, însă totdeauna am dat dovadă de ambiție și perseverență și astfel, am putut trece peste toate obstacolele.

Privim cu nostalgie băncile în care am învățat și realizăm că a fost dificil, că limitele noastre au fost încercate la maxim. Cu toate acestea, noi, am fost răbdători, competitivi cu noi înșine și am dat tot ce a fost mai bun din noi.

Ne-am construit amintiri frumoase și clipe de neuitat care ne vor urmări de-a lungul vieții. De asemenea, am legat prietenii care, cu siguranță, nu se vor destrăma în timp, pentru că sunt puternice. Profesorii și cadrele militare ne-au acordat sprijinul în acești ani atât pe plan școlar, cât și pe plan moral, modelând caractere și ajutându-ne să ne conturăm visele cu care am pornit pe acest drum al carierei militare.

Acum, la răscrucea dintre adolescență și maturitate, plecăm fiecare pe un alt drum, cu speranța că ne vom revedea, cu satisfacția reușitei la bacalaureat și admitere, iar instituția care ne-a format, va rămâne mereu în ochii noștri, ai absolvenților, matca în care ne-am format ca oameni.

Elev sergent Letisia SCÂNTEIE, XII D

OPREȘTE, DOAMNE, TIMPUL...

E incredibil cât de repede se scurge timpul, iar cei patru ani, care am crezut că vor dura o eternitate, au încheiat acum cea mai frumoasă etapă din viața noastră. Închidem ochii, și, pentru o clipă, pătrundem în atmosfera primului an de liceu militar: timizi, stângaci, inocenți.

Acum, la final, privim cu nerăbdare spre viitor, spre viața care ne așteaptă, dar și spre trecut, spre momentele trăite alături de cei ce ne-au oferit un zâmbet, o informație sau o lecție de viață. Acest liceu ne-a ajutat să ne însușim cunoștințele și să ne formăm deprinderile specifice unui viitor militar, lucruri care pentru alții par detalii fără importanță, dar pentru noi devin un mod de viață. Pe lângă asta, am învățat să punem accent pe ceea ce este cu adevărat important: oameni, respect,

onoare, toleranță, egalitate, competitivitate.

E adevărat că au fost momente dificile, dar au avut rolul lor, acela de a ne face mai puternici, de a ne pregăti pentru viață, de a dezvolta în noi spiritul de luptători pentru a putea înfrunța greutățile și obstacolele vieții. Am avut parte de momente frumoase care ne-au ajutat să pară totul mai ușor, de care ne vom aminti cu drag în clipele de nostalgie; cred cu tărie că prietenii construite aici sunt cele adevărate, că împreună am devenit oamenii de astăzi și de mâine.

Regretăm că acele ceasornicului nu bat în sens invers, apropiindu-ne de sfârșitul acestei minunate perioade din viața noastră și le mulțumim tuturor celor care ne-au pregătit din punct de vedere didactic și militar, cu răbdare, cu dăruire, cu încredere în forțele noastre.

Elev sergent Claudia TERTERIANU, XII E

PORTRET DE ABSOLVENT

Septembrie, 2012. Început de an școlar, începutul unei perioade noi în cariera mea didactică, început de drum pentru o nouă generație de elevi. Mă îndreptam cu pași ușori spre sala de clasă, clasa a IX-a C. Apăs clanța ușii și trec pragul. „Clasă, drepți!” Vocea care dăduse comanda a sunat cumva straniu, o voce feminină, dar puternică, hotărâtă, având totuși un aer matern. Privirile mi s-au oprit asupra ei, asupra ținutei drepte și asupra cozii împletite peste umărul stâng, ajungând aproape de brâu, „...raportează șeful clasei, eleva Pavel”.

Așa am cunoscut-o pe absolventa Pavel Aurora. Au trecut patru ani... patru ani ca patru clipe. Patru ani în care Aurora a fost un adevărat lider, nu doar pentru elevii plutonului III, cât pentru elevii companiei a IV-a. Cuvintele sunt prea puține pentru a creiona în câteva rânduri activitatea și evoluția elevei Pavel Aurora.

A participat cu rezultate la Olimpiadele de Fizică și Matematică, concursul „Cultură și civilizație”, a îndeplinit timp de doi ani funcția de președinte al Consiliului Școlar al Elevilor, poziție de pe care a intermediat dialogul între conducerea colegiului și elevi. Odată cu trecerea anilor, a devenit un model pentru elevii mai mici, a consiliat elevii din anul I, făcându-i să treacă mai ușor peste rigurile impuse de viața într-o instituție de tip militar. I-am admirat tenacitatea și puterea de muncă – o problemă al cărei rezultat, dacă nu îl obținea corect, era reluată de câte ori era nevoie, până la rezolvare.

Pentru tot ce a reprezentat Aurora Pavel, pentru mine personal, țin să-i mulțumesc și să îi doresc o carieră așa cum își dorește ea. Succes!

Profesor Sanda IRIMIE

COMPORTAMENTUL ADAPTATIV AL ABSOLVENTILOR DIN COLEGIUL MILITAR

ÎN cadrul desfășurării activităților de instruire și formare a elevilor, am considerat că pentru îndeplinirea misiunii de formare a viitoarelor cadre militare trebuie avute în vedere două aspecte principale, și anume: integrarea elevilor în sistemul militar și asimilarea informațiilor la nivel cognitiv. Aceștia sunt termenii constitutivi, inseparabili ai adaptării, astfel încât apare necesitatea ca, în planul educațional, măsurile ce se iau să vizeze crearea condițiilor pentru ca ambele procese să se desfășoare în modalități optime. Principalul meu obiectiv a fost realizarea unei acomodări psihice și fizice a elevilor, care să creeze premisele pentru manifestarea activă a elevului și adaptarea acestuia la regulamentele și cerințele vieții cazone.

Pe parcursul celor patru ani de activitate dedicați promoției „Andrei Mureșanu 200” am ținut cont atât de efortul fizic intens și de durată, cât și de efortul intelectual, uneori dificil, dar necesar întăririi psihice a elevilor. Rezistența în fața efortului duce la creșterea responsabilităților, la întreținerea unei atmosfere optimiste, de încredere în forțele proprii și la coeziunea subunității.

Încercând să răspund la întrebarea dacă există sau nu același ritm optim de adaptare pentru toți elevii, am descoperit că la nivelul subunității se poate vorbi despre o diversitate în unitate, fiecare elev recurgând la propriul său mod de adaptare la cerințele colegiului militar.

Un obiectiv important pe care l-am urmărit a fost acela al armonizării relațiilor ce se stabilesc între elevi, precum și între elevi și cadre militare. Am format o echipă sau chiar mai mult, o familie.

Treptat, elevii au înțeles răspunderea morală ca atitudine și sentiment, ca relație interumană, ca obligație și cerință ce trebuie manifestată în orice sector de activitate. Am dorit ca fiecare elev absolvent care a făcut parte din compania a IV-a să-și cucerească onoarea și să și-o mențină numai prin muncă conștiincioasă, prin autodepășire, să-și dovedească, ori de câte ori se impune, calitățile de conducători și luptători pe care și le-au format în decursul celor patru ani. Implicarea elevilor în activitățile colegiului a fost una intensă, contribuind la obținerea unor rezultate bune și foarte bune atât în cadrul procesului de învățare și instruire, cât și în cadrul activităților culturale și sportive.

Îmi doresc ca toți elevii pe care eu i-am format să fie modele de comportament etic, exemple de curaj, stăpânire de sine, perseverență și să demonstreze că în cei patru ani de liceu militar au dobândit capacitatea de a acționa într-un mod obiectiv, realist și cumpătat în momentele dificile.

Maior Gabriel BUTUZA
Comandantul Companiei IV elevi

ÎN AVENTURA CUNOAȘTERII

S-a sfârșit un an școlar pentru toți elevii, dar, mai ales, pentru noi, elevii claselor a IX-a, care am pășit cu emoție într-un nou ciclu școlar. Pot spune, din perspectiva unui elev al Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” că primul an a fost greu, dar, după tot efortul depus, se văd și rezultatele. Am deprins abilități în ceea ce privește ordinea și disciplina, am aprofundat și cultivat în noi dorința de a fi mai buni în obținerea unor rezultate școlare bune și foarte bune, cât și în vederea practicării unui sport sau a unor activități culturale artistice. Aici, în colegiul militar, am descoperit exigența benefică nouă, ordinea, rigoarea, spiritul camaraderesc, aspecte ce diferențiază modul nostru de viață și educația de cele cu care eram obișnuiți în școala generală. Ne dedicăm în fiecare zi cea mai mare parte a timpului studiului individual, având ca scop pregătirea noastră pentru examenele ce vor urma. Cadrele didactice și militare sunt mentori ai formării noastre.

Pe lângă studiul intens și ordinea cu care decurg activitățile zilnice, noi putem să socializăm cu elevii din alte zone și regiuni ale țării. Sunt diferențe mari între noi: de la oraș, la municipiu, de la mediul rural, la mediul urban, din sudul în nordul țării sau în inima Ardealului, fiecare cu temperamentul său, cu personalitatea sa, dar am ajuns să fim o colectivitate, o echipă, o familie. Conviețuim, ne facem farse, ne ajutăm, ne susținem, învățăm, râdem. Foarte multe momente frumoase ce ne-au rămas întipărite în minte surprind și ne sprijină mereu. Nu îmi pot imagina cum ar arăta viața mea într-un liceu civil! Fără prietenii mei, colegii de clasă, colegii de cameră, profesorii, toți cei care pun aici în funcțiune un adevărat colegiu, care creează nu

doar oameni bine pregătiți intelectual, dar și oameni pregătiți pentru viață.

Pot spune că acest liceu mi-a schimbat foarte mult caracterul, m-a șlefuit, m-a făcut să întâlnesc oameni minunați și, cu siguranță, dacă aș fi din nou în clasa a VIII-a, alegerea mea ar fi tot Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”.

Elev Răzvan MIHĂESCU, IX B

RECUNOAȘTEREA PERFORMANȚEI

Pentru al doilea an consecutiv, conducerea Statului Major al Forțelor Terestre, prin persoana domnului general – maior Dumitru Scarlat, a organizat o festivitate de premiere a elevilor și profesorilor din colegiile militare care au obținut rezultate meritorii la olimpiadele naționale pe discipline în anul școlar 2015-2016.

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a fost reprezentat de trei profesori și opt elevi care au obținut premii și mențiuni la disciplinele fizică, limba franceză, limba italiană, limba spaniolă și religie. Este vorba despre eleva Teodora Grecu, care a obținut mențiune de onoare la fizică, fiind coordonată de doamna profesor Dorina Filipescu, eleva Iuliana Țurcă – mențiune la limba franceză, coordonată de profesor Lucia Lupu, elevul Lungu Valentin – premiu special la limba italiană, eleva Maier Alexandra, premiul III la limba spaniolă, iar la olimpiada de religie, eleva Argatu Ioana a obținut premiul III, elevul Faur Cristian, mențiune, iar elevii Șerban Raluca și Costea Mircea, premii speciale. Aceste rezultate s-au dobândit prin muncă, efort

și dăruire pe parcursul întregului an școlar curent, olimpiadele pe discipline reprezentând cea mai înaltă competiție științifică din sistemul nostru de învățământ. Tocmai de aceea, elevii și profesorii deopotrivă au apreciat cinstea și onoarea de a fi invitați și răsplătiți prin diplome și distincții, dar și prin cuvintele alese de recunoștință și apreciere ale domnului general – maior Dumitru Scarlat, alături de reprezentații învățământului militar preuniversitar din cadrul Statului Major al Forțelor Terestre.

Festivitatea de premiere a avut loc la sediul Statului Major al Forțelor Terestre, în luna mai a acestui an școlar și s-a dorit a fi o încununare a eforturilor și strădaniilor celor ce promovează performanța și obțin excelența în învățământul militar românesc.

Și de această dată, performanța obținută de elevii și profesorii colegiilor militare a fost apreciată în mod deosebit de către eșaloanele superioare, semn că învățământul militar românesc este unul de elită.

Profesor Dorina FILIPESCU

DE VORBĂ CU MINE, ÎN VERSURI

Festivitatea dedicată recompensării elevilor cu rezultate foarte bune desfășurată miercuri, 22 iunie, a debutat cu un moment ce a marcat apariția volumului de versuri „De vorbă cu mine” al absolventului Cosmin-Emanuel Crețu. Despre poezia elevului a vorbit domnul comandant, colonel Marcel Domșa, ca fiind o poezie recviem, deosebit de profundă, cu o temă filosofică interesantă și surprinzător de matură pentru vârsta poetului.

Profesor diriginte, doamna Adela Tudor, a spus câteva cuvinte despre activitatea poetică a elevului plutonier major Cosmin Crețu: „Poezia apare când emoția și-a găsit gândul și gândul și-a descoperit cuvintele. Aș începe cu un citat al autorului: «Poezia mea nu a transmis niciodată sentimentele mele, ci a stârnit în cititor sentimentele lui.»

Într-adevăr, citind aceste gânduri, m-am regăsit într-o aventură anamnetică, în perioada copilăriei, a adolescenței și apoi a maturității. În cartea de față, autorul face o trecere de la perioada ludică, în poezia Introspecție a florii de iris, la adolescență, o vârstă enigmatică, o vârstă antipatică, în poezia Alfabetizare: «Așa de confuz/ În jur e neantul/ și-i totul difuz.»

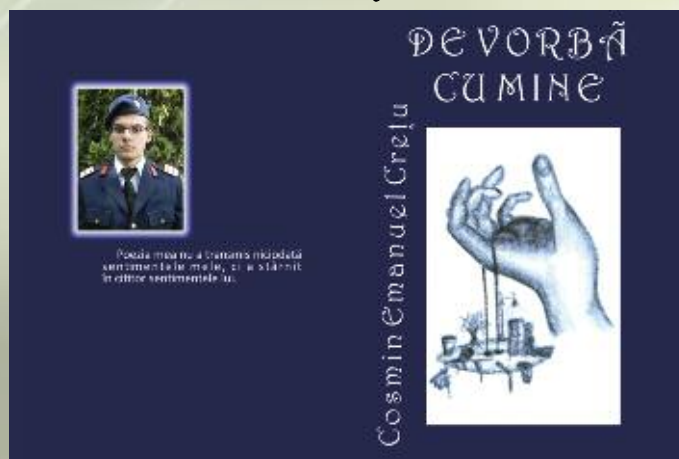
Aducem mulțumiri tuturor aceluia care au sprijinit apariția acestui volum, conducerii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, doamnei ajutor analist programator, Aurora Itu, pentru machetare și tehnoredactare, doamnei profesor Cosmina Mircea, care i-a îndrumat și călăuzit harul artistic, colegului de clasă Sabău Mircea care a realizat coperta.”

Volumul cuprinde un complex de poeme cu tematică diversă, realizate în perioada 2012-2016, și reprezintă o preocupare constantă a creatorului lor pentru descoperirea propriei individualități. Activitatea desfășurată în cadrul

Cenaclului literar „Mihai Eminescu”, participarea la numeroase concursuri de creație, pasiunea pentru arta scrisului și pentru literatură s-au îngemănat sub această cupolă a cărții ce devine, așa cum spunea B. Petriceicu – Hașdeu, căsătoria realității cu idealul ei, în sufletul creatorului ei.

Numele volumului îndreaptă accentele creației într-o singură direcție: spre interiorul ființei, în care chipul eului poetic se compune, în consecință, într-un versant al memorării avatarurilor unui alter – ego poetic refulat, schițat cu o peniță fină. Pe măsură ce creațiile se înmulțesc, talentul se rafinează, limbajul dobândește acuratețe, păstrând toate nuanțele și proporțiile poeziei moderne. Observarea directă a lumii este întotdeauna însoțită de raționamente, judecăți și abstracții superioare. Cosmin a înțeles că marea poezie se realizează, indiferent de incandescența conținuturilor sau de rigorile formale, asumate sau nu, prin luarea în stăpânire a imaginilor și supunerea lor unui act ludic, pe cât de naiv, pe atât de profund. Narativitatea, echivocul ideilor și insolitul imaginilor înscriu poezia realizată de Cosmin Crețu în contemporaneitate; erotismul frenetic, uneori amnezic, zeificare pelicanilor, prozaismul, reziduurile memoriei, categoriile abisale, aroganțele și exemplele pot continua, îi oferă autorului ei plenitudine.

Profesor Cosmina MIRCEA

ULTIMUL APEL – MOMENT EMOȚIONANT

Din programul activității zilnice a unității face parte *Apelul de seară* care se execută la ora stabilită prin programul orar și la care participă militarii prezenți la program, mai puțin cei internați în infirmerie. La semnalul „Adunarea pentru apel”, militarii se adună pe platoul de adunare în formația „în linie” sau „în careu”. Apelul se execută nominal, pe subunități de către gradații de serviciu care, la terminarea apelului raportează ofițerului de serviciu pe unitate, efectivul prezent și absent.

La colegiul național militar, această activitate se desfășoară în fiecare seară, elevii fiind adunați pe platou, pe locul de adunare al fiecărei companii astfel: elevul plutonier adjutant iese în fața formației și comandă elevilor plutonieri să înceapă apelul de seară. Aceștia, la rândul lor, ies în fața companiei și comandă elevilor gradați/șefilor de clasă începerea apelului de seară. Fiecare elev gradat, respectiv șef de clasă, numără elevii din formație și raportează elevului plutonier efectivul control, prezent și absent (motivată/nemotivată). Elevul plutonier, odată ce a primit raportul de la fiecare gradat din cadrul subunității sale de elevi, se prezintă în fața elevului plutonier adjutant căruia îi dă raportul și-i prezintă situația efecivelor pentru ca ulterior să raporteze ofițerului de serviciu pe unitate. Apelul de seară se încheie cu coborârea drapelului la comanda ofițerului de serviciu.

Având în vedere că această activitate se desfășoară în fiecare seară, pentru elevii de liceu militar, face parte din programul lor zilnic. În ultimii ani, pentru absolvenți, *ultimul apel de seară*, a primit o semnificație aparte devenind un moment pe cât de solemn, pe atât de emoționant. Este momentul în care absolvenții conștientizează că în cei patru ani de liceu militar au împărtășit bucuria succesului și dezamăgirea eșecului alături de colegii lor, că

au mâncat la aceeași masă, că au alergat cot la cot în competițiile sportive, că au devenit, fără să-și dea seama o familie, strângând amintiri de neuitat.

Ultimul apel de seară este un moment emoționant nu doar pentru elevii gradați care se

întorc la clasele mai mici pe care le-au format și cărora le-au îndrumat pașii spre viața cazonă, corectându-le stângăciile, cât și pentru fiecare absolvent în parte și, de ce nu, odată la patru ani pentru comandantii de plutoane și companii.

Ziua de 22 iunie 2016 a început obișnuit, însă a avut un sfârșit deosebit din punct de vedere profesional. Seara, în momentul ultimului apel a fost deosebită, având onoarea să particip, în calitate de comandant de pluton la acest moment solemn din viața unui absolvent și viitor cadru militar al Armatei României.

Privesc cu nostalgie peste anii care au trecut; la început erau niște copii, însă, odată cu trecerea timpului, s-au transformat în tinerii frumoși de azi. Participând la acest eveniment, îmi trec prin minte anii petrecuți împreună și sunt mândru că am putut fi și eu un sprijin în viitoarea lor carieră militară.

Regret că trebuie să-mi iau rămas bun de la ei, însă sunt sigur că drumul care-i așteaptă va fi plin de succes și vor avea satisfacția muncii și a efortului depus până acum.

**Comandant pluton elevi
Plutonier-major Claudiu ROȘCA**

GAUDEAMUS IGITUR

Luna iunie a fiecărui an școlar este asociată bucuriei promovării unui an de studiu sau a încheierii unui ciclu de învățământ.

Joi, 23 iunie 2016, s-a mai scris încă o pagină în istoria Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, odată cu absolvirea celei de-a 65-a promoții, ce poartă titlul onorific „Andrei Mureșanu – 200”, și cu finalizarea studiilor anului școlar 2015-2016.

Colegiul și-a deschis larg porțile pentru a primi, alături de elevi, părinți, frați surori, bunici, prieteni și invitați de onoare, cu toții pătrunși de emoția absolvirii anilor de liceu. Platoul din incinta colegiului părea neîncăpător: la tribună, alături de echipa managerială a colegiului, au oficiat ceremonia absolvirii oaspeți de suflet, în persoana domnului general de brigadă Dorin Ioniță, șeful Direcției Doctrină și Instrucție din Statul Major General, a reprezentanților diferitelor structuri militare de garnizoană și nu numai, ai administrației publice locale, ai Asociațiilor județene a cadrelor militare în rezervă și retragere din Hunedoara. În flancul drept al formației, încrezători în forțele proprii, odată ce au absolvit primul an de liceu,

sunt cei pe care până acum îi numeam „boboci”; în fața tribunei, elevii claselor a X-a și a XI-a, motivați să-și croiască drum spre cariera militară, iar în flancul stâng, cu baloane în mâini și lacrimi în ochi, și-au ocupat locul în formație absolvenții celei de a 65-a promoții a colegiului militar albaulian, viitori studenți ai academiilor militare. Îmbrăcați în uniforme albe de ceremonie, pătrunși de sentimentul patriotic, toți au salutat drapelul și au intonat solemn Imnul Național al României, acompaniați de Fanfara Diviziei IV Infanterie „Gemina”.

În cuvântul de deschidere, comandantul colegiului, domnul colonel Marcel Domșa, și-a exprimat mulțumirea față de rezultatele deosebite obținute de elevii militari pe parcursul acestui an școlar la olimpiadele, concursurile școlare și activitățile extracurriculare, toate contribuind la ridicarea prestigiului instituției noastre. Sub deviza „Non scolae, sed vitae discimus”, s-a insistat asupra riguroasei pregătiri științifice și a educației pe care absolvenții au dobândit-o în decursul celor patru ani de liceu, necesare înfruntării provocărilor vieții și integrării tinerilor în societatea contemporană: „Vă rog să nu uitați că ați crescut și învățat sub patronajul spiritual al lui Mihai Viteazul, aici, în cetatea Marii Uniri, Alba Iulia, la liceul militar, una din instituțiile cu cele

mai bogate tradiții din Armată. De asemenea, vă cer ca, în tot ceea ce veți întreprinde, să aveți permanent în vedere, faptul că vă revine datoria de onoare de a consolida numele colegiului și de a-l spori printr-o evoluție foarte bună în școala ce o veți urma și cariera pe care o alegeți”.

Ceremonialul a continuat cu numirea prin ordin de zi pe unitate a viitorului elev plutonier adjutant al colegiului, elevul Gabriel Oprea. Și cum viața își urmează cursul, iar generațiile se succed, fiecare urmându-și propria cărare, predarea – primirea cheii colegiului este simbol al festivității de încheiere a anului școlar și al continuității generațiilor. Cel care deține cheia, deține puterea, succesul, prosperitatea și accesul la o nouă treaptă a inițierii sale. Astfel, într-un cadru festiv, cheia simbolizează apusul unei generații și răsăritul celei care urmează. Elevul plutonier adjutant, absolventul Paul Cîrje a predat cheia colegiului viitoarei generații, înmânând-o noului elev plutonier adjutant Oprea Gabriel.

Ca în fiecare an, eforturile elevilor depuse pe altarul științei, perseverența acestora și dorința de

a fi tot mai buni, depășindu-și limitele, au fost răsplătite în cadrul festivității de premiere. Pentru prima dată în istoria colegiului, elevii care au obținut premii și mențiuni la faza națională a olimpiadelor școlare au fost răsplătiți de către șeful Statului Major General, cu sprijinul Asociației de Caritate „Camarazii” cu câte o tabletă, iar Statul Major al Forțelor Terestre prin Fundația „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe – Purtătorul de Biruință” le-a acordat premii în bani. Este vorba despre: eleva sergent Ioana Argatu – premiul III la religie, eleva caporal Alexandra Maier – premiul III la limba spaniolă, elev fruntaș Cristian Faur – mențiune la religie, elev caporal Laurențiu Lungu – mențiune la limba italiană, eleva fruntaș Raluca Șerban – premiu special la religie, elev caporal Mircea – Darius Costea – premiu special la religie, eleva caporal Teodora Grecu – mențiune de onoare la fizică și eleva fruntaș Iuliana Țurcă – mențiune specială la limba franceză.

Din partea colegiului, s-au acordat premii și diplome elevilor premiați la faza națională a olimpiadelor școlare, precum și profesorilor coordonatori, respectiv doamna profesoară Dorina Filipescu, doamna profesoară Lucia Lupu și domnul profesor Ioan Nistor.

Cele mai bune rezultate obținute de elevi la diferite discipline au fost recompensate prin premii onorifice, premii cu tradiție, înființate cu mulți ani în urmă, care poartă numele unor absolvenți veterani, unii plecați dintre noi: Premiul de onoare „Colonel(r) dr. ing. Anastasiu Gabriel”, a fost acordat elevului sergent Daniel Lăudan pentru rezultatele foarte bune la chimie; excelența la fizică a fost răsplătită cu Premiul de onoare „Emil Ștefan” acordat elevei caporal Teodora Grecu; cea mai bună activitate la limba și literatura română în acest an școlar, a elevului caporal Mircea Costea, a fost apreciată prin Premiul de onoare „Colonel(r) Alexandru Stanciu”; Premiul de onoare „General – locotenent(r) Gheorghe Răbăcel” a fost acordat elevului fruntaș Alexandru – Nicolae Bodea, din clasa a IX-a C, pentru cea mai mare medie obținută la învățătură în acest an școlar; Premiul de onoare „Colonel(r) Voicu Cioara” i-a revenit absolventului Paul Cîrje, iar Premiul de onoare „Colonel(r)

ing. Nicolae Mosora, pentru cel mai bun camarad, absolventului Răzvan Crișan; performanța sportivă din acest an școlar le-a adus absolvenților Cosmin și Ionuț Copoeru, Premiul de onoare „Comandor Spânu Zamfir”, iar Premiul pentru politețe i s-a acordat absolventei Diana Timiș.

Aproape în fiecare an școlar, un absolvent al instituției premiază performanța elevilor. De această dată, un absolvent al promoției 2011, acordă trei premii de onoare elevilor calificați la Olimpiada națională de socio – umane: elev sergent Alexandra Trif, elev sergent Raluca Fundeanu și elev sergent Sebastian Molotaș.

De șapte ani, reprezentanți ai Asociației județene „Sarmisegetusa”, ai Asociației județene „Valea Jiului” și ai Filialei județene „Cultul eroilor” – Petroșani, re trăiesc alături de elevii colegiului nostru entuziasmul tinereții, fiorii anilor de liceu militar, purtând veșnic respect acestei instituții menite să formeze caractere. Membrii delegației asociațiilor au înmănat premii celor mai buni elevi din fiecare an de studiu: elevul fruntaș Alexandru – Nicolae Bodea, eleva caporal Teodora Grecu, elevul plutonier major Dan Bălan, absolventul Paul Cîrje, precum și un premiu de onoare celui mai bun elev din județul Hunedoara, respectiv elevei Cristina Geică. Prestigiul acestei instituții își are izvorul în pregă-

tirea științifică și profesionalismul cadrelor didactice, dedicate pregătirii elevilor și atingerii performanței. La finalul acestui an, s-au acordat șapte diplome de excelență (patru dintre ele absolvenților care au primit premiul I în cei patru ani de studiu: Paul Cîrje, Cosmin Crețu, Aurora Pavel și Ionuț Mogoșanu, iar trei diplome elevilor cu medii generale peste 9,75: elev fruntaș Alexandru – Nicolae Bodea, eleva caporal Teodora Grecu, eleva caporal Roberta Ion) și unsprezece diplome de merit elevilor cu medii peste 9,25.

Copleșiți de mândrie și de sentimentul împlinirii, profesorii diriginți au premiat cei mai buni elevi ai fiecărei clase, într-un cadru festiv.

A fost sărbătoare... flori, baloane, lacrimi, zâmbete, aplauze pe ritm de fanfară au încununat o ultimă defilare a colegiului în acest an școlar.

Bucuria care ne-a cuprins pe toți cântând „Vivat academia/ Viviat profesores,/ Vivat membrum quodlibet,/ Vivat membra quaelibet/ Semper sint in flore!”, s-a transformat într-o sărbătoare a sufletelor în momentul în care s-a încheiat prima sesiunea a examenului de bacalaureat, elevii militari obținând rezultate deosebite, prin promovabilitatea de 100%, șeful promoției fiind desemnat elevul plutonier adjutant Cîrje Paul – din XII A cu media 9,63.

Profesor Simona Simina MUREȘAN

POVESTE DESPRE VIAȚĂ

„Viața înseamnă a transforma constant în lumină și în flacără tot ceea ce suntem și tot ce întâlnim.”

Friedrich Nietzsche

Povestea fiecărei vieți începe cu: „A fost odată...”.

Povestea unei generații începe cu ... Au fost odată tineri și tinere care au venit din toate colțurile țării. Și acești elevi viteji și destoinici s-au adunat în marea cetate a Alba Iuliei pentru a-și desăvârși edificiul culturii și al personalității.

Tineri frumoși, plini de visuri și înarmați cu putere de muncă au parcurs cei patru ani de liceu, luptându-se cu problemele matematicii, cu slovele literaturii, cu regulamentele militare și cu multe alte încercări pe care povestea le-a scos fiecăruia în cale. Nu toți care au pornit la drum au ieșit învingători. Au pornit 120 și doar 98 au reușit să treacă probele și să doboare obstacolele. Prin muncă și perseverență au reușit să se formeze armonios, trupuri și minți pe care țara să se poată baza. S-au format caractere puternice, frumoase, valoroase, cu principii sănătoase, capabile oricând să apere valorile și bogățiile țării. Și, ca în orice poveste, orice izbândă se încheie cu un bal.

Balul absolvenților noștri a redat frumusețea și candoarea balurilor de la curțile domnești. Frumoasele domnițe și curtenitorii domni înținute de mare onoare au deschis balul în ritm de vals, dovedind și aici măiestria și eleganța unor adevărați cavaleri și domnițe. Într-o

atmosferă feerică de basm, cu o sală plină de flori, veselie și culoare, tinerii au dovedit că știu să prețuiască și să se comporte conform etichetei de „curte veche”, au dovedit că au cizelat nu doar trupul și mintea, ci și-au format atitudini și principii capabile să facă față tuturor situațiilor pe care vicisitudinile vieții le interpun în traseul lor existențial.

Însă cu acest moment se încheie doar un capitol al poveștii. Un alt capitol este „Povestea Academiei” care continuă din toamnă.

Le dorim tuturor încercări ușoare, multe izbânzi și să nu uite niciodată că fiecare om își face propria poveste, străduindu-se să-și creeze o poveste frumoasă și plină de realizări.

Profesor Simina Camelia DURA

TABĂRA DE INSTRUCȚIE

ÎN perioada 24.06 – 29.06.2016, elevii claselor a XI-a au desfășurat tabăra de instrucție la cabana militară Stâna de Vale. Stâna de Vale este o stațiune de odihnă și tratament situată în județul Bihor, Masivul Vlădeasa, grupa montană care face parte din Munții Apuseni (Carpații Occidentali), fiind situată la altitudinea de 1100 m și aparține comunei Budureasa.

După un drum obositor, am fost întâmpinați cu căldura specifică zonei de către administratorul cabanei militare, realizând formalitățile de cazare și pregătindu-ne pentru ceea ce urma să desfășurăm în zilele următoare.

Programul a fost unul lejer, dar antrenant, cu instrucția specifică muntelui, între orele 08.00 – 14.00, coordonată și condusă de către instructorii militari ai Batalionului 317 Cercetare Someșeni. Pe parcursul instrucției, elevii și-au îmbogățit bagajul de cunoștințe cu elemente ale instrucției C.B.R.N. (cunoașterea măștii contra gazelor, a

completului de protecție), ale instrucției tragerii cu armamentul de infanterie, au cunoscut traiul în condiții de izolare (tipuri de focuri, procurarea hranei și a apei, tipuri de adăposturi). În fiecare după-amiază, au fost desfășurate drumeții pe minunatele trasee oferite de zona Apusenilor.

Duminică seara a fost organizat un

foc de tabără unde muzica, distracția și voia bună a fost la locul ei. Elevii au avut un rol activ în pregătirea și organizarea focului de tabără. Pe parcursul excursiei, elevii au fost ghidați de următoarea idee: „Mai bine ne rătăcim prin pădure, decât fără pădure”. Iată câteva dintre

impresiile elevei caporal Ioana Argatu, XI E: „În tabăra de instrucție de la Stâna de Vale am învățat cu toții sensul acestei expresii. După un drum lung, am ajuns în inima munților, în mijlocul unei naturi primitoare, unde calmul serilor răcoare de vară ne-a încântat. Deșteptarea era la ora 7 și, în ciuda faptului că era vacanță, nimeni nu se plângea că ne trezeam prea devreme. Instructorii noștri ne-au întâmpinat sâmbătă dimineața cu voie bună și dorința de a ne împărtăși cunoștințele pe care și le-au însușit în ani de muncă și experiență. Organizați pe plutoane,

sub comanda instructorilor, am început să mărsăluim pe potecile din împrejurimi. Am învățat să ne construim adăpost cu materiale pe care ni le oferă pădurea, să oferim primul ajutor, să identificăm metode de camuflaj, să ne orientăm în teren în cadrul cursurilor de topografie și de însușire a cunoștințelor pe diferite arme. Dar, poate cel mai important este că am învățat ce înseamnă munca în echipă. Duminică seara a fost organizat un foc de tabără, pentru că aici utilul s-a îmbinat cu plăcutul și după – amiaza

programul a fost la dispoziția elevilor. În timpul liber, au fost organizate drumeții sub îndrumarea domnului maior Rusu Lucian, a domnului plutonier major Radu Adrian și a domnului plutonier adjutant Ioica Sorin. Toți am plecat de acolo cu satisfacția lucrului bine făcut și cu un bagaj de cunoștințe mult îmbogățit.”

Punctul de atracție al drumețiilor a fost Izvorul Minunilor. Apa minerală curge de la o distanță de 1112 m și, prin con-

ducte de oțel inoxidabil, pe o distanță de 28 km, ajunge la centrele de îmbuteliere de la Rieni și Sudrigiu. Izvorul curge ușor în trei trepte, pe o stâncă. Este foarte frumos amenajat, cu multe pietre terasate, într-un colț de natură frumos conturat printre brazi și iarbă proaspătă, unde susurul apei se îmbină perfect cu foșnetul și verdele naturii. Jos, la baza izvorului,

este scrisă în strofe legenda tineretii veșnice: cine bea apă de acolo, întinerește, așa cum și Făt-Frumos și Ileana Cosânzeana, bând acea apă fermecată, au avut parte de o dragoste veșnică.

Activitatea a fost executată în cele mai bune condiții, toate obiectivele fiind îndeplinite. Elevii și-au perfecționat deprinderile cu privire la lucrul în echipă, întărindu-se coeziunea grupului, totodată fiind impresionați de frumusețile și duritatea specifică muntelui, plecând cu amintiri frumoase petrecute în sânul naturii.

Maior Lucian RUSU

ȘCOALA DE VARĂ A MINISTERULUI APĂRĂRII NAȚIONALE

ÎN perioada 27 – 29 iunie 2016, la Departamentul Regional de Studii pentru Managementul Resurselor de Apărare din Brașov, s-a desfășurat prima ediție a „Școlii de vară a Ministerului Apărării Naționale”. La acest eveniment organizat de Statul Major General și de Direcția Informare și Relații Publice, au participat 60 de elevi și studenți – 50 din învățământul militar și câte 5 de la Academia Națională de Informații și de la Universitatea „Transilvania” din Brașov. Colegiul militar bălgrădean a fost reprezentat de 5 elevi din clasele IX – X: Coman Ilișca – IX E, Dedea Alexandru – IX D, Țurcă Iuliana – IX C, Costea Mircea – X D și Ion Roberta – X B, însoțiți de domnul profesor Nistor Ioan.

Motivul principal al organizării acestei Școli de vară a fost, potrivit organizatorilor, acela de a promova excelența în sistemul de învățământ militar și civil și de a oferi posibilitatea participanților de a realiza schimburi de experiență și de a-și dezvolta cunoștințele fundamentale și abilitățile de leadership.

Pe parcursul celor trei zile ale Școlii de vară, organizatorii au încercat să le ofere tinerilor participanți activități cât mai variate. Astfel, în prima parte a fiecărei zile au fost invitate diferite personalități civile și militare, care au susținut prelegeri interactive pe diferite teme, elevii și studenții putând interveni în orice moment. Între cei care au susținut prelegeri, dorim să-i amintim pe domnul general Nicolae-Ionel Ciucă, șeful Statului Major General, doamna Otilia Sava, secretar de stat pentru Relația cu parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului, domnul Gabriel Benjamin Leș, secretar de stat pentru armamente, jurnalistul Adelin Petrișor și gimnasta Sandra Izbașa. În partea a doua a zilei, participanții au fost antrenați în activități recreative: luni, 27 iunie, au vizitat centrul vechi al orașului Brașov și Prima Școală Românească din Șcheii Brașovului, iar marți, 28 iunie, au desfășurat în Cheile Râșnoavei ateliere de cățărare, coborâre în rapel, funicular, prezentare armament, cunoaștere și folosire materiale alpinism sub supravegherea și îndrumarea militarilor din Batalionul 21 Vânători de Munte „General Leonard Mociulschi”.

Activitățile desfășurate au fost receptate pozitiv de participanți, aceștia rămânând plăcut impresionați de înalta lor calitate și foarte buna organizare. În acest sens, elevul caporal Mircea Costea, la unison cu colegii săi, afirmă: „Despre evenimentele desfășurate nu pot spune decât că au fost foarte interesante, variate și constructive, ele variind de la vizitarea unor locuri de importanță istorică și națională din Brașov (prima școală românească atestată istoric) până la învățarea și punerea în practică a unor noțiuni de alpinism sub îndrumarea militarilor de la arma vânători de munte. Pe lângă acestea, am participat la o sumedenie de prelegeri ale unor personalități atât din cadrul Ministerului Apărării Naționale, cât și ale unor civili. În primul rând, vreau să amintesc prelegerea despre leadership a domnului General Nicolae-Ionel Ciucă, șeful Statului Major General. Amintesc, de asemenea, pe domnul jurnalist

Petrișor care profesează ca jurnalist în teatrele de operații, pe gimnasta Sandra Izbașa, premiată de două ori cu medalia de aur la jocurile olimpice. Ultima prelegere a acestei prime ediții a fost a doamnei secretar de stat Otilia Sava, care a devenit un dialog încărcat de emoție și forță, dumneaei reușind să ne readucă în minte faptul că noi reprezentăm viitorul

țării și că noi suntem cei care putem aduce schimbări. Pe lângă toate acestea, pentru noi, elevii colegiilor militare, Școala de vară a fost o ocazie de a interacționa cu studenți ai academiilor militare și ai școlilor de maiștri și subofițeri, reușind să ne formăm o idee mult mai clară pentru alegerile ce le vom face în viitor pe tema intrării într-o universitate militară. În final, doresc să spun că această primă ediție a școlii de vară a MApN a fost o activitate recreativă și constructivă, un real succes. Aceasta a respectat cu adevărat celebrul citat «Non scolae sed vitae discimus», iar nouă, elevilor militari, nu ne rămâne decât să sperăm că unii dintre noi vor mai participa și la următoarea ediție.”

Considerăm că prima ediție a Școlii de vară a fost o reușită, majoritatea studenților și elevilor participanți oferind un feedback pozitiv.

Profesor Ioan NISTOR

Elev caporal Mircea COSTEA, X D

ÎNCURAJÂND PERFORMANȚA

Începând din anul 2010, în perioada iunie – iulie, câte o elevă și un elev din cele trei colegii naționale militare beneficiază de o excursie de șapte zile în Italia, la Milano, oferită de către Fundația „General Ștefan Gușă”. Această fundație acordă o deosebită atenție elevilor și studenților militari meritoși, pe care îi sprijină cu burse și premii. Fundația le asigură, pentru o săptămână, transportul, cazarea, masa, excursii și banii de buzunar. An de an, elevii beneficiari au fost însoțiți de către doamna profesoară Carmen-Cecilia Roman din colegiul național militar albaiulian. Pe parcursul celor 7 zile, beneficiarii excursiei au vizitat expoziția universală de la Milano, au văzut monumentele orașului, au participat la spectacole de teatru și la un musical. S-au bucurat și au savurat din plin momentele de neuit în frumoasa și impresionanta Veneție și au admirat frumusețile artei renaștentiste în minunata Florență și multe alte obiective turistice pe care le oferă orașele minunatei Italii. Elevii sunt motivați de această recompensă și conștienți că eforturile lor au șanse mari de reușită. Una dintre acestea este tocmai posibilitatea de a vizita o țară străină, cu toate cheltuielile asigurate. Din Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”, au fost selectați, de-a lungul timpului, următorii elevi: Iorga Vlad (2010), Cîndea Cosmin (2011), Urian Paul (2012), Stănescu Denis (2013), Dragomir Laurențiu (2014), Bîzgan Diana și Crețu Cosmin (2015), Pop Bianca și Enache Filimon – Răducu (2016). Felicitări! Ne bucură mult reușita și recompensa voastră!

Mulțumim pe această cale, Fundației „General Ștefan Gușă, președintele și fondatorul căreia este doamna Daniela Veronica Gușă-Drăgan și domnului general (r) Niculae Spiroiu, directorul fundației. Prin dăruirea, generozitatea și implicarea dovedite de-a lungul timpului, sprijină și încurajează performanța.

Elev sergent Diana BÎZGAN, XII D

17 ANI ÎN SLUJBA COLEGIULUI MILITAR DIN CETATEA MARIII UNIRI

După 17 ani de activitate desfășurată în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”, în care a îndeplinit funcții militare și didactice, de la comandant pluton până la șef birou, domnul locotenent-colonel Ovidiu Plopan a fost numit, începând cu data de 1 iulie, locțiitor al comandantului Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova.

Militar dedicat muncii, preocupat de bunul mers al lucrurilor a ținut cont de toate aspectele specifice unei instituții militare de învățământ liceal, pe care și el a absolvit-o. Un atu în plus pentru un ofițer căruia viața i-a așezat oportunitatea de a-și pune cunoștințele și priceperea în slujba generațiilor care se succed în colegiul uniformelor albastre din Cetatea lui Mihai Viteazul. E nevoie de mult tact, răbdare și pricepere, să răspunzi cerințelor unui colegiu militar, unde învățaceii trebuie să se integreze în mediul cazon și să se adapteze în noua familie. Ținând cont de toate acestea, domnul locotenent-colonel Plopan Ovidiu a făcut parte din comisia de realizare a manualelor de pregătire militară, o muncă titanică ce a durat trei ani.

Apoi, 11 ani și-a desfășurat activitatea în cadrul Biroului Planificare Evaluare, din 2008 în calitate de șef al acestui compartiment, unde și-a îndeplinit cu multă responsabilitate toate atribuțiile. În perioada 2005-2011, a îndeplinit și funcția de comandant al comendurii garnizoanei. A fost o perioadă deosebit de bogată, mai ales, în primii ani (2006-2007), când instituția noastră a fost cap de afiș în lansarea campaniei de profesionalizare a armatei. Elevii colegiului au participat la foarte multe activități de promovare în tot județul Alba (spectacole, defilări, marșuri, demonstrații cu arme, parada personajelor marcante ale istoriei

județului etc). Impactul mediatic a fost cel așteptat de cei care au planificat aceste campanii la nivelul eșaloanelor superioare. În garnizoană au fost oameni potriviți să coordoneze astfel de activități, locotenent-colonelul Plopan Ovidiu fiind unul dintre ei.

Stilul de muncă, seriozitatea și priceperea au fost cunoscute și apreciate nu numai la nivelul colegiului, ci și la nivelul eșaloanelor superioare, dovadă fiind propunerea de a îndeplini funcția de locțiitor al comandantului colegiului militar de la Craiova, reînființat, după 18 ani.

Vineri, 22 iulie, în cadrul întâlnirii cu întregul personal, comandantul colegiului militar albaiulian, domnul colonel Marcel Domșa, i-a mulțumit pentru toată implicarea, seriozitatea și devotamentul cu care și-a îndeplinit atribuțiile în toată această perioadă și i-a urat succes în noua funcție.

Ați închis cercul... Moldova (născut la Negrești, județul Vaslui), Ardealul (absolvent al Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, promoția 1988 și stabilit la Alba Iulia de peste 20 de ani) și Țara Românească (unde vă veți continua frumoasa cariera militară). Datorie prin excelență! Mult succes, domnule locțiitor al comandantului Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”.

Plutonier-adjutant Ioan MIHU

DIRIGINTELE NOSTRU

CE este un om inteligent? Acela care pătrunde ușor și complet în spiri-
tul lucrurilor și în intențiile per-
soanelor, acela care ajunge la scop pe calea cea mai
scurtă. Vedere clară și suplețe în gândire, finețe
critică și posibilități de invenție, acestea sunt atri-
butele unui om inteligent. Despre o astfel de per-
soană am ocazia să vorbesc. Domnul profesor
Romulus Borțoș, ale cărui mâini pătate de cretă au
învățat zeci de generații tainele nepătrunse ale
matematicii, este și va fi mereu o legendă a genia-
lității pe care mă bucur că am cunoscut-o.

Îmi amintesc cu plăcere imaginea unui profe-
sor care, prin devotament și implicare, a avut un

rol defi-
nitoriu în
descifra-
rea taine-
lor cifre-
lor și a
formule-
lor alam-
bicate ale
matema-
ticii, o
persoană
al cărei
i n t e r e s
p e n t r u
n o u n u
a v e a l i m i-
t e, care la orice
întrebare avea un răs-
puns, la orice exercițiu o
rezolvare, un pasionat. Sunt mândră să spun că
dincolo de a ne fi profesor, domnul Borțoș ne-a
fost timp de trei ani și diriginte. Am fost ultima sa
generație... Chiar dacă ora de dirigenție presupu-

nea o oportunitate de a rezolva o ecuație care în
mintea noastră nu avea răspuns sau de a calcula o
limită imposibilă, domnul diriginte a fost, mai
întâi de toate, îndrumătorul nostru în tainele
perioadei adolescenței. Ne-a ajutat și ne-a
îndrumat în orice situație, ne-a certat părințește
atunci când greșeam, s-a bucurat cu noi când
aveam reușite la concursuri, ne-a tratat ca și cum
am fi fost copiii dumnealui. Nu o să pot uita nuie-
lușa făcută cadou de Moș Nicolae, cutia de cioco-
lată oferită fetelor de 1 Martie, dar nici fișele cu
exerciții oferite cadou în pauze și weekend-uri.
Chiar dacă nu ne ținea minte numele, ci ne recu-
noștea după modul în care eram așezați în bănci,
își amintea și cele mai îngrozitoare formule, cele
mai grele calcule și funcțiile cu cele mai dificile
grafice.

În acești trei ani, am avut oportunitatea să
cunosc un adevărat geniu care se hrănește și res-
piră matematică, al cărui devotament și pasiune
era infinite, iar bunătatea și implicarea în relația
cu elevii își spunea cuvântul după anii săi lungi de
experiență în pedagogie. Prin mâinile sale, gene-
rații de elevi au pătruns în greutatea matematicii
și, mai important, au evoluat. Vorbesc cu nostal-
gie despre un om pe care cuvintele nu-l pot des-
crie îndeajuns de bine, a cărui amintire va rămâ-
ne întipărită în cancelarie printre colegi, în sălile
de clasă printre elevi, pe holurile unde răspundea
grăbit, dar profund „Bună ziua!” și, nu în ultimul
rând, va rămâne o amintire vie purtată în sufletele
generațiilor ce l-au cunoscut.

Noi, clasa a XI-a C, îl respectăm pe domnul
profesor diriginte Borțoș, îi mulțumim pentru
implicarea, calmul și plăcerea cu care ne-a învățat
tot ceea ce dânsul știe și regretăm momentele în
care l-am supărat din neștiință. Îi dorim o viață
îndelungată, afundată în continuare în profunzi-
mea matematicii superioare și a genialității sale.

Elev caporal Denisa ȘIPOȘ, XI C

Letopisăț de dascălul Școalei arnăuțăști

Tocmit în a 28-a zî a lui cireșar 2016

Fost-au acest dascăl, Romi Bortoș, om nu mare de statu, dar iute și degrabă descurcătoriu de corvezi matematicești. Pe unde merea, subiecte tocmea, juni spăria și capete împuia.

La caznă matematicescă meșter, încurcându-i pe școleri, el însuși se vârâia.

La orele de slobozenie, când nu te așteptai, tăt la școală îl găsi ai, cafe mazagran beia și lulea ardia. De multe ori, la giudețe telefonu-i țirâia și bumbul nu-l nimeria.

Și-au ostenit aicea acest dascăl, Romi Bortoș, îndelungă vreme, ca la 36 de ani și 13 zâle de trudă, și au fost zî cu ploaie când a purces la moșia-i dascălească spre dreaptă hodină și întrămare, lângă a sa jupâneasă, iar fârtăți și școleri deopotrivă să-ntristară, ca vremea.

Spre vrednică luare-aminte și învățatură.

- Filă din Cronica Școalei -

ARIPA TIMPULUI ÎN DANSUL VIETII

Pentru domnul Vian Bradea, viața s-a conjugat mereu în ritmul muzicii, cu pași de dans, făcuți de dânsul sau de generații întregi de dansatori. Bunii învățăcei de la instituțiile unde a lucrat sau a colaborat, au reușit să susțină, cu succes, spectacole care au adus ropote de aplauze la scene deschise acasă sau în afara granițelor județului și/sau ale țării. Amintim Festivalul de folclor – Europeada din Germania, ediția 50 și din Polonia, ediția 52, unde formația de dansuri populare artistice a colegiului a reprezentat atât instituția militară de învățământ preuniversitar, cât și județul Alba și România. Pasiunea și priceperea instructorului de dans au

fost bine primite și fructificate de elevii colegiului, în cei opt ani de zile.

Pentru elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, domnul Bradea a fost nu numai instructor de dans, ci și mentor și prieten. Un om sensibil, modest, emotiv și dedicat. Bun cunoscător și împătimit al pașilor de dans. Fie popular, de societate, modern, țigănesc, medieval etc. l-am găsit, de multe ori, căutând pe diferite canale media, dansuri noi. Plin de entuziasm își programa desfășurătorul pentru următorul spectacol, ținând cont și de recuzita de care dispunea. Biroul dânsului era un mic atelier de croitorie: ace, ață, fire, șnur, agrafe, toate de mare ajutor la nevoie. Costumele pe care generațiile de elevi le-au îmbrăcat, de în grabă, erau în cea mai bună condiție pentru aparițiile pe scenă. Am văzut în dânsul perfecțiunea, fiind veșnic preocupat de aspectul ținutelor, interesat ca acestea să fie curate, ajustate,

reparate și bine rânduite. Ordinea ținea mereu locul ocupat, cu toate că, fiecare spectacol presupunea multe costume schimbate, multă atenție în aranjarea lor. Echipa clubului colegiului, din care a făcut parte, alături de domnul plutonier adju-

tant principal Florin Florea și domnul plutonier adjutant Mihai Borca, a contribuit la instruirea generațiilor de dansatori. Spectacolele susținute de formațiile artistice ale Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” au fost de o înaltă ținută artistică, mereu apreciate de spectatori, deseori solicitate la diferite evenimente și mult admirate de toți cei care au avut ocazia să le vadă.

Odată ajuns la vârsta pensionării, îi dorim să aibă parte de tot atâtea bucurii câți pași de dans au efectuat elevii cărora le-a oferit lecții practice de educație estetică, muzicală și coregrafică. Bucuria este, la bază, recunoștință și mulțumire.

*Referent de informare și relații publice
Daniela FILIMON*

DANSUL SUFLETULUI

Concomitent cu sfârșitul celor patru ani de liceu, anul acesta a însemnat pentru domnul instructor de la Clubul elevilor, Bradea Vian, finalul de carieră, despărțirea de oameni dragi, de munca depusă și de rezultatele frumoase obținute de-a lungul timpului.

Domnului Bradea Vian nu pot decât să-i mulțumesc și să îl respect pentru tot ceea ce a făcut. Uneori, ce faci pentru tine, dispăre odată cu tine, însă ce faci pentru alții, rămâne pentru eternitate. Am participat patru ani la dansuri de societate și am fost pregătită nu doar de un simplu instructor, ci de un prieten, un om cu un suflet mare care și-a dedicat timpul său să ne învețe pe noi, ceea ce știa el mai bine. Datorită lui mi-am găsit pasiunea pentru dans, deoarece l-am văzut cu câtă dragoste explică, cât de mult se implică și își dă interesul pentru a avea mereu un spectacol reușit, pentru a-i mulțumi pe alții și pentru a ne face fericiți.

Dansul este considerat limbajul ascuns al sufletului. Poate că, uneori, instructorul nostru nu vroia să ne arate cât de mult însemna pentru el atenția și concentrarea noastră, dar observam când se supăra pe noi pentru micile năzdrăvănii, înțelegându-ne vârsta și copilăriile, fiind capabil să transforme mica scenă de dans într-un loc al prieteniei și al înțelegerii. A încercat mereu să ne bine dispună și niciodată nu am înțeles cum poate încăpea atâta energie într-un om atât de mic de statură. Ne-a demonstrat că vârsta e doar un simplu cuvânt, emanând energie pozitivă care ne făcea tuturor mai bine; ne-a învățat că, dacă ne dorim cu adevărat să facem ceva, nimeni și nimic nu ne va sta în cale.

Excursiile, concursurile, atelierile de creație și alte evenimente la care am participat alături de el au fost unele dintre cele mai frumoase amintiri

pentru mine, absolventa de azi și sunt sigură că și pentru alți colegi dansatori.

A făcut tot posibilul să ne simțim ca acasă oriunde am fi fost, să ne creăm amintiri de neegalat și să vedem dansul ca pe o artă prin care să putem împărtăși celorlalți ceea ce simțim.

Îi doresc să aibă parte de o pensie ușoară, să fie mândru de ceea ce a format aici, în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” și... să nu ne uite pentru că eu, noi, cu siguranță nu-l vom uita.

Elev sergent-major Mădălina COLOJI, XII A

MIHAELA FLOREA – REMEMBER

ÎN fiecare dimineață când intru în cancelarie, mă aștept să o văd pe Mihaela acolo, la locul ei, aplecată asupra orarului pe care veșnic îl rearanja pentru câte o zi plină de teste unice, sau pentru diverse alte activități... Tare mult aș vrea ca acest lucru să mai fie posibil, nu știu..., să putem opri planeta din rotația ei și să o întoarcem îndărăt, ca măcar preț de o zi să recuperăm Timpul, oamenii dragi pe care i-am pierdut, să-ndreptăm greșelile pe care, inevitabil, le-am făcut... Ce extraordinar ar fi să mai putem recupera trecutul, să mai putem schimba ceva din ceea ce a fost! ...

Dar, nu. Deschid ușa cancelariei, și, chiar în față, privirea-mi cade pe flori, fotografii și candelă care ard încontinuu, atât vreme cât cineva e prin preajmă să le supravegheze. Însă, pe parcursul zilei, mereu am senzația că Mihaela e acolo, mereu tresar la vederea vreunei piese de vestimentație care seamănă cu ceva ce purta ea...

Îi văd privirea întoarsă spre mine, cercetătoare, întrebătoare, enigmatică, așa cum era ea în ultima vreme, în încercarea de a-și ascunde neputințele și boala, în nădejdea că nu-i ceva grav, că va trece... Dar răul n-a trecut, a trecut doar ea...

O revăd la începutul carierei ei didactice, proaspăt sosită de pe băncile universității: cu părul lung, bogat, ușor vâlurit, cu ochii mari și cercetători, cu un zâmbet abia schițat în colțul gurii, cutezătoare și temătoare în același timp, preocupată ca totul să decurgă perfect, fără greș, mereu neliniștită că vreun detaliu i-a scăpat, că ceva nu se ridică la nivelul așteptărilor.

Discretă, mai mult tăcută, serioasă, sobră chiar – mult prea sobră pentru vârsta ei de atunci, pășea încrezătoare pe holurile liceului, căutând mereu să fie alături de elevi, să-i îndrume, să-i sfătuiască, să-i corijeze.

Așa mi-o amintesc. Preocupată de activitatea ei, mereu cu gândul la copii – atât cei din liceu, cât și cei de acasă, aplecată peste documente în lucru, teste sau scrisori, zâmbind rar, timid, discret.

Mihaela a fost – ce greu mi-este să folosesc perfectul compus, când vorbesc despre ea... – o ființă generoasă cu timpul și energia ei, o ființă de o calitate umană rară, onestă, sinceră și corectă, care a lăsat un gol imens în cancelarie, o rană chiar...

A plecat spre stele să ne vegheze de acolo, iar zâmbetul ei cald simt că ne însoțește în fiecare zi, în fiecare reușită și în fiecare încercare. Zâmbetul ei a rămas cu noi.

Profesor Carmen Cecilia ROMAN

